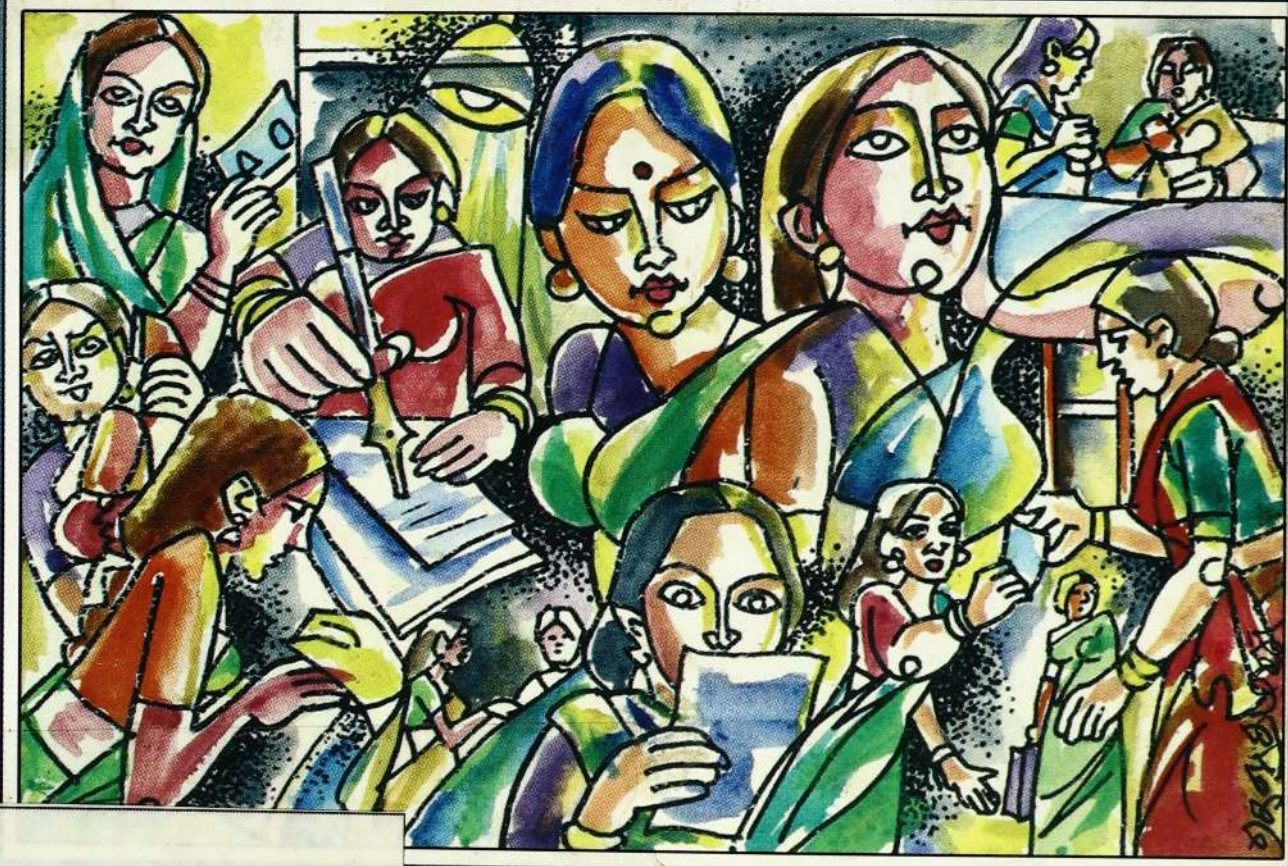




நூல் : 5

மெய்யுள் பற்றெய்யல்



JPL



C8852

கிட்டுரைகள்

ஒளமலா ஸ்டேஷன்

±

மைவிழிப் பார்வையில்...

(மாதர் கட்டுரைகள்)

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.
விசேட சேர்க்கைப் பகுதி



ஷாமலா ஸ்டீவன்

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

852

206367



3-B, 46 ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06

நூல் தலைப்பு : மைவிழிப் பார்வையில் (மாதர் கட்டுரைகள்)
 நூலாசிரியர் : ஷாமலா ஸ்டீவன்
 30 இனர் வன்டெவேட் பிளேஸ், தெகிவளை.
 உரிமை : புரவலர் புத்தகப் பூங்கா
 இல, 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு - 14.
 தொ.பே : 077 4161616, 078 5318503
 முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 2008
 அட்டைப்பட ஓவியம் : கௌதமன்
 அச்சிட்டோர் : யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிட்டெட்
 48B, புளுமெண்டல் வீதி, கொழும்பு-13.
 தொ.பே : 011 2330195.
 வெளியீடு : ஞானம் பதிப்பகம்
 3B-46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு-06
 தொ.பேசி : 011 2586013, 0777 306506
 விலை : ரூ 150/-

Title : Maivilzhi Parvail
 Author : Shamala Steven
 30 Inner Vandevent Place, Dehiwela.
 Copy Rights : Puravalar Puthaka Poonga
 25, Awal Savia Road, Colombo - 14
 T.P: 077 4161616, 078 5318503
 First Edition : January 2008
 Artist : Gowthaman
 Printed : Unie Arts (Pvt) Ltd.
 48B, Bloemendhal Road, Colombo-13.
 T.P: 011 2330195
 Publishers : Gnanam Pathippakam
 3B, 46th Lane, Colombo - 6.
 T.P: 011 2586013, 0777 306506
 Price : 150/-
 ISBN : 978-955-8354-19-3

பதிப்புரை



முன்னொருபோதும் நூல் வெளியிடாத - வெளியிட முடியாது கஷ்டப்படும் இலக்கிய வாதிகளின் நூல்களை வெளிக்கொணரும் நோக்குடன் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட 'புரவலர் புத்தகப் பூங்கா'வின் மூலம் வெளிவருகின்ற ஐந்தாவது நூல் 'இந்த மைவிழிப் பார்வையில்' என்ற மாதர் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும்.

ஷாமலா ஸ்டீவன் எழுதிய இந்த நூல் ஞானம் பதிப்பகத்தினூடாக நூலுருப் பெறுவது எமக்கு மகிழ்வைத்தருகிறது.

இன்றைய பெரும்பான்மையான பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்களின் நோக்கிலிருந்து வேறுபட்டுச் சிந்திக்கிறார் ஷாமலா ஸ்டீவன். இவரது கருத்துக்கள் பெண்களை மட்டுமல்ல ஆண்களையும் சிந்திக்க வைப்பவை. எளிய நடையில், இலகு தமிழில், தான் சொல்லவந்த விடயங்களை ஆணித்தரமாகக் கூறிவிடுகின்ற சாமர்த்தியம் ஷாமலாவுக்குக் கைவரப் பெற்றிருக்கிறது.

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் முயற்சியில் வெளிவரும் இந்நூல் ஷாமலா ஸ்டீவனுக்கு நிரம்பிய உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும். அவர் மேலும் பல நூல்களை வெளிக்கொணர இந்நூல் தூண்டுதலாக அமையும் என நம்புகிறோம்.

ஞானம் பதிப்பகம்

3-B, 46வது ஒழுங்கை

கொழும்பு - 06

தொ.பேசி : 011 2586013, 0777 306506

தி. ஞானசேகரன்

பதிப்பாசிரியர்

15.01.2008

சென்னை
சுற்றுலா மற்றும்
கலாச்சாரத் துறை

அணிந்துரை

‘பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்?’ என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. ‘பெண்மணிகள் சமுதாயத்தின் கண்மணிகள்’ என்றார்கள் இஸ்லாம் மத போதகரான முஹமது நபி (ஸல்) அவர்கள். பெண்ணாய்ப் பிறப்பதற்கே ‘பெருமாதவம் செய்திட வேண்டும்’ என்கிறார் பாரதியார்.

இப்படியாகப் பெண்ணின் பெருமையை பாடாத கவிஞர்கள் எவருமே இல்லை எனலாம். அந்தளவுக்கு பெண்ணின் பெருமை சொல்லி மாளாதது. வாழ்க்கையின் உயிர் நாடியே அவள் தான். அவள் இல்லையேல் வாழ்க்கை வெறும் பூஜ்ஜியமே. இதனால் தான் ‘ஆணின் நிர்வாணத்துக்குப் பெண் ஆடையாவாள்’ என்கிறார் உலகமகாகவி அல்லாமா இக்பால் அவர்கள்.

பெண்கள் தான் வீட்டின் இல்லத்தரசிகளும் கூட. எனவேதான் இல்லாள் இல்லாத இல்லம் பாழ் என்பார்கள். இவ்வாறு போற்றப்படும் பெண்கள் குடும்பத்தின் குல விளக்குகளாவர். இந்த குலவிளக்குகள் ஓழுங்காக எரியாவிட்டால் அந்த இல்லங்கள் இருட்டாக இருப்பதில் வியப்பேதுமில்லையே!

ஆம்! குடும்பத்தின் குல விளக்காக அச்சாணியாகத் திகழும் பெண்களை ஆண்கள் எவ்வாறு அணுக வேண்டும்? சமூகம் அவளை எவ்வாறு அணுகக்க வேண்டும்? சூழல் சுற்றத்தார் எப்படி மதிக்க வேண்டும் என்பதை இந்நூலாசிரியர் ஷாமலா ஸ்டீவன் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

‘பெண்களென்றால் பொம்மைகளா?’ ‘பெண்மையின் மென்மையை உரசிப் பார்க்க வேண்டுமா?’ போன்ற தலைப்புக்களில் உள்ள கட்டுரைகள் இதற்குத் தக்கச் சான்று.

அது மாத்திரமல்ல, பெண்களால் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் இவர் மிக மிக தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். உதாரணமாக ‘மறு வீடு வரும் மருமகளே! நாளை நீங்களும் மாமியார் தான்’, ‘பெற்றோர் பிள்ளை பாசம் மருமகள் வருகையால் நாசம்’ போன்ற தலைப்பிலான கட்டுரைகள் அதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

தொழில் செய்யும் பெண்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் பஸ்களில் அவளுக்கு நேரிடும் அவலங்கள் மட்டுமல்ல வீட்டிலே அவளுக்குக் கிடைக்கும் வரவேற்புக்கள் எல்லாவற்றையும் கூட மிகவும் கச்சிதமாக அவர் எடுத்தியம்பும் விதமே அலாதியானது.

மூச்சிருக்கும் வரைதான் வாழ்க்கை. அந்த மூச்சாக மனைவிமாரை கருதுங்கள் என்று கணவன்மாரையும், அந்த மூச்சாக உங்கள் கணவன்மாரை கருதுங்கள் என்று மனைவிமாரையும் அவர் விளித்துக்கூறும் விதம் என்னை வெகுவாக கவர்ந்தது.

சேலை அணிந்து பொட்டு வைப்பதால், அபாய அணிந்து ஹிஜாப் போடுவதால் கலாசாரம் தங்களைக் கட்டிப்போட்டுள்ளது என்பது தவறான கருத்தாகும் என்று அந்நிய மோகத்தால் அருகிவரும் கலாசாரம் என்னும் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முஸ்லீம் பெண்களின் ஹிஜாப் உடையை கூட இவர் மிக அழகாக தொட்டுக் காட்டியுள்ளமை மனதைத் தொடுகிறது.

அது மட்டுமா? ‘சீண்டிப்பார்த்தால் சீறி எழுபவள் தான் பெண்’ என்று பெண்கள் பற்றி வீராப்பு பேசும் இவர், பெண்கள் பரிசுசிக்கப்பட வேண்டியவர்களல்லர், அவர்கள் பிரகாசிக்க வேண்டியவர்கள் என்கிறார். இந்த பிரகாசத்துக்கு ஒளியேற்றவேண்டியவர்கள் ஆண்களே என்பதையும் ஆண்கள் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு தடைக்கற்களாக இருக்காது, படிக்கற்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர் தனது கட்டுரைகளில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

சுனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களின் போதுதான் அரசாங்கத்தை விட மக்களின் மனிதாபிமானம் ஓங்கி நின்றது என்று கூறும் இக்கட்டுரையாசிரியர், மனிதாபிமானம் விபத்தின் போதுதான் வெளிப்படும் என்றால் இயற்கை இன்னும் சீறிக்கொண்டே தான் இருக்கும் என்றும் இவர் மக்களுக்கு ஒரு முன்னெச்சரிக்கையை விடுக்கும் விதம் உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது.

பெண் கல்வியின் அவசியம் பற்றியும் பெண்ணைப் போல ஆணும் கற்புக்கரசனாக திகழ வேண்டும் என்றும் இவர் சொல்லிவைக்கத் தவறவில்லை. பொதுவாக பெண்ணிலை வாதம் பேசும் பெண்கள் மத்தியில் இவர் வித்தியாசமானவர். ஷாமலா பெண்நிலை வாதம் பேசவில்லை. பெண் பிழைகளைப் பற்றியும் பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் பற்றியும் பேசியுள்ளார்.

பெண் எழுத்தாளர்கள் அருகிவரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இத்தகைய பெண் படைப்பாளியை இனங்கண்டு இவரது ஆக்கங்களை நூலுருப் பெறச்செய்த ‘புரவலர் புத்தகப்பூங்கா’ அமைப்பின் ஸ்தாபகர் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களை முதலில் பாராட்ட வேண்டும்.

மணியான கட்டுரைகளைத் தாங்கிவரும் இந்த நூல் ‘நவமணிகளை தொகுத்தாற் போல் நவரசமாய் இனிக்கின்றது’. பெண்கள் மட்டுமல்ல ஆண்களும் படித்துச் சுவைக்கக்கூடிய அரியதோர் நூல் இது.

எனவே இத்தகையதொரு நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதும் வாய்ப்பு கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்நூலை எழுதிய சோதரி ஷாமலா ஸ்டீவனுக்கு எனது மனமாற்ற பாராட்டுக்களை தெரிவிக்கிறேன். சோதரி ஷாமலா இந்நூலுடன் ஓய்ந்து விடாது இது போன்ற மேலும் பல படைப்புக்களை பெண்ணுலகிற்குத் தரவேண்டும் என வாழ்த்துப் புஷ்பங்களை தூவி ஆசிக்கிறேன்!!

கலாபூஷணம் - நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹுசைன்

மாவட்ட தகவல் அதிகாரி

அரசாங்க தகவல் திணைக்களம்

“தாருஸ் ஷப்னா”

03, ஊடகவியலாளர் வீடமைப்புத் திட்டம்

பத்தரமுல்லை.

தொலைபேசி : 2788281

திகதி : 2007.11.14

என்னுரை



தமிழ்த்தாயின் மக்களுக்கு,

என் சிரம் தாழ்த்திய வந்தனங்கள்!

எனது கன்னி முயற்சியாக நான் எழுதிய கட்டுரைகள் நூலுருப் பெறுவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல” என்பதுபோல் எழுதுவோர் எல்லோரும் எழுத்தாளர் அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்த

எனக்கு, தகுந்த அங்கீகாரத்தை வழங்கி எனது ஆக்கங்கள் நூலுருப்படுத்துவதற்கு தகுதியானவை என சான்று வழங்கிய தேர்வுக் குழுவுக்கும், தராதரம் பாராது படைப்பாளிகளின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்று “புரவலர் புத்தகப் பூங்கா” வில் புது மலர்களை பூக்கச் செய்யும் பரந்த மனம் படைத்த சிறந்த குணாளன் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களுக்கும் என் இதயபூர்வமான நன்றிகள்!

படிப்பறிவு அற்றிருந்தாலும் அதன் அருமை பெருமை அறிந்து என்னை இந்நிலைக்கு ஆளாக்கிய என பெற்றோரை மலர்தூவி வணங்குகிறேன்.

எப்பொழுதும் எக்காரியத்தைச் செய்வதாயினும் என்னை ஊக்கப்படுத்தி எனக்கு பக்கபலமாக இருக்கும் என் ஆருயிர் கணவர், என் அதிர்ஷ்ட தேவதை கிளேரி மற்றும் என் சகோதரர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்களுடன் இந்தச் சந்தோஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

எழுத்துக்களின் ஆணித்தரத்தை விளங்கச் செய்து எதை எழுதினாலும் வாயாரப் பாராட்டி மென்மேலும் என்னை எழுதத்தூண்டிய “நவமணி” பிரதம ஆசிரியர் திருவாளர் எம்.பி.எம். அஸ்ஹர் அவர்களை நான் கௌரவப்படுத்துகின்றேன். அதுபோல் அவ்வப்போது தமிழ் இலக்கியத்தில் எனக்கேற்படும் ஐயப்பாடுகளை உரிய முறையில் விளக்கித்தரும் மூத்த இலக்கியவாதிகளையும் நான் நன்றிப்பெருக்கோடு நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் சிலர் பெண்களைப் பற்றி மேடைப்பேச்சுக்களிலும் சின்னத்திரைகளிலும் பெண்ணியல்வாதம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் என்னைப்பாதித்த விடயம் என்னவென்றால் பேசுவதெல்லாம் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவையல்ல என்பதே. எனவேதான் நடைமுறையோடு ஒன்றியவாறு ஆக்கங்கள் அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் எனது கன்னி முயற்சியான “விவாகரத்து தேவையா?” என்ற ஆக்கம் நவமணி நவமங்கைப் பகுதியில் பிரசுரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து ‘ஷ்ருதி’ என்ற புனைபெயரில் நவமங்கை தயாரிப்பாளராக இருந்தகாலம் வரைக்கும் எழுதிய கட்டுரைகளே இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

என்னை மட்டுமன்றி பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த பிரபலங்களையும் உருவாக்கிய பெருமை நவமணியையே சாரும் என்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமில்லை. அந்த வகையில் அன்று நவமங்கை தயாரிப்பாளராக இருந்த நான், இன்று நவமங்கையாக நான்!

அன்பு கலந்த நன்றிகளுடன்,
ஷாமலா ஸ்டீவன்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. பெண்களென்றால் பொம்மைகளா...?	1
2. எயிட்ஸ் காணிகள் ஆண்களே...?	2
3. சீற்றம் வேண்டாம்	5
4. விலை மதிப்பில்லா மாதர் தினத்தில் விலைபோகும் மாதர்கள்	8
5. புலம்பெயர் பெண்களும் தொடரும் அவலங்களும்	10
6. பெற்றோர் - பிள்ளை பாசம் மருமகள் வருகையால் நாசம்	13
7. விட்டுக் கொடுப்பவர்கள் கெட்டுப்போவதில்லை	15
8. பெண்களின் கல்வித் தாகம் திருமணம் வரை வரையறுக்கப்பட்டதா	18
9. தொழில்பார்க்கும் பெண்களின் பஸ் பயண அவலங்களை சமூகத்தவர் சிந்திக்காதது ஏன்?	19
10. அந்நிய மோகத்தால் அருகி வரும் கலாசாரம்	22
11. விவாகரத்து தேவையா?	25
12. மிதித்து நடக்க வேண்டும்	27
13. உடல், உள்ளம் இரண்டும் ரணம் ஆனால் கற்புக்கில்லை நிவாரணம்!	27
14. கோபம் வேண்டாம்!	30
15. மன்னிப்பு	31
16. மறுவீடு வரும் மருமகளே நாளை நீங்களும் மாமியார் தான்!	33
17. பெற்றோர்கள் காதலின் எதிரிகளா?	35
18. சூழ்நிலையை கிரகித்துக் கொள்ளும் பெண்களால் மட்டுமே குடும்பச் சூழையை குறைக்க முடியும்	38
19. மருத்துவ உலகின் சாதனை படைப்போர் ஆண்களின் கற்பை அறிய வழிகாண மாட்டார்களா?	40
20. தனிமைப்படுத்தலே சிறுவர்களின் உளப்பாதிப்பை அதிகரிக்கிறது	43

21.	கருத்தொன்றை கூற முன்வரும் பெண்களைப்பற்றி தவறான கருத்துக்கள் எதற்கு?	45
22.	தற்காலப் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம்?	48
23.	பார்ப்பவர்கள் கூச்சப்படும் அளவிற்கு கவர்ச்சி தாண்டவமாதும் தற்கால விளம்பரங்கள்	51
24.	பெற்றோரே பொறுப்பு	52
25.	உயர்வாய் நினைத்து உத்தமராய் வாழ்வோம்	55
26.	பெண்மையின் மென்மையை உரசிப்பார்க்க வேண்டுமா?	58
27.	அளவோடு பேசினால் மதிப்போடு வாழலாம்	61
28.	வளர வளர குழந்தைகளாகும் தந்தைமார்	62
29.	சுயநல வாழ்க்கை சுபிட்சம் தருமா?	63
30.	இலங்கை மண்ணில் மனிதம் காப்பவர் சாதாரண பொதுமக்களே	65

1. பெண்களன்றால் பெயர்மைகளா...?

எல்லாப் பெற்றோருக்கும் தங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்வு சுபிட்சமாக அமைய வேண்டும். அதை தங்கள் கண்களால் கண்ட பிறகே இவ்வலகை விட்டுப்பிரிய வேண்டும் என்ற ஆசை பொதுவாகக் காணப்படும்.

கட்டுங்கடங்காத பிள்ளையாய் ஒருவன் வளர்ந்துவிட்டான் என்றால் அவனைத் திருத்துவதற்கான வேறெந்த முயற்சியையும் செய்யாமல் திருமணம் ஒன்றே அதற்கான பரிகாரம் என நினைப்பது வேடிக்கையானது.

திருமணத்தின் முன் ஊதாரியாகச் சுற்றித்திரிந்த ஒருவனுக்கு திருமணத்தைச் செய்து வைத்தால் திருந்தி வாழ்வான் என்ற நம்பிக்கையில் யாரேனும் ஒரு பெண்ணை தேடிப் பிடித்து திருமணம் செய்து வைத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் திருமணத்தின் பின் அந்தப் பெண்ணின் நிலை என்னவாகும் என்பதனை எவரும் சிந்திப்பதில்லை.

இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களை பலிக்கடாவாக்குவது மன்னிக்கமுடியாத குற்றம்.

இவ்வாறான கணவன்மார் திருந்தி வாழ்வதென்பது 10 சதவீதமேனும் சாத்தியப்படுதல் சந்தேகமே. அப்போது அவர்களை நம்பி வந்த பெண்ணின் நிலை...? அவளுக்கு யார் துணை...?

திருமணத்தின் பின் மனைவி, பிள்ளைகள் என்று குடும்பமாக வாழவேண்டிய கணவன் தன் இஷ்டப்படி வாழ முயலும்போது பெண்களினதும் பிள்ளைகளினதும் பரிதாப நிலையை யாரிடம் சொல்லியழி?

திருமணத்தின் முன் நன்றாக வாழ்ந்த பெண்கள் திருமணத்தின் பின் உணவுக்கே வழியில்லாமல் திண்டாடி பின் உயிரையே மாய்த்துக்கொள்ள நினைக்கும் அளவிற்கு தள்ளப்படுகிறார்கள் என்றால் விவாகரத்து செய்வது சாதாரண விடயமாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.

ஒன்று பிள்ளைகளை நன்றாக வளர்த்திருக்க வேண்டும்; அல்லது அவர்கள் திருந்தியபின் திருமண ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். அதை விடுத்து ஒரு பெண் நினைத்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற தோரணையில் அவள் வாழ்க்கையில் விளையாடுவது பாவச்செயல்.

மனைவி பேச்சைக்கேட்பவனாக இருந்தால் பரவாயில்லை. ஓரளவுக்கேனும் திருந்தி வாழ சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆனால் வாயே திறக்கமுடியாத அளவுக்கு அடி, உதை என்று எத்தனை நாட்கள்தான் காலத்தைக் கடத்துவது?

நண்பர்களுடன் சேர்ந்து குடித்து, கும்மாளமடித்து, ஊரை சுற்றித்திரிந்து வீட்டிற்கு வருவார்கள். அவர்களுக்கு சாப்பாடு மட்டும் தயாராக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வீடே இரண்டாகி விடும். வருமானம் ஒன்று இல்லாதவிடத்து சாப்பாடு எங்கிருந்து வரும்? பிள்ளைகள் நன்றாக வாழ்கின்றார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு பெற்றோர்கள் இருந்து விடுவார்கள். ஆனால் ஊதாரிப் புருஷனுடன், கையில் குழந்தையுடன் பெண்கள் படும்பாட்டை சொல்லில் அடக்க முடியாது.

இவ்வாறான சூழ்நிலைகளும் பெண்களை வழிமாறிச் செல்லவைக்கின்றது. விவாகரத்து வாங்காமலேயே நிம்மதியைத்தேடி வேறொரு நபருடன் வாழ்க்கையைத் தொடங்க முயல்கிறார்கள். அதன் பின்பு நரக வேதனையை அனுபவிக்கிறார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் இப்படியோரு திருமணத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர்கள்தானே?

“எவ்வளவுதான் கஷ்டம் வந்தாலும் ஒரு நல்ல குடும்பப்பெண் இப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்ளமாட்டாள்” என்று சிலர் அப்பெண்ணை மட்டுமல்ல குடும்பத்தாரையும் சேர்த்தே உதாசீனம் செய்வார்கள்.

பெண்களென்றால் பொம்மைகளா? அவர்களுக்கென்று உணர்ச்சிகள் இல்லையா? எதையும் அனுபவிக்கும் போதுதான் சகிப்புத்தன்மை ஏற்படும். அந்த சகித்தலின் உச்சக் கட்டம்தான் விரக்தி. விரக்தியின் பிரதிபலன் தான் துணிச்சல்.

வாழ்க்கையில் விரக்தி ஏற்பட்டுவிட்டால் அதன் பின் அவர்களுக்கு என்ன நடந்தாலும் பரவாயில்லை, யார் என்ன பேசினாலும் பரவாயில்லை என்கிற துணிச்சலில் தான் பிழையான காரியங்களையும் செய்யத் துணிகிறார்கள். இதை வெளியில் இருந்து படமாகப் பார்ப்பவர்களால் உணர்ந்து கொள்ளமுடியாது.

எனவே உங்கள் குடும்பத்தில் இம்மாதிரியான நபர்கள் இருப்பின் வேறு யாதேனும் உத்திகளைக் கையாண்டு அவர்களைத் திருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடுங்கள். அதை விடுத்து வீணாக ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் விளையாட எத்தனிக்காதீர்கள்.

2. எயிட்ஸ் காவிகள் ஆண்களே...?

தவறு செய்யும் கணவன்மர்களால் தண்டனை

அனுபவிப்பது மனைவி மக்களே

உலகளாவியரீதியில் டிசெம்பர் மாதம் 1ம் திகதி எயிட்ஸ்தினம் கொண்டாடப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே. இந்த எயிட்ஸ் எனும் உயிர்க்கொல்லி நோய் எமது நாட்டையும் ஆக்கிரமித்து வருவது வியத்தகு விடயமல்ல. ஆரம்ப

காலங்களில் எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய அறிவின்மையும் அந்த நோயின் தாக்கம் பற்றிய தெளிவின்மையும் காரணமாக எமது மக்கள் மத்தியில் இது பெருமளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் நோயின் தன்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டு அது ஆட்கொல்லி நோய் என்று தெரிந்த பிறகுதான் இந்தளவுக்கு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது என்பது எவ்வளவு பாராட்டத்தக்க விடயம்.

1981 இல் அமெரிக்காவில் லொஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகர வைத்தியசாலைகளில் சிகிச்சை பெற்ற இளவயது ஆண் நோயாளிகள் சிலரின் உடலில் நோய் எதிர்ப்பு தொகுதி நலிவடைந்தமையால் ஏற்பட்ட நோய்க்குணங்குறிகள் பற்றித் தேடியறிய முற்பட்டபோதே இந்நிலைமை இனங்காணப்பட்டதாக அறியக்கிடைத்தது. அவர்களது நடத்தை பற்றி நோக்கிய போது அவர்கள் தன்னினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுவோர் என்பது இனங்காணப்பட்டது.

ஆக, ஆரம்ப காலங்களில் இது பெண்களுடனான உடலுறவு மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட நோய் அல்ல என்பதும் ஆண்களாலேயே பெண்களுக்கு இந்நோய் தொற்றியிருக்கிறது என்பதும் புலனாகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் 1983 களில் பிரான்ஸ் நாட்டு லூயி பாஸ்சர் அக்கடமியைச் சேர்ந்த பிரான்ஸ் நாட்டு விஞ்ஞானி லூக் மொண்டிக்கயர் மற்றும் அமெரிக்க நாட்டு ரொபர்ட் கலோ எனும் விஞ்ஞானிகள் நடத்திய ஆராய்ச்சிகளின் போதே இந்த வைரஸ் முதன்முதலாக இனங்காணப்பட்டு எச். ஐ. வி. எனப் பெயர்பெற்றது.

Human	-	மனித
Immuno deficiency	-	நோயெதிர்ப்பு சக்தி குறைபாடு
Virus	-	வைரஸ்

கண்களால் காண்பதற்கு அரிதான இந்த வைரஸானது தன் இனப்பெருக்கத்துக்காக உயிருள்ள மனிதக் கலங்களுடன் சேரவேண்டியது அவசியமாகிறது.

அண்மைக் காலங்களில் எயிட்ஸ் நோய் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட போதிலும் இது ஆபிரிக்கக் காடுகளில் வாழும் பச்சைநிறக்குரங்குகளில் இருந்து தோற்றம் பெற்றமை அறியப்பட்டுள்ளது. ஆபிரிக்கப் பழங்குடிகள் இக்குரங்கின் இறைச்சியையும், இரத்தத்தையும் பச்சையாக உட்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தமையால் இந்த வைரஸ் மனித உடலுட்புகுந்து பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியதன் விளைவாகவே தோற்றம் பெற்றுள்ளது எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே இந்த எச். ஐ. வி. வைரஸானது குரங்குகளில் இருந்து தோற்றம் பெற்றுள்ளமை இதிலிருந்து தெரியவருகிறது.

இது இப்படியிருக்க மனிதனாவன் குரங்கிலிருந்து வந்தவன் என்கிறது நவீன விஞ்ஞானம். அப்படியானால் ஏன் இந்த வைரஸானது மனிதனின் உடலில் ஏதோ ஒரு மூலையில் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்திருக்கக்கூடாது?

பொதுவாக எயிட்ஸ் என்றாலே பெண்கள் மூலமாக தோன்றியதாகவும் இவர்களே இந்நோயின் காவிகளாக செயற்படுவதாகவும் துச்சமாகக் கருதும் எமது சமூகத்தில் இன்னும் தெளிவு வரவில்லை என்பதே எனது கருத்தாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது எயிட்ஸானது குருதி வழியாகவே உடலுள் செலுத்தப்படுகிறது என்பது புலனாகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் இறைச்சிகளை பச்சையாக உண்ணும் வழக்கம் நம் மூதாதையர் மத்தியில் காணப்பட்டது. ஆயினும் இப்போது அது அருகி வருகிறது.

இக்காலகட்டத்தில் 80 சதவீதமான மக்கள் சமைத்த உணவுகளையே உண்ணுகிறார்கள். இப்படியிருக்க இது ஏதோ ஒரு வழியில் வேறுவிதமான இரத்த சம்பந்தங்களினூடாக பரவுகின்றது என்பது திண்ணம்.

எயிட்ஸ் என்பது உடலின் நோயெதிர்ப்பு சக்தி குறைவதே. இது மட்டுமல்ல வேறு எந்த நோய்களாயினும் எம்மைத் தாக்குவது எமது நோயெதிர்ப்பு சக்தி குறைவதாலேயே ஒழிய வேறில்லை. ஆனால் அவற்றுக்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டு நோயெதிர்ப்பு சக்தி அதிகரிக்கப்படுகிறது. எயிட்ஸுக்கு இவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை அவ்வளவுதான்.

எது எப்படியிருந்தாலும் இங்கு எயிட்ஸ் காவிகளாக செயற்படுவது ஆண்களே. இவர்களிடம் இருந்து பெண்களை பாதுகாப்பதற்காகவோ என்னவோதான் உறைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

அண்மையில் நம் நாட்டில் தாய்மாருக்கும் அவர்கள் வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவுக்கும் இந்நோய் அதிகளவு தாக்கியிருப்பதாக அதிர்ச்சிதரும் தகவல்கள் வெளியாகியிருந்தன.

பிள்ளைப்பேற்றுக்காக மனைவியை தாய்வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு அல்லது வேலைப்பழுவின் காரணமாக நாட்கணக்கில், வாரக்கணக்கில் வீட்டுக்கு வரமுடியாத ஆண்கள் வெவ்வேறு பெண்களுடன் கள்ளத்தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வதால் பாதிக்கப்படுவது அப்பாவிப்பெண்களும் சிறுவர்களும் தான்.

கட்டிய மனைவிக்கு துரோகம் செய்துவிட்டு மீண்டும் அவளோடு உடலுறவு கொள்வதால்லவா இந்நோய் தாய்க்கும் சேய்க்கும் பரவ காரணமாகிறது. அப்படியிருப்பதானால் ஏன் உடலுறவு என்பதை மனைவியோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்த முடியாதுள்ளது.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

வெளியில் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளும் ஆண்கள் எதற்காக மீண்டும் மனைவியை அணுகவேண்டும்? இது அவர்களின் சுயநலம் கலந்த ஒழுக்கக்கேட்டையல்லவா பிரதிபலிக்கிறது.

உங்களின் ஒழுக்கக்கேட்டிற்கு மனைவி கர்ப்பம் தரிப்பது ஒரு காரணம் என்று நீங்கள் கருதினால் இதை நன்றாக விளங்கிக் கொள்ளுங்கள். ஒரு பெண் கருத்தரித்து விட்டால் மூன்று மாதங்கள் கடந்த நிலையில் அதை அழிக்கமுடியாது, அப்படி அழித்தாலும் அக்கரு வளர்ச்சி அடைந்து ஏதோ ஒரு ஊனத்தோடாவது பிறக்குமே ஒழிய அழியாது என்று வைத்தியர்களே கூறுகிறார்கள். இப்படியிருக்க நீங்கள் கருத்தரித்த உங்கள் மனைவியோடு சேர்வதால் கர்ப்பம் கலைந்து விடும் என்று நினைப்பது உங்கள் அறியாமையே.

ஒரு விதத்தில் சிந்தித்தால் இவ்வாறான தொற்றுக்களுடன் ஒரு குழந்தை பிறந்து, வளர்வதற்கு முன் இறக்கவேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அது கருவிலே இல்லாமல் போதல் பாவமல்ல.

தன் சுகத்திற்காக மனைவியை அடிமைப்படுத்தி மகப்பேற்றையும் அவளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தொற்றுக்களையும் பரிசாக வழங்கும் ஆண்களுக்கு மறுமையிலும் விமோசனம் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே!

எனவே மதிப்புக்குரிய ஆண்களே விழித்துக்கொள்ளுங்கள்! காலம் முழுவதும் உங்கள் கரம் பற்றி வாழ்வரும் பெண்களுக்கு துரோகம் செய்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்களின் இயற்கையான சாவுக்காவது வழி கோலுங்கள்.

3. சீற்றம் வேண்டாம்

மானிடப் பிறவிகளாகிய எமக்கு அன்று முதல் இன்றுவரை புரியாத புதிராக இருப்பது “தாம்பத்திய” வாழ்க்கை.

இந்த வாழ்க்கையை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லோருக்கும் ஏதாவது ஒரு பிரச்சினை இருந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது.

யாரால், ஏனிந்தப்பிரச்சினை என்று சுற்றிலும் பல கோணங்களில் சிந்தித்துப் பார்த்தோமேயானால் அதற்குக் காரணம் நாமே தான்.

எந்தவொரு பிரச்சினையின்போதும் பிரச்சினை ஏற்பட்டதிலிருந்து சற்று முன்னோக்கி அதற்கு முதல் என்ன நடந்தது, அதற்கும் முதல் என்ன நடந்தது என்று எம்மை நாமே அலசி ஆராய்வோமேயானால் பிரச்சினைக்கு மூல காரண கார்த்தாவாக நாம் தான் இருப்போம்.

இந்த வாழ்க்கைப் பாதையை கடக்க யார் யாரோ என்னென்னவோ முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். ஆனாலும் தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் அது நூற்றுக்கு 30 வீதமேனும் சாத்தியப்படுவதில்லை.

மிக முக்கியமாக கூறவேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் “ஆண்கள், பெண்களின் மனநிலை அறிந்து நடவாமை” என்பதுதான். அன்று முதல் இன்று வரை அனேகரால் கூறப்பட்டு வந்த கருத்து இது.

ஏனென்றால் திருமணம் ஆகுமுன் எத்தனையோ கனவுகள், எதிர்பார்ப்புக்களுடன் வாழுகின்ற பெண்கள் ஆண்களின் நடத்தை காரணமாக அவர்கள் எதிர்பார்ப்புக்கள் வீணடிக்கப்படுவதை தாங்க இயலாது மனம் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்கிறது இவ்வுலகம். ஆனால் அதே நிலைதானே ஆண்களுக்கும் என்பதை யாரும் உணர மறுக்கின்றனர். ஏனென்றால் ஆண்கள் யாரும் தங்கள் குறைகளை, ஏமாற்றங்களை வெளியில் காட்டி கொள்ளாமையாகும்.

எதிர்பார்ப்பென்பது எல்லோருக்கும் பொதுவாக வரக்கூடிய உணர்வு, பெண்களாகிய நாம் எவ்வளவு எதிர்பார்க்கின்றோமோ அதேபோல் தான் ஆண்களும் பெண்களாகிய எம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

பொதுவாக கணவன்மார் பொருளாதாரவசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டு “அவளுக்கு என்ன குறை” என்பார்கள். இன்னும் சிலர் உண்ண உணவும், பண்ட பாத்திரங்களும், நகை நட்டும் இருந்தால் போதும் என்று நினைப்பார்கள்.

இவர்கள் இவ்வாறு நினைக்கக் காரணம் எம்மத்தியிலும் இவைகளை விரும்பாத பெண்ணில்லாமலுமில்லை. எது இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை வசதி வாய்ப்பு இருந்தால் போதும் என்று பல பெண்கள் நினைப்பதுண்டு.

இவையெல்லாம் இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; அன்பாகத் தங்கள் மன எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து, இருப்பதைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்த சில பெண்கள் ஆவலாய் உள்ளனர்.

ஆனால் அவர்களின் எண்ணம் கணவன்மாரால் துச்சமேனும் மதிக்கப்படுவதில்லை. காரணம் ஆண்கள் மத்தியில் பெண்களைப்பற்றி இவ்வாறான தப்பிப்பிராயம் ஏற்பட்டுள்ளமையே. அதற்கு பெண்களாகிய நாமே காரணம்.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

அதற்காக அவர்களைத் தொழில்களுக்குப் போகாமல் வீட்டில் சும்மா இருக்கச் சொல்லவில்லை. சம்பாத்தியமும் வேண்டும் அதேபோல் இருவருக்கும் தங்கள் வாழ்க்கையில் எந்தவொரு விடயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதிலொரு திருப்தியும் வேண்டும்.

இல்லற வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் எந்தவொரு தம்பதியரும் “என்னால் என் மனைவிக்கு திருப்தி ஏற்பட்டுள்ளதா அல்லது என்னால் என் கணவனுக்கு திருப்தி ஏற்பட்டுள்ளதா?” என்பது பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை.

திருப்தி ஏற்படாதவிடத்து அதை வெளிக்காட்ட முடியாமல் அவர்கள் தங்கள் கணவன் மீதோ அல்லது மனைவி மீதோ சீறிப் பாய்வார்கள்.

ஒரு விடயத்தைக் கணவன்மார் சிந்திக்க வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் பருவ வயதில் உங்களுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் அனுபவித்திருப்பீர்கள். ஆனால் பெண்களின் நிலை அவ்வாறல்ல. திருமணம் ஆகும் வரை ஒரு பெண் கூண்டுக் கிளி போல்தான் வளர்க்கப்படுகின்றாள். உங்களுக்கு இருக்கும் சுதந்திரத்தில் பாதியேனும் அவர்களுக்கு இல்லை. திருமணத்தின் பின்னர்தான் அவர்கள் வெளியுலகைக் காண ஆவலாய் இருப்பார்கள். அந்த ஆசையில் நீங்கள் மண்ணை வாரிப் போடலாமா?

அதேபோல் தான் கணவன்மாரும், சுதந்திரப் பறவைகளாய் திரிந்தவர்கள், இப்போது அவர்களை மாற்றிக்கொள்ள சற்று கடினமாகத்தான் இருக்கும். அதை பெண்களாகிய நாமும் உணர வேண்டும்.

ஒரேயடியாக “நீ இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்” என்று கணவன் மனைவியையோ அல்லது மனைவி கணவனையோ அதிகாரபூர்வமாக கட்டுப்படுத்த நினைப்பது கொஞ்சமும் நியாயமற்றது.

கணவனின் பிழையை அறியமுன் எம்மால் அவருக்கு ஏதும் பிழை நிகழ்ந்திருக்கிறதா? என்னுடன் வாழ்வது அவருக்குத் திருப்தியைத் தருகிறதா? என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டு அதன் பின்னர்தான் அவரின்குறையை எடுத்துக்கூற வேண்டும். ஏனென்றால் பொதுவாக யாராக இருந்தாலும் தங்களிடத்திலும் குற்றங்குறைகளை வைத்துக்கொண்டு பிறருக்கு புத்தி சொல்லுவது பிடிக்காத விஷயம். அதிலும் ஆண்கள் என்றாலே சில விடயங்களை புரிந்து கொள்வதற்கு, பக்குவப்படுவதற்கு சில காலம் எடுக்கத்தான் செய்யும்.

அதைவிடுத்து “நான் நினைத்தாற்போல் நீங்கள் இல்லை, உங்களுடன் எனக்கு குடும்பம் நடத்த முடியாது” என்று கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் சண்டையிட்டபடி வாழ நினைக்காதீர்கள்.

தாம்பத்திய வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை ஆரம்பம் எப்படியோ அப்படியே முடிவும் இருக்கும். நீங்கள் ஆரம்பத்திலேயே ஒருவர் மீது ஒருவர் தப்பிப்பிராயம் கொண்டார்களேயானால் உங்கள் வாழ்க்கையில் உண்மை நிலைக்காது. திருமணம் முடிந்து விட்டது. இனி ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்ற நினைப்பில் ஒரு போலியான வாழ்க்கையை அனுபவிக்க நேரிடும். உண்மைக்குப்புறம்பான எதுவுமே நிலைக்காது என்பது எனது கருத்து.

ஆகவே, புனிதமான இந்த தாம்பத்திய வாழ்க்கையை புரிந்து கொண்டு இனிமையானதாய் ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் அறியாமையின் நிமித்தம் புதிராக மாற்றிக் கொள்ளாதீர்கள்

4. விலை மதிப்பில்லா மாதர் தினத்தல் விலைபோகும் மாதர்கள்

தொழில் பார்க்கும் பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக முதன் முதலில் போராட்டம் தொடங்கிய தினமே மார்ச் 8. அதுவே சர்வதேச ரீதியில் பெண்கள் தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

“பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக” என்று கூறும்பொழுது தொழில் பார்க்கும் இடங்களில் மட்டுமன்றி பொதுவாக வீடுகளில் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் கூட உரிமைகளை விட்டுக்கொடுத்து வாழவேண்டிய கட்டாயத்துக்குள் வாழ்கிறார்கள்.

எந்தவொரு வேலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் பெண்கள் வலிமை குன்றியவர்களாக கருதப்படுவது மாத்திரமன்றி அவர்கள் செய்யும் வேலைக்கான ஊதியமும் மறுக்கப்படுகின்றது.

ஆண்டுகள் பல உருண்டோடியும் பெண்களின் உரிமைகள் இன்னும் மீறப்பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன.

எமது அன்றாட வாழ்க்கையிலும் பலவிதமான உரிமை மீறல்கள் நடந்தவண்ணம்தான் இருக்கின்றன. பொது இடங்களில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இம்சைகள் இன்னும் குறைந்தபாடில்லை.

பெண்கள், தங்கள் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றபோது தன் கணவனுக்கு, பிள்ளைக்கு, உறவினர்க்கு, சுற்றத்தார்க்கு... என்று பயந்து வாழ்க்கையை நடத்த நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதோடு தங்களைத் தாங்களாகவே ஒதுக்கிக் கொண்டு வாழ முற்படுகிறார்கள். அது காலப்போக்கில் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

ஏமாற்றம், வாழ்க்கையில் தோல்வி, கல்வியறிவின்மை போன்ற காரணிகளால் பெண்கள் இழிவான தொழில்களில் ஈடுபடும் நிலைக்கும் தள்ளப்படுகிறார்கள். இதன் பிரதிபலிப்பே விலை மாதர் உருவாக்கம்.

இன்று பாரியளவில் வளர்ச்சி கண்டுவரும் தொழில்களுள் ஒன்றாக கருதப்படுவதோடு விலைமாதர் இல்லாத வியாபாரம் ஒன்று இல்லை என்ற நிலைக்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அதிகளவில் வருமானம் ஈட்டித்தருவதில் இரண்டாம் இடத்தைப் பிடித்திருப்பதும் இந்தத் தொழில்தான்.

ஆண்டாண்டு காலமாக விலைமாதர்கள் கைது செய்யப்படுவதும் மீண்டும் பிணையில் வெளியில் வருவதும் வாடிக்கையாகிவிட்டது.

பொலிஸாரின் பார்வையில் சிக்கித் தவிப்பது இம்மாதர்களேயன்றி அவர்களை வைத்து தொழில் நடத்துவோர் அல்லர். அதிலும் கீழ் மட்டத்தில் வறுமையின் பிடியில் வாழும் பெண்களுக்கே இந்நிலை ஏற்படுகிறது.

இது தவிர இன்றைய காலகட்டத்தில் பாரிய விலைக் கோரலுக்கு இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் வெளிநாட்டுப்பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தவண்ணமே உள்ளது. இது மிக பிரசித்தமாக நடைபெற்ற போதிலும் மேல்மட்ட தலையீடுகள் காரணமாக பொலிஸாரின் பார்வைக்கும் விலங்கிடப்பட்டுள்ளது.

வியாபாரத்தில் வளர்ச்சி காண்பதற்காக, நாடளாவிய ரீதியில் பிரசித்தி பெறுவதற்காக பெண்களை வைத்து பாரியளவிலான தொழில்வாய்ப்பைப் பெறும் தனவந்தர்கள் இதற்கென்றே சம்பளத்திற்கு பெண்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ளனர்.

உல்லாசத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் நூற்றுக்கு 80 வீதம் இவ்வாறான தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்படும் பெண்களே அதிகம்.

கொழும்பு நகர்ப்புறங்களில் இதுபோன்ற தொழில்களுக்கு அதிகம் பிரசித்தி பெற்ற இடங்கள் இருந்தும் அதை யாரும் கண்டுகொள்வதில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டும் இருக்கவே செய்கிறது. அது மட்டுமன்றி பாடசாலை செல்லும் வறிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும், பெற்றோர் தொழில்களுக்குச் செல்லும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும், ஆட்டோ சாரதி, வேன் சாரதிகளால் இம்சிக்கப்பட்டு, பாடசாலை முடிந்து வீட்டுக்கு வர முடியாது நேரே சாரதிகள் அழைத்துச் செல்லும் இடத்திற்கு அதுவும் பாடசாலை சீருடையோடு சென்று வர வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள்.

வறுமையின் எல்லைக்கோட்டில் வாழும் பிச்சைப் பாத்திரமேந்தும் பெண்களைக் கூட இவர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை.

பிச்சையெடுப்பதற்கும் ஒரு சங்கம். அதற்கு ஒரு தலைவன். அவன் அன்றைய தினத்தில் என்ன கட்டளையிடுகிறானோ அதன்படியே செய்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் மறுநாள் அந்த இடத்தில் பிச்சை எடுக்க முடியாது.

நாள்முழுதும் பிச்சை எடுத்து சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்து வைக்கும் பணத்தை அவ்வப்போது வந்து அள்ளிச் செல்லும் தலைவன் இரவில் யாருடன் தங்கவேண்டும் என்பதையும் கூறிச் செல்கிறான். மறுத்தால் அடி, உதை... இன்னும் எத்தனையோ இம்சைகள். இவர்களின் உடம்புப்பிடியில் சிக்கித்தவிக்கும் பெண்கள் அவர்களின் மானத்தை விற்பதோடு அவர்களின் காரியம் முடிந்துவிடுகிறது. அதற்கான ஊதியம் எல்லாம் தலைவனின் கையில்.

அன்றாட உணவிற்கே அல்லற்படுகின்ற அபலைப்பெண்கள் எல்லா வற்றையும் இழந்து நிர்க்கதியாகிய நிலையில் வேறு ஏதும் செய்வதறியாது இதையே தொழிலாக மேற்கொள்கிறார்கள்.

இது வளர்ந்து வரும் பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட இழுக்கல்லவா?

பெண்களின் உரிமை மீறலுக்கெதிராக, வன்முறைகளுக்கெதிராக கோஷம் எழுப்ப வருடத்தில் ஒரு நாள் போதுமா?

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மணிக்கு 6 பேர் என்ற வீதத்தில் பெண்கள் தங்கள் கற்பை இழந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதிலும் தங்கள் குடும்ப அங்கத்தவர்களால் என்ற அதிர்ச்சிச் செய்தியையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இது இப்படியிருக்க மாதர் தினம் குறித்து நாள்தோறும் மணிக்கணக்கில் பேசினாலும் பெண்களின் தலையெழுத்து மாறுமா என்பது சந்தேகமே!

5. புலம்பெயர் பெண்களும் தொடரும் அவலங்களும்

1970 களின் இறுதிப்பகுதியில் இலங்கையின் தலையெழுத்து மாற்றப்பட்டதற்கு புலம்பெயர்வும் ஒரு காரணமென்றால் மறுப்பதிற்கில்லை.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

இனரீதியாக தாக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் உடமைகளை, உடன் பிறந்தவர்களை, பெற்றோரை இழந்து உயிருக்குப் பயந்த நிலையில் புலம்பெயர்வை மேற்கொண்டனர்.

உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் வாழ முற்பட்டவர்களில் பெண்களுக்கு அதிக பாதிப்பு ஏற்பட்டது, ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது இன்னும் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

புலம்பெயர்வு என்பதை 1. யுத்தம் காரணமாக அகதிகளாகப் புலம்பெயரல் 2. வறுமை காரணமாக அபலைகளாக புலம்பெயர்தல் என இரு வகைப்படுத்திப் பார்க்கலாம்.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றவர்களைப் பார்த்து “அவர்களுக்கென்ன, வெளிநாட்டில் நன்றாக இருக்கிறார்கள்” என்று சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வதால் அவர்களின் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதா? என்றால் அது கேள்விக்குறியே!

மனித உயிர்களுக்கே உத்தரவாதமில்லாத நமது நாட்டில் பெண்களின் மானத்திற்கு உத்தரவாதம் கொடுப்பது இயலாதவொன்று என்றாலும் புலம்பெயர்ந்து வெவ்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் பெண்கள் எமது நாட்டில் மட்டுமன்றி புலம்பெயரும் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் பாலியல் சேஷ்டைகளையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருப்பது பெண்களென்ற முறையில் நாமெல்லோரும் வருந்த வேண்டிய, வாதாட வேண்டிய விடயமாகவுள்ளது.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தை தர நினைக்கின்றேன்:

“90 களில் இறுதிப் பகுதியில் தாயகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த பெண்ணொருவர் ஆபிரிக்காவை அடைகிறார். அவரை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதற்குப் பொறுப்பேற்ற ஏஜன்ட் கொடுத்த பாலியல் ரீதியான நிர்ப்பந்தங்களைத் தாங்கமுடியாமல் அதிலிருந்து தப்பிக்க வழிதேடுகிறார் அந்தப்பெண். அங்கு தனது ஏஜன்டை திருமணம் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார். வெளிநாட்டுக்கு விரைவாக வரவேண்டும் என்றால் ஏஜன்டுகளின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தாலே முதலில் வெளியேறமுடியும் என்ற நிலையில் அங்கு பல பெண்கள் சிக்குண்டனர். அதிலிருந்து தப்பி 2000 ம் ஆண்டளவில் ஏஜன்டையே மணம் செய்து இங்கு அந்தப் பெண் வரும் போது, அவரின் முடிவை விளங்கிக் கொள்ளாத உறவினர்கள் அவரை வெறுத்து ஒதுக்குகின்றனர்.

இந் நிலையில் அந்தப் பெண் தான் தெரிவு செய்தவருடன் வாழத் தொடங்குகிறாள். இங்கு அவருக்கு கணவனால் சித்திரவதைகள்

தொடங்குகின்றன. சூழ்நிலை நெருக்கடி தவறான ஓர் ஆடவனுடன் வாழும் நிலைமையை ஏற்படுத்தியதால் அடியும் உதையும் பெறுகின்றாள். மாடிப்படிகளில் இருந்து தள்ளி வீழ்த்தப்பட்டு கருக்கலைப்பிற்கும் உள்ளாகின்றாள். குடும்ப வாழ்வு கேள்விக்குறியாகிய நிலையில் அவளது அகதி அந்தஸ்த்துக்கோரிய விண்ணப்பமும் நிராகரிக்கப்படுகிறது. நிர்க்கதியாகிய நிலையில் அவளின் பிரச்சினைக்கு உதவி தேடி ஒரு தமிழ் அமைப்பினரிடம் போனபோது அவளது விவகாரம் ஒரு கிசுகிசவாகி, சுவாரஸ்யமான கதையாகப் பேசப்பட்டு அவளை மேலும் உள்ளீதியாக துன்புறுத்தியது. இப்போது அந்தப் பெண் கணவனை விட்டுப்பிரிந்து தமிழ் அல்லாத பொது அமைப்பினரிடம் அடைக்கலமாகியுள்ளார்.

‘தேசம் - நவம்பர் 05 - டிசம்பர் 05

பெண்களின் நலனில் அக்கறை கொள்ளவேண்டிய அமைப்புக்களே அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற துக்ககரமான சம்பவங்களை அந்தரங்கமாக வைத்துக்கொள்ளாது சுவாரஸ்யமாக எடுத்துக் கேலிசெய்யும் போது இது போன்று பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தங்கள் குறைகளை எப்படி வெளியில் சொல்ல முடியும்? எவ்வாறு உதவி பெற முடியும்?

வாழ்க்கையை நல்லபடியாக மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்களைத் தேடிச் செல்கிறார்கள். ஒரு நாட்டுக்குப் போய்ச் சேரும்வரைக்கும் இங்கிருக்கும் ஏஜன்டுகளின் கட்டளைகளுக்கேற்ப செவிசாய்க்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றவேண்டி ஏற்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் வெளிநாடு செல்லும் போது யாரோ ஒரு நபரை தன் கணவன் என்று சொல்லி தம்பதியாக செல்லுமாறு ஆலோசனை கூறப்படுகின்றது. அங்கு சென்றதன் பிற்பாடு அந்த நபரோடே மனைவியாக வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது.

இந்தக் கொடுமை இப்படியிருக்க வீட்டு எஜமானின் பாலியல் இம்சைகளையும், ஏஜமானியின் சித்திரவதைகளையும் தாங்கிக் கொண்டு செலவு செய்து வந்து விட்டோமே என்பதற்காக எல்லா இம்சைகளையும் தாங்கிக் கொண்டு அங்கேயே குப்பை கொட்ட நினைக்கிறார்கள். கொடுமைகள் உச்சக்கட்டத்தை அடையும் போது அதைத் தாங்கிக் கொள்ள வலுவழிந்தவர்களாய் மீண்டும் நாடு திரும்ப எத்தனிக்கிறார்கள். அப்போதும் அவர்களின் அப்பாவித்தனத்தைப் பயன்படுத்தி மீண்டும் அவர்களை வைத்து சிறு விளையாட்டை நடத்தி நிர்க்கதி நிலைக்கு ஆளாக்கிய பின்பே மீண்டும் அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்கிறார்கள்.

ஆயிரம் கனவுகளோடு வெளிநாடு செல்லும் பெண்கள் கையில் குழந்தையோடு தாய்நாடு திரும்பும் அவலத்தை என்னவென்று சொல்வது!!!

ஷாமலா ஸ்டீவன்

வாழ்க்கையை காத்துக்கொள்ளவேண்டி போராடி முன்செல்லும் பெண்கள் காலக் கிரமத்தில் அந்த வாழ்க்கையையே தொலைத்துவிட நிர்ப்பந்திக் கப்படுகின்றனர். எந்தவொரு பிரச்சினையாக இருந்தாலும் பிற ஆடவரின் உதவி கோர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் போதும், மானத்தை அடகுவைத்துத் தான் அந்தக் காரியத்தை சாதிக்கவேண்டியுள்ளது என்பது கொடுமையிலும் கொடுமை. இந்த விடயத்தைப் பொறுத்தவரை ஏன் எமது நாட்டில் உள்ள அரசியல்வாதிகள், பொதுநல, மகளிர் அமைப்புகள் அசட்டையாக செயற்படுகின்றன என்பது புரியவில்லை.

ஆண்டாண்டு காலமாக தொடர்ந்துவரும் இவ்வாறான குற்றச்செயல்களை இன்னும் தட்டிக்கேட்காது எமது நாட்டிலுள்ளவர்கள் மௌனம் சாதிப்பது ஏன்?

6. பெற்றோர் - பிள்ளை பாசம் மருமகள் வருகையால் நாசம்

சிறுவயது முதலே பிள்ளைகளை கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்து அவர்களுக்கு எது பிடிக்கும், எது பிடிக்காது என்று அறிந்து, அவர்கள் மனம் நோகாதபடி வளர்த்தெடுத்து நல்ல வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத்தக்கவர்களாக அறிவையும் அந்தஸ்தையும் தந்த பெற்றோர்கள் காலக்கிரமத்தில் தங்கள் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது வேடிக்கையாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

அதற்கு மூலகாரணம் திருமணம். எவ்வளவுதான் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளில் அன்பு வைத்திருந்தாலும் அவர்கள் வளர்ந்தவர்களான பிறகு திருமணம் செய்து தனக்கென ஒரு புது வாழ்க்கையை தேடிக்கொள்வார்கள். அப்போது அவர்களின் எண்ணங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

8852

இத்தனை காலமும் பெற்றோருடன் வாழ்க்கையை நடத்திய பிள்ளைகள் திருமணத்தின் பிற்பாடு தனது எதிர்காலத்தைப் பற்றி சிந்திக்கத் தலைப்படுகிறார்கள். தனக்கென்றில்லா விட்டாலும் எதிர்காலத்தில் தன் மனைவி, பிள்ளைகளுக்கென்று சேமிப்பதற்கு ஆயத்தமாவார்கள். அதற்கு முதற்படியாக தனக்கென ஒரு சொந்த வீடு வாங்கவேண்டும் என நினைப்பார்கள்.

ஆனால் இதை தவறாக புரிந்து கொள்ளும் பெற்றோர் “இவள் வரும் வரை என் பிள்ளை நல்லவனாகத் தான் இருந்தான். இவள் வந்து ஏதோ தலையணை மந்திரம் ஒதி என் மகனை என்னிடம் இருந்து பிரிக்கப்பார்க்கிறாள்” என்று வீட்டுக்கு வந்த மருமகளை சீண்டத் துவங்குகிறார்கள். அதன் பின் மருமகள் தன் பிள்ளையோடு என்ன கதைத்தாலும் அதைச் சந்தேகத்துடனே பார்க்கிறார்கள்.

அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள், என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதை அறிவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாகச் செயல்படுகிறார்கள். இடையிடையே நாத்தனாரின் குத்தல் பேச்சுக்கும் ஆளாக நேரிடுகிறது.

இப்படி ஆரம்பிக்கும் சிறு சிறு வாய்த் தர்க்கங்கள் நாளடைவில் பாரிய விளைவை ஏற்படுத்தி நல்ல படியாக, உறவு பாதிக்காத வண்ணம் வாழ விரும்பிய பிள்ளைகளின் ஆசையில் மண்ணள்ளி போட்டு விடுகின்றன.

திருமணத்திற்கு முன்பே இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று பிள்ளைகள் நினைத்திருக்கலாம். அதை பெற்றோர்கள் வீணாக மருமகளின் மீது திசை திருப்பி அவளை நச்சரிக்கின்ற வேளையில் உண்மை நிலையை அறிந்த பிள்ளைகள் பெற்றோர்கள் மீது வைத்துள்ள நல்லபிப்பிராயத்தை இழக்க நேரிடுகிறது.

இம்மாதிரியான பிரச்சினைகளில் பெரும்பாலும் தாயின் பிடிவாதமே அதிகமாக காணப்படும். பிள்ளைகளின் நடத்தை பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தும் கூட அதை மறைத்து விட்டு வந்தவளை வாட்டி எடுப்பது தாய் என்ற ஸ்தானத்திற்கே இழுக்காகும். இதற்கு தாய் தன் பிள்ளையின் மீது வைத்திருக்கும் கண்முடித்தனமான அன்பும் ஒரு காரணம் எனலாம். திருமணத்தின் பின் தன் பிள்ளை செய்யும் காரியங்களுக்கு மனைவியைக் குறை கூறுவது எந்தவிதத்தில் நியாயம் என்பதை நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இந்த விடயத்தில் பெற்றோர்கள் ஒன்றை மட்டும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் பெற்றோர்கள் ஓர் உந்து சக்தியாக இருக்கவேண்டுமே தவிர முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடாது.

அதிலும் வளர்ந்த ஒரு பிள்ளைக்கு தன் முன்னேற்றம் கருதி எது செய்யவேண்டும் எது செய்யக்கூடாது என்று தெரியாதா? அவர்களுக்கென்று சில ஆசா பாசங்கள் இருக்கக்கூடாதா?

ஒன்றுமில்லாத ஒரு விடயத்தை வைத்துக்கொண்டு நீங்களும் குழம்பி, மற்றவர்களையும் ஏன் குழப்ப வேண்டும்?

மனைவியை ஒருபுறம் சமாளித்து தாயை இன்னொருபுறம் சமாளித்து எவ்வளவு காலம்தான் பிள்ளைகளால் வாழ முடியும்.

இருவருக்கும் நடுவில் சிக்கித்தவிக்கும் பிள்ளை நிம்மதியைத் தேட முற்படுகிறது. அதன் பிரதிபலனாக தனிக்குடித்தனம் செல்ல நேரிடுகிறது.

அவையெல்லாம் ஏன்?

பெற்றோர் - பிள்ளை குடும்பம் வேறாக இருந்தாலும் தங்கள் உறவு பாதிக்காத வண்ணம் வாழவேண்டியதே அவசியம். அதை ஏன் பெற்றோர் உணர மறுக்கிறார்கள்.

பெற்றோர் எப்போதும் பெருந்தன்மையாக வாழவேண்டியவர்கள். எதையும் தியாகம் செய்யும் மனப்பான்மையைப் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் “பெற்றோர்” என்ற வார்த்தைக்கே அர்த்தம் கிடைக்கும்.

“பிள்ளைகள் நன்றாக வாழ்ந்தால் போதும் நாங்கள் வாழ்ந்து முடிந்தவர்கள்தானே, அவர்கள் வாழ்க்கையை அவர்கள் முன்னெடுத்துச் சென்றால் போதும்” என்று பெருந்தன்மையாகச் சிந்தித்து விதிவிலக்காக வாழும் பெற்றோர்கள் இல்லாமலுமில்லை. அதை விட பல மடங்கான பெற்றோர்கள் இம்மாதிரியான விடயங்களில் பரம்பரைப் பகையாளியைப்போல் பெற்ற பிள்ளைக்கு தீங்கு நினைப்பவர்களும் நம் மத்தியில் வாழத்தான் செய்கிறார்கள்.

தனிக்குடித்தனம் போய்விட்டால் பெற்றோரை மறந்து விடுவார்கள் என்று நினைப்பதும் தவறு. அதேபோல் தனிக்குடித்தனம் போகாதவர்கள் எல்லோரும் பெற்றோரை நல்லபடியாக பார்த்துக்கொள்கிறார்கள் என்று கூறிவிடவும் முடியாது. எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மட்டுமல்லாது உலகளாவிய ரீதியிலும் இவையிரண்டுமே சமநிலையில்தான் உள்ளன.

ஆதலால் ஊரார் பேச்சுக்கு செவி சாய்க்காமல், உண்மை நிலையை அறிந்து, பெற்றோர் - பிள்ளைகள் உறவு முறை பாதிக்காதவண்ணம் நீங்களும் வாழ்ந்து வந்தவளையும் வாழவையுங்கள். அப்போதுதான் இறைவனின் நல்லாசியைப் பெறுவீர்கள்.

7. விட்டுக் கொடுப்பவர்கள் கொடுப்போவதில்லை

மனிதன் என்றாலே பல்வேறு கொள்கையுடையவன் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வாழும் நாடொன்றில் ஒருவன் இறுதி மூச்சுவரை வாழவேண்டும் என்றால் அது விட்டுக்கொடுத்தல் மூலம் மட்டுமே சாத்தியப்படும்.

இந்த விட்டுக்கொடுப்பு எல்லோரிடத்திலும் காணப்படுவதில்லை. இவ்வாறானவர்கள் மத்தியிலே தான் அடிக்கடி சண்டை, வெட்டு, குத்து என்று பல விரும்பத்தகாத செயல்கள், ஏன் யுத்தம் கூட ஒரு விதத்தில் விட்டுக்கொடுக்காமையினாலேயே தொடர்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றது.

ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பிரதானமாக கணவன் - மனைவி விட்டுக்கொடுத்தல் அவசியமாகின்றது. இவர்கள் இருவரிடமும் விட்டுக்கொடுத்தல் காணப்படாத பட்சத்தில் அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய அங்கத்தவர்களும் மறைமுகமாகப் பாதிக்கப்படுவது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குப் புரிவதில்லை.

வெளியில் யாரைக்கண்டாலும் சிரித்துப் பேசும் கணவன் - மனைவிக்கு, வீட்டில் தன் கணவன் - தன் மனைவியிடத்தில் பேசும் பொழுது மட்டும் சிரிப்பு மறைந்து விடுகிறது. எப்போது பார்த்தாலும் கோபத்தோடு, கடுகடுத்த குரலில் பேசுவதே பழக்கமாகிவிட்டது.

வெளியாட்களோடு எந்த மரியாதையை எதிர்பார்த்து அன்பாக, பண்பாக பேசுகிறீர்களோ அதையே வீட்டில் உள்ளவர்களிடமும் காட்டினால் மதிப்பு உங்களுக்குத்தானே.

சிலருக்கு வெளியாட்களின் கஷ்டங்கள், அவர்கள் படும் துன்பங்கள் நன்றாகப் புரியும். அளவுக்கு மீறி பரிதாபம் காட்டுவார்கள். இதுவே தங்களின் வீட்டிலுள்ளவர்கள் என்ன கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை தேடிப்பார்ப்பதில்லை. ஒவ்வொரு ஆடவனும் “என் குடும்பத்தை நான் நன்றாக வைத்துள்ளேன்” என்று அவர்களுக்குள்ளே நினைத்துக்கொள்வது சாதாரணமாகிவிட்டது.

தங்களை விட கீழ்மட்டத்திலுள்ள ஒரு குடும்பத்தின் கஷ்ட நிலையைப் பார்த்து “அட இவனைவிட நான் நன்றாகத்தான் என் குடும்பத்தைப் பார்த்துக்கொள்கின்றேன்” என்று அவர்களுக்குள்ளே நினைத்துக்கொள்வது சாதாரணமாகிவிட்டது.

கஷ்டம் என்பது எல்லோர் குடும்பங்களிலும் ஒரே விதமாகவா காணப்படும்? இல்லையே. வசதியில்லாத குடும்பங்களில் படும் கஷ்டமெல்லாம் மூன்று வேளை உணவுக்காகத்தான். அந்த உணவை பெற்றுக் கொள்வதற்காக. இதுவே சற்று வசதி படைத்த குடும்பங்களில் உணவைத் தயாரிப்பதில் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். செல்வந்த வீடுகளில் உணவு மட்டுமன்றி ஏனைய எந்த வேலையாக இருந்தாலும் தாங்களாக செய்துகொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்கொள்கிறார்கள்.

இப்படி அவரவர் அந்தஸ்த்திற்கேற்ப ஒவ்வொருவரும் ஏதோவொரு கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக ஒரு பெண் வேலைக்குச் செல்லத் துணிகிறாள் என்றால் அவளுக்குப் பக்கபலமாக கணவன்தானே இருக்கவேண்டும். இவ்வாறான

சந்தர்ப்பங்களில் பெண்களுக்கு எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொள்ள முடியாதுபோகும் நிலையும் அமையக்கூடும். அவ்வாறான நேரத்திலாவது கணவனின் ஒத்தாசை பெண்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. மாறாக குடும்பச்சமையை குறைப்பதற்காக பாராட்டு, புகழ்மழை பொழியும். “நீ ஒருத்தி தான் உலகத்தில் வேலைக்குச் செல்கிறாயோ? மற்ற பெண்களும் உன்னைப்போல் தானே வேலைக்கும் செல்கிறார்கள், வீட்டு வேலையையும் செய்கிறார்கள். உனக்கு மட்டும் என்ன புதினமான வருத்தம்?, உன்னை நானா வேலைக்குப் போகச் சொன்னேன்?, முடிந்தால் போ இல்லையென்றால் வீட்டில் இரு” என்று சொல்வார்களேயொழியே அவளின் வேலைப்பழுவை குறைப்பதற்காக எதுவும் செய்தபாடில்லை.

ஒரு வேலையை செய்து பார்த்தால்தான் அந்த வேலையில் உள்ள கஷ்டம் என்ன என்பது புரியும். சாதாரணமாக மூன்று வேளை சமைத்தல், துணி துவைத்தல், பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லல், சாமான் வாங்க சந்தைக்குச் செல்தல் என்று எல்லாச் சமைகளும் பெண்கள் மீதே சுமத்தப்படுகிறது. இதில் ஆண்களின் பங்கென்று எதுவுமே இல்லையா? இங்கும் தங்கள் அந்தஸ்தை விட்டுக்கொடுக்கமுடியாமையே பிரச்சினைகளுக்கு பிரதான காரணம்.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒரே ஆள் செய்வது கஷ்டம் என்று தெரியும். ஆயினும் பெண்ணானவள் என்ன கஷ்டப்பட்டாவது செய்து முடித்து விடுவாள் என்பதும் இவர்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும். அதனால்தான் எதையும் கண்டுகொள்வதில்லை.

இங்கு வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலை அல்லோலகல்லோலம் என்றால் தாய்மையடைந்த ஒரு பெண்ணின் நிலை அந்தோ பரிதாபம்.

பிள்ளைப்பேறென்பது அபூர்வமான சந்தோஷம், அதே நேரத்தில் பாரிய வேதனை. சில வீடுகளில் இரண்டு மூன்று பிள்ளைகளுடன் நான்காவதாக இன்னுமொரு பிள்ளையை சுமக்க வேண்டிய நிலை வந்தால் அப்போதும் அந்தத் தாய் மூன்று பிள்ளைகளுடன் படும்பாட்டை அருகில் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கணவனுக்குப் புரியாத புதிராகவுள்ளது. “அக்காலத்தில் வாழ்ந்தோரெல்லாம் பன்னிரண்டு, பதினைந்து என்று பிள்ளைகள் பெற்று வளர்க்கவில்லையா? அவ்வளவு ஏன் எனது தாய்கூட ஆறு பிள்ளைகளைப் பெற்று தனியேதானே வளர்த்தாள். உனக்கென்ன மூன்று பிள்ளைகளுடன் கஷ்டம்?” என்று தத்துவம் பேசுபவர்களும் எம்மத்தியில் இல்லாமலில்லை. இதுவே அயல் வீட்டுச் சம்பவமாக இருந்தால் அந்தளவுக்குப் பரிதாபத்தைக் கொட்டித் தீர்ப்பார்கள். இதென்ன வேடிக்கை?

முதலில் எமது வீட்டுச் சூழ்நிலை, வீட்டிலுள்ளவர்களின் குறைநிறைகளை செவிமடுக்கப் பழக வேண்டும். எதைச் சொன்னாலும் அலட்சியமாகப் பேசுவதை

நிறுத்த வேண்டும். நான் சம்பாதித்துத் தருகிறேன். மற்ற வேலைகளெல்லாம் நீதான் செய்ய வேண்டும் என்று உங்கள் மனைவிமீது நீங்கள் அதிகாரம் செலுத்துபவராக இருந்தால் ஒரு சிறிய வேண்டுகோள்; ஒரேயொரு விடுமுறை நாளொன்றை ஒதுக்கி உங்கள் மனைவி அன்றாடம் செய்யும் வீட்டு வேலைகளை நீங்கள் செய்து பாருங்கள். அப்போதுதான் அவர்கள் படும் கஷ்டம் என்ன என்பது புரியும். எதையும் அனுபவித்துப் பார்த்தால்தானே உண்மைநிலையை உணர முடியும்..

8. பெண்களின் கல்வித் தாகம் திருமணம் வரை வரையறுக்கப்பட்டதா?

பெண்ணென்றால் வயதுக்கு வந்ததும் அவளின் அத்தனை ஆசைகளையும், கனவுகளையும் மூட்டை கட்டிவிட்டு வீட்டுக்குள் அடைந்து கிடக்க வேண்டும் என்று அக்காலப்பெண்களை வீட்டுக்குள்ளேயே சிறைவைத்தனர். இக்காலத்தில் அந்நிலை சற்று மாறி திருமண வயதைத் தாண்டியும் பெண்கள் ஏதோவொரு பிரத்தியேகக் கல்வியை கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிதரும் விடயம். இதற்கு பெண்களின் முயற்சியே பிரதான காரணம்.

ஆனால் தனியாக வாழும் வரைதான் இந்தக் கல்வி தொடரும் என்றால் இந்தக் கல்வித் தாகம் உள்ள பெண்கள் திருமண வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவர்கள் இல்லையா?

தான் தனியாக வாழும் போது கற்பதற்கு ஆசைப்பட்டதை திருமணமான பின்பு கற்கமுடிகிறதென்றால் அதுபோன்ற அதிஷ்டம் வேறென்ன வேண்டும்.

பொதுவாக திருமணமான பெண்கள் மணம் முடித்தவுடன் குழந்தைப் பேற்றை எதிர்நோக்கியே வாழ்கிறார்கள். குழந்தையைப் பெற்ற பிறகு “இப்பொழுது படிக்கிறவயதெல்லாம் கடந்து விட்டோம். இனி குழந்தையைத்தான் ஒழுங்காக வளர்க்க வேண்டும். நமக்கெல்லாம் என்ன படிப்பு” என்று அலுத்துக்கொள்வார்கள்.

கல்விக்கு முடிவில்லை. அதுபோலவே கற்கவிரும்புகின்றவர்களுக்கும் கால வரையறையில்லை. வயதெல்லையில்லை. இல்லாதவொன்றை நாமாக ஏன் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும்?

பெண்கள் என்றால் வீட்டு வேலைகளையும் கணவன் - குழந்தைகளையும் கவனித்துக்கொள்வதோடு சற்றே தங்கள் அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளவும் நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் பெண்களின் திறமைகளை வீட்டு வேலைகளோடு மட்டுப்படுத்தாமல் கணவன்மார் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

பள்ளி செல்லும் பிள்ளைகள் உள்ள தாய்மார் அவர்கள் பாடசாலையில் இருந்து வரும் வரையிலான நேரத்தை ஒதுக்கித் தங்களுக்குத் தேவையான யாதேனும் ஒரு பயிற்சி நெறியினை மேற்கொள்வது சிரமமான காரியமல்ல. படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தால் எந்தக் கஷ்டமானாலும் தாங்கிக் கொள்ளலாம்.

பிள்ளைகளைப் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் அந்தப்பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் கருதியாவது தங்கள் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். தான் கற்றிருந்தால்தானே பிள்ளைக்கும் அவைகளை கற்றுத் தரமுடியும் நாளை உங்கள் பிள்ளை ஓரளவுக்கு வளர்ந்தாற் பிறகு நீங்கள் படிப்பறிவில்லாதவர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் உங்களை மதிக்காமல் தன் இஷ்டத்திற்கு செயல்படத் தொடங்கி விடுவார்கள். இது இப்பொழுதும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. “அம்மாதானே அவளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்று மட்டந்தட்டி விடுவார்கள். நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும் அதை அசட்டை செய்துவிடுவார்கள். உங்கள் மதிப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள பணத்தால் முடியாது. அழியா கல்வியே சிறந்தது.

கல்வித்தாகம் என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் வந்துகொண்டேதான் இருக்கும். அதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது ஒரு சில ஆண்களின் ஆணாதிக்க குணமே. ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் திருமணத்தின் பின்னரும் ஏதாவதொன்றை பயில்வதில் நாட்டமிருக்கும். அவர்களுக்குள்ளே திறமைகள் ஒளிந்திருக்கும். அதனை இனங்கண்டு வெளிக்கொணர ஒவ்வொரு கணவனும் தோள்கொடுக்க வேண்டும். கணவனின் உறுதுணை கிடைத்தால் பெண்ணின் வாழ்க்கை மென்மேலும் சுபிட்சமடையும்.

9. தொழில்பார்க்கும் பெண்களின் பஸ் பயண அவலங்களை சமூகத்தவர் சீந்திக்காதது ஏன்?

குடும்பம் என்று ஆனவுடனேயே அக்குடும்பத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு மகத்தானது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஏதோவொரு காரணத்திற்காக பெண்கள் வேலைக்குச் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான வேலைகள் கிடைப்பதே கடினமான இக்காலகட்டத்தில் போக்குவரத்துத் தொடர்பாகவும் பலவிதமான பிரச்சினைகள் பெண்களுக்கு எழுகின்றன.

சமூக ரீதியாக பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் பெண்களின் பாரிய பிரச்சினையாக திகழ்வது பஸ் பிரயாணமே.

அந்தஸ்த்து வித்தியாசம் பாராது அனைவரும் பயணிக்கவென்று பொதுவான பஸ்சேவைகள் இருப்பினும் அதில் பெண்கள் பிரயாணம் செய்வது ஆமையின் ஒட்டில் இறகு தேடுவது போன்றதாகும்.

அதிகாலையில் எழுந்து இயந்திரமாகச் செயல்பட்டு, வீட்டு வேலைகளை முடித்து வேலைகளுக்குக் கிளம்பும் பெண்கள் பஸ்ஸில் ஏறியது முதலே பல்வேறு இன்னல்களுக்கு முகம்கொடுக்கிறார்கள்.

ஒருவாறாக வேலைக்கு வந்துசேர்ந்து அங்கும் பலவிதமான பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுத்து அதனைக் கையாண்டு கண்ணும் கருத்துமாக தமது கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

காலைமுதல் மாலைவரை ஒய்வொழிச்சலின்றி செயல்பட்டு நிம்மதியாக வீடு போய்ச் சேருவோமென்று பஸ்ஸில் ஏறினால் தறிகெட்ட சிலரின் அருவருக்கத்தக்க செயல்கள், இம்சைகள் பெண்களின் உடல் ரீதியாக மட்டுமன்றி உளரீதியாகவும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

சில சமயங்களில் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கே ஆண்களோடு சரிசமமாகப் போட்டி போடவேண்டியிருக்கிறது.

பஸ்ஸென்றால் அனைவரும் சமமாகப் பிரயாணிக்க வேண்டியது உண்மையே. அதற்காக ஒருவர் மீது ஒருவர் சாய்ந்து பயணம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லையே. சில பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக மிதிபலகையில் பயணம் செய்கிறார்கள். இதுதான் சமத்துவமா?

இயந்திரமயமான வாழ்க்கையை வாழ்கின்ற பெண்களை உண்மையாக இயந்திரமாக நினைத்து விட்டார்கள் போலும். அதனால்தானே இடிக்க இடிக்க பேசாமல் நிற்கிறாள்...?

ஏசிவிட்டால் முடிந்து விடும் காரியமென்றால் அனைவர் மத்தியிலும் ஏசி விடலாம். ஆனால் அதே பாதையில் அன்றாடம் பயணம் செய்பவர்களாக இருந்தால் அவ்வாறு செய்ய முன்வரமாட்டார்கள். ஏனென்றால் தினந்தோறும் அவர்கள் அவ்வழியால் சென்றுவரவேண்டுமே. பழிவாங்கும் எண்ணம் கொண்ட ஆணாக இருந்தால் அதற்கும் அந்த அப்பாவிப் பெண்தானே முகம்கொடுத்தாக வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு அங்கத்தவரையும் நியாயதாரர் என்றே கருதுகிறாள். தன் கணவன் தந்தை சகோதரன்... இப்படி ஆண்வர்க்க உறவுகளையெல்லாம் உயிரிலும் மேலாக மதிக்கிறாள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஏதோவொரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, யாரேனும்

ஒரு பெண்ணின் உறவைச்சேர்ந்த ஆண்களால் தானே பஸ்களிலும் பொது இடங்களிலும் பெண்கள் இம்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும்.

பிற ஆடவரின் பார்வை தன் மீது படுவதையே விரும்பாத பெண்கள் பிற ஆடவரின் அவயவங்கள் தன்மீது படுவதை எவ்வாறு பொறுத்துக் கொள்ளமுடியும்?

தொலைதூரத்தில் இருந்து வரும் பெண்கள் இருள் சூழ்வதற்குமுன் வீடு செல்ல வேண்டும். வழக்கத்திற்கு மாறாக தாமதித்து வந்தால் சந்தேகம். இவ்வாறான குடும்பப்பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும் பெண்கள் மிதிபலகையில் பயணம் செய்தாவது வீடு போய்ச் சேர்ந்தால் சரியென்று பஸ்ஸில் ஏறியது முதல் அத்தனை இம்சைகளையும் தாங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

ஒருவாறாகத் தட்டுத் தடுமாறி வீடு சென்றவுடன் ஏன் லேட்?, ஏன் தலையெல்லாம் கலைந்திருக்கிறது?, ஏன் ஆடை ஆங்காங்கே கசங்கியிருக்கிறது? என்று கணவன் சந்தேகக் கணைகளைத் தொடுக்கிறான். அநாகரிகமான வார்த்தைகளால் பேசுகிறான், அநாச்சாரமாக நடந்து கொள்கிறான், கேவலப்படுத்துகிறான்.

இப்படிப்பட்ட ஆண்கள் ஏன் பெண்களை வேலைக்கனுப்புகிறார்கள் என்றே புரியவில்லை. மாத இறுதியில் சம்பளத்தில் மட்டும் குறியாக இருப்பவர்கள் போக்கிலும் வரத்திலும் அன்றாடம் படும் பாட்டை சற்றேனும் சிந்திப்பதில்லை. இவ்வாறான குடும்பப்பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதற்கு சமூகப் பின்னணியும் ஒரு காரணமே.

பெண்களுக்கென்று உணர்ச்சிகளில்லையா, விருப்பு வெறுப்புக்கள் இல்லையா, ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள்... இப்படி எதுவுமே இல்லாது இருப்பின் அப்பெண்ணின் வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும் என்பதை எல்லோராலும் ஊகித்து அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

குடும்பப் பின்னணி ஒன்றையே நோக்காகக் கொண்டு செயல்படும் பெண்கள், தமக்கு என்ன நடந்தாலும் பரவாயில்லை என்று சகிப்புத் தன்மையோடு வேலை பார்க்கிறார்கள். அதிலும் பிள்ளைகள் இருக்கும் பெண்களாக இருந்தால் சொல்லவே தேவையில்லை.

சன நெரிசல் இல்லாத பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்றால் நீண்ட நேரம் பஸ்தரிப்பு நிலையங்களில் காத்துக்கிடக்க வேண்டும். அவ்வாறு நிற்பதென்றாலும் வேறுவிதமான பிரச்சினைகள் எழுகின்றன.

வசதி படைத்தவர்கள் தனியான வாகனங்களில், முச்சக்கர வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்வார்கள். அன்றாட உணவிற்கே அல்லல்படும் வசதி குறைந்த, நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு அது சாத்தியமன்று.

எனது இனம், எனது சமயம், என பெரிதாகக் கோஷமிடுவோர் தனது கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் பற்றியும், சற்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒருவரைப்பார்த்தால் அவர் என்ன இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை அவரின் ஆடை அலங்காரங்கள், முகவெட்டுக்கள் காட்டிக் கொடுத்துவிடும். பெண்ணுக்கு மரியாதை செய்யாவிட்டாலும் தன் இனத்துக்கு மரியாதை கொடுத்தாவது இவ்வாறான கீழ்த்தரமான செயல்களிலிருந்து தவிர்ந்து பெண்களை பஸ்ஸில் நிம்மதியாக பயணிக்கச் செய்யலாமே.

இவ்வாறாக அநாகரிக முறையில் நடந்து கொள்ளும் சில ஆண்களால் அவர்களுக்கு மட்டுமன்றி அவர்கள் சார்ந்த இனம், மதம் எல்லாவற்றையும் மட்டமாக நினைக்கும் பரிதாப நிலையும் ஏற்படுகிறது.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பெற்றோர் முதல் சகோதரன், கணவன் என்று எல்லோரும் பெண்களின் போக்குவரத்து தொடர்பாக இன்னும் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

பெண் விடுதலையைப்பற்றி பேசுவோர் பெண்களின் குடும்ப வாழ்க்கையில் மட்டுமல்லாது குடும்பப் பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதற்கான சமூகக் காரணிகளையும் கருத்திற் கொண்டு செயற்படுவார்களாயின் வரவேற்கத்தக்கது. பெண்களுக்கு உதவி புரியும் நோக்கோடு செயற்படும் அமைப்புக்கள், சங்கங்கள் இவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு சமூக ரீதியாக விழிப்புணர்ச்சியைக் கொண்டு வருவார்களாயின் பாதிப்புக்குள்ளான பெண்களுக்கு பேருதவியாக இருக்குமே.

10. அந்நிய மோகத்தால் அருக் வரும் கலாசாரம்

ஒரு நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால். அதற்கென்று ஒரு பண்பாடு, கலாசாரம் இருக்கும். அந்தந்த நாட்டுக்கேற்ற விதத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கிடையிலான பண்பாடு கலாசார விழுமியங்கள் மாற்றம் பெறும். அந்நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலை, காலநிலைக்கேற்ப அவரவர் ஆடைகளை தேர்ந்தெடுத்து அணிவது வழக்கம்.

ஆனால் இன்று இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் ஆடை அணிவதில் 'நாகரிகம்' என்று சொல்லி அரைகுறையாய் ஆடை அணிந்து திரிவது வெட்கிக்க வைக்கின்றது. வேதனையைத் தருகிறது.

ஆண்டாண்டு காலமாகப் பெண்களால் கட்டிக்காக்கப்பட்ட மரபு ரீதியான பழக்கவழக்கங்களை ஏளனமாக நினைப்பதே இதற்கு பிரதான காரணம்.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

மற்றவர்கள் பார்த்து ரசிக்க பெண்களின் உடல் என்பது காட்சிப்பொருளல்ல. பல காம வெறி கொண்ட கண்களின் தேடுதலுக்கு மத்தியில் மறைக்கப்பட வேண்டிய, பாதுகாக்கப்படவேண்டிய பொக்கிஷம் அது.

பெண்ணின் மகிமையை உணர்ந்ததால்தான் “பெண்ணாய்ப் பிறந்திட மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்” என்று பாரதி பாடினாள். அழகுக்கு, அறிவுக்கு, அன்புக்கு, சிந்தனைக்கு, காமத்திற்கு, மரியாதைக்கு, தாய்மைக்கு, பணிவுக்கு, தருமத்திற்கு, கனிவுக்கு, இனிமைக்கு, பேச்சுக்கு, எழுத்திற்கு... என்று அனைத்தும் ஒருசேரக் கலந்தவள் பெண். அவளின் மகிமையை உணர ஒரு ஜென்மம் போதாது.

வாழ்க்கை என்பது குறுகிய காலம் மட்டுமே. எப்போது பிறப்போம், எப்போது இறப்போம் என்பதை யாராலும் கூறமுடியாது. அது இறைவனின் நாட்டம்.

வாழப்போகும் இந்தக் குறுகிய காலகட்டத்தில் கலாசாரத்தை சீரழிக்க, பண்பாட்டை வீணாக்க பெண்கள் எத்தனிப்பதே பிரமிப்பானது.

சேலை அணிந்து பொட்டு வைப்பதால், அல்லது அபாயா அணிந்து ஹிஜாப் போடுவதால் கலாசாரம் தங்களை கட்டிப் போட்டுள்ளது என்பது தவறான வாதமாகும்.

ஜீன்ஸ், பேன்ட் என்பன கூட மேலைத்தேய கலாசாரமே. அது இந்நாட்டையும் ஆக்கிரமித்து வருகிறதே ஒழியே, கலாசாரம் என்ற ஒன்று இன்னும் அழிந்துவிடவில்லை. ஏதோ ஒரு நாட்டு கலாசாரத்தை இங்கு பேணிக் கொண்டுள்ளவர்கள் நம் நாட்டுக்கென்று ஒரு கலாசாரம் இருப்பதை மறந்து விடுகிறார்கள்.

அந்நிய நாட்டு கலாசார, பழக்க வழக்கங்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கும் சில பெண்களால் எமது நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களை ஏற்க முடிவதில்லை. காரணம் அவர்கள் அதை நேசிக்கவில்லை.

யாதேனும் ஒன்றில் அன்பிருந்தால், விருப்பமிருந்தால், பற்றிருந்தால் அதை ஒரு போதும் நாம் விட்டுக்கொடுக்க முன்வர மாட்டோம்.

நம் நாட்டு கலாசார விழுமியங்கள் சீரழிவதற்கு பற்றின்மையும் ஒரு காரணம்.

அக்காலப் பெண்களிடம் இவை அதிகமாகவே காணப்பட்டன. அதனால்தான் இன்றுவரை அழியாமல் காக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணென்று ஒருத்தி இல்லாதிருப்பின் அது எப்பொழுதோ அழிந்து போயிருக்கும்.

எப்போதாவது ஒருநாள் இலங்கையை விட்டு வேறொரு நாட்டிற்கு சென்றிருந்தால் உங்களுக்கே புரியும் நம் நாட்டின் அருமை என்னவென்று.

“இங்கிருந்தால் வாழமுடியாது... இங்கிருந்தால் உழைக்க முடியாது” என்று வெளிநாடு சென்றவர்கள் அங்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்களின் மத்தியில் வாழ்க்கை

நடத்துகின்றனர். வெளிநாடு சென்று கஷ்டப்படுவதிலும் ஒரு பெருமை இவர்களுக்கு. இதையே எமது நாட்டில் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தால் முன்னேற முடியாது என்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு. இவ்வாறு எமது நாட்டில் இருந்தே முன்னேறியவர்கள் யாரும் இல்லையா?

தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்துவதன் மூலம் அவர்களின் உழைப்பை மூலதனமாகப் பயன்படுத்தி அந்தந்த நாடுகள் முன்னேறிக்கொண்டு செல்கின்றன. அந்த மூலதனத்தை எமது நாட்டில் பயன்படுத்தத் தவறியதன் விளைவுதான் அந்நிய நாட்டு மோகம். இதற்கும் அரசும் கூடக் காரணமாகின்றது.

சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். எந்தவொரு நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் தங்கள் கலாசாரத்தை, பண்பாட்டை ஏனைய நாடுகளுக்குப் பரப்புவதற்காக மனிதனைப் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக அவன் ஆசைகளை, இச்சைகளை இனம் கண்டு பொருள் மூலமாகவே இவை பரப்பப்படுகின்றது. உடையில் இருந்து தொடங்கி மற்ற எல்லாவிதமான தேவைகளிலும் அந்நிய மோகத்தை உண்டு பண்ணி அதன் மூலம் ஒரு நாட்டின் கலாசாரம், பண்பாடு என்பன இன்னொரு நாட்டிற்குப் பரப்பப்படுகின்றன.

எமது தாய் மண்ணை நேசிக்க முதலில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இங்கேயே பிறந்து வளர்ந்த நாம் தான் எமது நாட்டுக் கலாசாரத்தை, பண்பாட்டை காக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அது எமது தலையாய கடமையும் கூட.

நம் நாட்டுக் கலாசாரம் இன்னொரு நாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறதென்றால் அதுதான் நமக்குப் பெருமை. அவ்வாறு நடைபெற வேண்டுமென்றால் முதலில் நாம் அது அழியாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்கு அதை நாம் நேசிக்க வேண்டும். அப்படி நேசிப்பதன் மூலம்தான் அதை பின்பற்ற முடியும்.

யார் என்ன சொன்னாலும் பரவாயில்லை. பெண்களாகிய நாம் எமக்கென்ற ஒரு கொள்கையை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பிள்ளைகளின் ஆடை அலங்கார விஷயத்தில் பெற்றோர் கண்ணும் கருத்துமாக செயல்பட வேண்டும், மனைவியின் விஷயத்தில் கணவன் கண்டிக்க வேண்டும், சகோதரி விஷயத்தில் எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும்.

இப்படி ஒவ்வொரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும் தங்களைத் திருத்திக் கொண்டால் சமுதாயம் தானாகவே மாற்றம் பெறும்.

எது எப்படியிருப்பினும் கலாசாரத்தை, பண்பாட்டை கட்டிக்காக்கும் பெருமை பெண்களையே சாரும்.

11. விவாகரத்து தேவையா?

இறைவன் இந்த உலகத்தைப் படைத்த பின்பு அதை ஆண்டு கொள்வதற்காக மனிதனை படைத்தான். அவனுக்கு ஒரு துணையாகவே மனுஷியைப் படைத்தான் என்பது அருள் வாக்கு.

ஒரு மனிதன் தான் இவ்வாழ்க்கையில் இணையும் போது அவனுக்கேற்றாற் போல் மனைவி வாய்ப்பதோ அல்லது அவளுக்கேற்றாற்போல் கணவன் வாய்ப்பதோ அரிது. ஆயினும், திருமணமான பின் காலப்போக்கில் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துணர்வுடன் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

அவ்வாறு விட்டுக் கொடுத்து வாழும் வாழ்க்கையே நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கிறது. இருப்பினும் ஒரு சில தம்பதிகளை உற்றுநோக்கினால் அவர்களுக்கிடையே எப்போதும் சண்டை மூண்ட வண்ணமே இருக்கும். இதற்குக் காரணம், கணவன் - மனைவி இருவருமே ஏதோ ஒரு விதத்தில் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் தாழ்வு மனப்பான்மையே ஆகும்.

உதாரணமாக மனைவி சொல்வதை கேட்டால் தன்னுடைய கௌரவம் போய்விடும். பிறகு தான் என்ன சொல்ல வந்தாலும் அவள் கேட்க மாட்டாளோ என்ற எண்ணம் ஒரு பக்கம். கணவன் சொல்வதைக் கேட்டால் தன் சுதந்திரம் இழக்கப்பட்டுவிடும், ஓர் அடிமையான வாழ்க்கையை வாழ்நாள் முழுவதும் அனுபவிக்க வேண்டிவருமே என்ற எண்ணம் ஒரு பக்கம்.

கணவன் - மனைவி இருவரும் வெவ்வேறு கோணங்களில் சிந்திப்பதே இதற்கு பிரதான காரணமாகும்.

நாம் திருமணமான பிறகு எனது கணவன், எனது மனைவி என்ற பந்தத்துக்கப்பால் எனது நண்பன், எனது நண்பி என்ற எண்ணப்பாடு தோன்ற வேண்டும். அப்போதுதான் எமது அந்தரங்க விடயங்களைக்கூட பகிர்ந்துகொள்ள முடியும்.

இந்நிலையை உணராதவரே திருமண வாழ்க்கையை கசந்து பிரிவு ஒன்றே வழியெனும் மனப்பாங்குடையவராவார்.

தற்காலத்தில் விவாகரத்து என்பது சாதாரணமான விடயமென்றாகி விட்டது. ஒருவரை மணம் முடிப்பதும் பிறகு அவரை விட்டுப் பிரிந்து வேறொருவரை மறுமணம் செய்து கொள்வதும் வாடிக்கையாகி விட்டது. மனிதர்களாகிய நாம் ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாசப்பட்டவர்கள் என்பதை இந்த நவீன உலகத்திலும் உணராதோர் இருக்கின்றனர் என்பது இதிலிருந்து புலப்படுகிறது.

இவ்வுலகத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதரிலும் ஏதாவதொரு குறை இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்காகவேண்டி ஒருவரை மணமுடித்த பின் அவரோடு வாழ முடியாது என்று கருதி இன்னொருவரை மறுமணம் புரிவது நாகரீகமன்று. ஒருவனுக்கொருத்தி என்று வாழ்வதே எமது தமிழ்ப் பண்பாடு.

நீங்கள் மறுமணம் புரிந்து கொண்டீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவரிலும் ஏதாவதொரு குறை இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்காக அவரையும் விவாகரத்து செய்து விட்டு இன்னொருவரை திருமணம் செய்து கொள்வதானால் அதன் பின்விளைவு என்னவாக இருக்கும் என்பதை எம்மால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாது.

ஆண்கள் மறுமணம் புரிவதற்காக வேண்டியே தன் மனைவி மீது வீண் பழி சுமத்தி அவளிடமிருந்து விவாகரத்து பெற்று மறுமணம் செய்து கொள்வதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதற்கு சட்டத்திலிருக்கும் சில ஓட்டைகளும் காரணமாகின்றன என்றும் கூறலாம்.

மறுமணம் செய்து கொண்டவர்கள் தனது முதல் மனைவியிடமோ அல்லது முதல் கணவனிடமோ இல்லாத வேறொரு குறையை இவர்களிடத்தில் காண்பார்கள். எப்படியோ அத்தோடு நிறுத்திக் கொண்டு அனுசரித்து வாழப் பழகிக் கொள்கிறார்கள். அதுவே யதார்த்தம் என்பதை அவர்கள் அப்போதுதான் உணர்வார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் அறியாமல் செய்யும் இந்த காரியத்தால் எவ்வளவோ மன வேதனைப்படுகிறார்கள். காரணம் மறுமணம் செய்து கொண்ட பின்னரே அவர்களது முதல் மணம் இனிமையானதென தோன்றும் சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கிறது. மறுமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய முதல் மனைவியைவிட நல்லவளோ அல்லது முதல் கணவனைவிட நல்லவளோ வாய்ப்பான் என்று கூற முடியாது. ஆகவே முதல் திருமணத்திலேயே நாம் அனுசரித்து வாழப் பழகினால் திருமண வாழ்க்கை இன்பமயமானதென உணரலாம்.

ஏதோவொரு கோபத்தில் விவாகரத்து கோரி பிரிந்துவிட்டு பின்பு அந்த கோபம் தணிந்ததும் விவாகரத்து தர மறுப்போரையும் நாம் கண்டுள்ளோம். ஆகவே இவ்வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிறுசிறு பிரச்சினைகளை விவாகரத்துவரை கொண்டு செல்லும் வழக்கம் இனியாவது மாற வேண்டும். அதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் உடன்பட வேண்டும்.

ஒருவருடைய குறைகளை பெரிதுபடுத்தும் நீங்கள் அதனை விட்டுவிட்டு அவருடைய நிறைவுகளையே பெரிதாக எண்ணி வாழ்க்கை நடத்திப் பாருங்கள் உங்கள் வாழ்க்கை இன்பமயம்தான். ஏனென்றால் “நிறைகுடம் தழும்பாதல்லவா?

12. மீதீத்து நடக்க வேண்டும்

ஒரு நிறைமாதக் கர்ப்பிணி நடக்கும்போதும் அசையும்போதும் ஏன் தூங்கும்போதுகூடத் தன் வயிற்றிலுள்ள குழந்தை மீது எப்படிக்க கவனம் கலையாமல் இருப்பாளோ அத்தகைய ஓர் உஷார் உணர்வு இன்றைக்கு வீட்டை விட்டு வெளியேவரும் பெண்களிடமும் இருக்க வேண்டும்.

ஆண்களுக்குப் பெண்கள் என்றுமே போகப் பொருட்கள்தான். அதனால்தான் பெண்களின் நிழலைக் கண்டாலும் அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்படுகிறார்கள். பொது இடங்களிலும், பஸ் பிரயாணத்தின்போதும் பெண்களை சீண்டிப் பார்ப்பது ஆண்களுக்கு புதிய விடயமல்ல. குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தில் பெண்ணை சீண்டிய நபர் குடித்திருந்தார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது ஒன்றும் சலுகை காட்டப்பட வேண்டிய விஷயமல்ல. ஏனெனில் குடிக்காத பலரும் இதுபோல நடந்து கொள்வது உண்டு. இந்தநேரத்தில் எல்லாப் பெண்களுமே அதிரடி வேகத்தில் செயல்பட வேண்டும். இத்தகைய சம்பவங்களில் பெண்கள் ஒருபோதும் ஏகவதற்கு பின்னிற்சுக் கூடாது.

அல்லது இன்னும் தீவிரமாய் தண்டிக்க விரும்பினால் சாமர்த்தியமாய் ஒரு ஊசியை கையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். மற்றப்படி சமூக விரோதி எனில், அவன் தான் தெரிந்தே செய்த செயலுக்கு இந்தப் பெண்கள் பதிலடி கொடுக்கிறார்கள் என்று பேசாமல் போய்விடுவான்.

எப்படியானாலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவர்கள் போன்ற சில்மிஷக் காளான்களை அவ்வப்போது மிதித்து மிதித்துத்தான் பெண்கள் நடக்க வேண்டுமே தவிர, தாண்டித் தாண்டி நடத்தல் கூடாது.

13. உடல், உள்ளம் ஓரண்டும் ரணம் ஆனால் கற்புக்கல்லை நவாரணம்!

இறைவனின் படைப்பில் மனிதன் என்ற படைப்பு சிறப்பானது, மேன்மையானது. மற்ற ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் ஐந்தறிவைத்தந்த இறைவன் மனிதனுக்கு மட்டும் ஏன் ஆறு அறிவைத் தந்தானென்றால் அது நன்மை, தீமைகளை பகுத்தறிவதற்காகவே.

இந்த படைப்பில்தான் மனித நேயம், அன்பு, பாசம், பரிவு, நட்பு எல்லாம் காணப்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு மேன்மையான படைப்பை மனிதனே இழிவுபடுத்துகிறான் என்றால் கடவுளுக்கே பொறுக்குமா...?

கடந்த பல ஆண்டுகளாக எத்தனையோ விதமான அசம்பாவிதங்களை கேள்விப்பட்டுள்ளோம். ஆனால் சிறுவர், பெண்கள் துஷ்பிரயோகமே அதிகம் பேசப்பட்டதாகும்.

குடும்ப பிரச்சினைகள், உறவினர் பகை, நண்பர்கள் பிரிவு, தகாத பழக்க வழக்கங்கள் இப்படி எல்லாவற்றுக்கும் சிறுவர்களையும், பெண்களையும் பழிவாங்குவது / பலியாக்குவது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

போர்ச்சூழல் காரணமாக பெண்களின் வாழ்க்கை கேள்விக்குறியானதோடு நின்றுவிடாமல் அவர்களின் கற்பும் கேள்விக்குறியானது.

அத்தோடு விட்டார்களா; கள்ளம் கபடமற்ற பிஞ்சுகளைக்கூட கனியுமுன்னமே புசித்து விட்டார்கள்.

யார்? யாருக்காக? எதற்காக? என்ற கேள்விகளை எழுப்பும் வண்ணம் காரணமறியாது கருகிக் கிடக்கும் எத்தனையோ வண்ண மலர்கள் இன்று தோட்டங்களாக பெருகிக் கிடக்கின்றன.

துன்பமும் கண்ணீரும்தான் பெண்களின் பொக்கிஷங்களா? இறுதி வரைக்கும் காப்பாற்றிக் கொள்ள.

கொடுமைகள், அநியாயங்கள் இவையனைத்தையும் எத்தனை காலம்தான் இந்த பூமி தாங்கும்?

அபலைப் பெண்களின் மரண ஓலங்கள், நொறுங்குண்ட இதயங்களின் குமுறல்கள் இவையெல்லாம் இறைவனால் கேட்கப்படுவதை கயவர்கள் அறியவில்லைப்போலும்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட கடற்பேரலையால் ஆசிய கண்டமே நடுங்கிப் போயிருக்கும் இந்த வேளையில் கூட காழுகர்களின் கைவரிசை ஓயவில்லையே.

பொங்கியெழுந்த பேரலையால் கிராமங்கள் அழிந்து, சொந்தபந்தங்களை இழந்து, சொத்து சுகங்களை இழந்து தன்னந்தனியாக தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் பேதைகள் செய்வதறியாது உறவினர், நண்பர்கள் வீடுகளுக்கு தஞ்சம் புகுந்தால், “யாருமற்ற அநாதையாகி விட்டாள், இவளுக்கு என்ன நடந்தாலும் கேட்பாரில்லை” என்ற எண்ணத்தில் சிறுவர்கள், பெரியோர்கள் என்று பாரபட்சம் பாராது பெண்களை இம்சைக்குள்ளாக்குவது, இச்சைகளுக்கு அடிமையாக்குவது...

ஷாமலா ஸ்டீவன்

அப்பப்பா கேட்பதற்கே தாங்க முடியவில்லை.

இத்தனை சோகங்களுக்கு மத்தியில் இதை வேறு தாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமா?

பெண்களின் உடலையும், உள்ளத்தையும் ரணமாக்கிவிட்டு உயிரை மட்டும் தாங்கி ஜடம்போல் வாழ பெண்களுக்கென்ன தலைவிதியா?

நிவாரணம் என்ற பெயரில் உணவுப் பொருட்களையும் உடு துணிகளையும் மருந்து மாத்திரைகளையும் அள்ளி வழங்குகிறார்கள். இவையனைத்தும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனினதும் நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் எமது நாடு மட்டுமல்லாமல் அந்நிய நாடுகளும் அதன் பங்களிப்பை வழங்குவது மெச்சத்தக்கது.

இதைப் போலவே பெண்களின் கற்புக்கும் நிவாரணம் தேடிக் கொடுக்க முடியுமென்றால் காயப்பட்ட உள்ளங்களுக்கு அதுவே மருந்தாக அமையுமே.

உண்ண உணவையும் அணிய ஆடையையும் தந்து விட்டால் பெண்களின் உணர்வுகள் மழுங்கடிக்கப்பட வேண்டுமா?

வீதியில் அடையாளம் காணப்படாத நிலையிலும் இன்னும் மீட்க முடியாத நிலையிலும் எத்தனையோ சடலங்கள். இவைகளில் எமது உறவினர் யாரேனும் ஒருவர் இருந்தால் எமது மனநிலை என்னவாக இருக்கும் என்று சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இறந்த உடல்களில் காணப்படும் ஆபரணங்களைக் களவாடுவதற்காக அங்கங்களையே வெட்டியெடுத்து செல்கிறார்கள் என்றால் கற்பனை செய்துகூட பார்க்க முடியவில்லை. வாழும்போதுதான் பெண்களுக்கு கொடுமைகள் நடப்பதாக கூறுகிறோம். ஆனால் இறந்ததும் கூட பெண்களுக்கு நிம்மதியில்லையென்றால் இன்னும் எத்தனை கொடுமைகளை இந்த பூமி தாங்க வேண்டியேற்படுமோ என்ற பயம் மனதில் எழுகின்றது.

குழந்தைகளைப் போல கபடமற்றவர்களாக இருங்கள் என்று இறைவன் கூறுகிறான். குழந்தையும் தெய்வமும் குணத்தால் ஒன்று என்று கவிஞன் பாடுகிறான். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளையே துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்றால் இவர்கள் மனிதர்களாக இருக்க முடியுமா?

இத்தகைய அநாச்சாரங்களை பொறுக்க முடியாமல்தானோ என்னவோ வாழும் முன்னமே போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

வாழ்ந்து கெடுவதைவிட வாழாமல் போய்ச் சேருவது ஒருவிதத்தில் மேல் என்றும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

இறைவனின் சாயலில் படைக்கப்பட்ட மனிதன் இறைவனுக்கொப்பான காரியங்கள் செய்யத் தேவையில்லை, இறைவனால் விரும்பப்படாத காரியங்களை செய்வதிலிருந்தாவது தவிர்ந்து கொள்ளலாமே. உபகாரம் செய்யாவிட்டாலும் உபத்திரவம் செய்யாதிருக்கலாமே.

யாருக்கு என்ன நடந்தாலும் பரவாயில்லை ஏன் நாட்டுக்கே என்ன நடந்தாலும் பரவாயில்லை என்று தன்னிச்சையாக செயற்படும் கயவர்களால், அநாதைகளாகி நிற்கும் அபலைகளின் கண்ணீரால், என்ன நடந்தது என்றுகூட சொல்லத் தெரியாத பிஞ்சு உள்ளங்களின் பரிதவிப்பால் மீண்டும் ஒரு சுனாமி ஏற்படாதிருந்தால் அதுவரைக்கும் சந்தோஷமே...

14. கோபம் வேண்டாம்!

மனிதர்களாகிய எமக்கு கோபம் வருவது இயல்பு. அக்கோபத்தை எவ்வாறு அடக்குவது என்பது பலருக்கும் புரியாத புதிராக உள்ளது.

கோபம் கொள்பவர்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள். பொறுமையே தெய்வ குணம்.

நாம் எமது அன்றாட வாழ்வில் பல்வேறுபட்ட மனிதர்களை சந்திக்கிறோம். அவர்களுடைய ஒரு சில செயல்கள் எம்மை வெறுப்படையவும் கோபப்படவும் வைக்கும். அந்த கோபத்தை வெளிக்காட்டிய பின் அடிதடி, சண்டை என்றாகி அதுவே பல பின் விளைவுகளுக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

கோபம் என்பது எமது உடல், உள ரீதியாக பலவிதமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவல்லது. அதனை ஏன் நாம் தவிர்த்துக் கொள்ள முயலக்கூடாது?

சிலர் சமூகநலன் கருதி கோபப்படுகிறார்கள். அது எவ்வாறென்றால், தான் ஒரு ஆண் பிள்ளையாம். ஆண்பிள்ளைக்கு கோபம் வரவில்லையென்றால் அவரை வேறு பெயர்கொண்டு அழைப்பார்களாம். இவர்களின் புத்திசாலித்தனம் இதிலிருந்தே தெரிகின்றதல்லவா?

அமைதி காப்பவர்களை மனிதர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளாத சமுதாயத்தை விட்டு நீங்கள் விலகிக் கொள்ளுங்கள். உங்களை கடவுள் காப்பாற்றுவார்.

யொதுசன நூலகம்

யாழ்ப்பாணம்.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

விசேட சேர்க்கைப் பகுதி

உங்கள்மேல் ஒருவர் கோபப்படுகிறார் என்றால் ஓரிருமுறை பொறுத்து அமைதி காணுங்கள். அப்படியும் அவருக்கு உங்கள்மேல் கோபம் தீரவில்லையென்றால் நீங்கள் கோபப்படுவது நியாயமே!

ஏனெனில், எல்லாரும் எல்லாவிதத்திலும் தாழ்ந்து போக விரும்ப மாட்டார்கள். நீங்கள் அவ்வளவுதூரம் பொறுமை காத்தும் உங்களை புரிந்து கொள்ளாத ஒருவரிடம் நீங்கள் கோபப்படலாம்.

அன்றியும், யாரேனும் ஒரு சிறு தவறிழைத்தாலும் உங்களுக்கு கோபம் வருமாக இருந்தால், அந்நேரத்தில் அக்கோபத்தை அடக்கிக் கொள்ள நீங்கள் விரும்புகிறவராக இருந்தால் இக்கொள்கைகளைக் கடைபிடியுங்கள்.

ஒருவர் ஒரு தவறு செய்துவிட்டால் முதலில் அமைதி காணுங்கள். முடியவில்லையா? நீங்கள் வணங்கும் கடவுளின் பெயரை உச்சரியுங்கள். அமைதி தானாக வந்துவிடும்.

அதன் பின் தவறிழைத்தவரை சம்பந்தப்பட்டவர்களோடு பேச அனுமதியுங்கள். அவரோடு ஒருசில நிமிடங்கள் உரையாடுங்கள். அப்போது அவராகவே தான் செய்த தவறை ஒப்புக் கொள்ளக்கூடும். இதனால் நீங்கள் வீணாக டென்ஷனாவதை தவிர்ப்பதோடு தவறிழைத்தவருக்கும் உங்கள் மேல் நல்லபிப்பிராயம் ஏற்பட்டு அவ்வாறானதொரு தவறை மீண்டும் செய்யாதிருக்க சந்தர்ப்பமும் வழங்கப்படுகிறது.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாம் ஒரு விடயத்தை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, எமது உணர்ச்சிகள் யாவும் எமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டுமே தவிர அவ்வுணர்ச்சிகளுக்கு நாங்கள் கட்டுப்பட்டவராக இருக்கக் கூடாது.

ஒரு மனிதனுடைய அமைதி அவன் கோபமூட்டப்படும்போதே வெளிப்படும். ஆகையால் உங்கள் அமைதியை சோதிக்க சந்தர்ப்பம் வரும்போது தவறவிடாதீர்கள். அமைதியே உங்கள்மீது நல்லபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தவல்லது.

15. மன்னிப்பு

மனிதன் இவ்வுலகத்தில் படைக்கப்பட்டபோது அவன் தெய்வாம்சம் உடையவனாக இருந்தான். ஆயினும் அவன் இந்த மண்ணில் தோன்றிய காலம் தொட்டு இன்றுவரை தவறிழைப்பவனாகவே இருக்கிறான்.

அதாவது, ஆதி மனிதர் எனப்படும் ஆதாம் - ஏவாள், இறைவனுடன் வாழ்ந்த காலத்திலேயே ஏதோ ஒரு விதத்தில் தவறிழைப்பதற்கு தூண்டப்பட்டார்கள். அதன் பலனாகவே அவர்கள் தெய்வத் தன்மையை இழந்தார்கள்.

ஆயினும் இறைவனின் மன்னிப்பின் நிமித்தமே இந்த மானுடம் இன்னும் தொடர்கின்றது.

இறைவனுடன் வாழ்ந்த காலத்திலேயே தவறு செய்த மனிதனால், மனிதர்களோடு வாழும்போது மட்டும் எப்படி தவறிழைக்காமல் இருக்க முடியும்?

ஒருவன் தவறு செய்துவிட்டான் என்று அவனை தண்டித்து, வேதனைப்படுத்தி, ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுவது அழகல்ல.

மாறாக அவன் ஏன்? எதற்காக? எந்த சூழ்நிலையில்? எந்த சந்தர்ப்பத்தில்? என்ன காரணத்திற்காக? அதைச் செய்தான் என்று எங்களுக்குள்ளே வினாக்களைத் தொடுத்தோமேயானால் அவன் செய்தது தவறாயிருப்பினும் நியாயமென்றே தோன்றும்.

ஒருவன் தான் செய்த தவறை எப்போது உணர்ந்து மனம் வருந்துகிறானோ அப்போதுதான் அவன் தெய்வத் தன்மையை அடைகிறான்.

தவறு என்பது ஒரு விபத்து. அதை எப்போது, ஏன் செய்தோம் என்பது செய்தவர்களுக்கே புரியாமலிருக்கும். தவறு செய்பவர்கள் நன்றாக யோசித்து, பலநாள் திட்டமிட்டு, வேண்டுமென்றே செய்வார்களா?

இல்லை, அது எதேச்சையாக, பல காரணங்களால், நெருக்கமான சூழ்நிலையால் நடைபெறும் ஒரு நிகழ்வாகும். அதற்கு நாம் மன்னிப்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

யார்? என்ன? எத்தனை? முறை தவறு செய்தாலும் மன்னியுங்கள். மன்னிப்பதொன்றும் தவறில்லை. மன்னிப்பினால் பல நன்மைகள் ஏற்படுமே தவிர தீமைக்கிடமில்லை.

சிலர் ஆயிரம் நன்மைகள் செய்திருப்பினும் ஒரு சிறிய தவறை புரிந்து விட்டார்களேயானால் அவர்கள் அந்நாள்வரை செய்த நன்மைகள் எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு நாம் அவரை எமது ஏச்சிற்கும், பேச்சிற்கும் உட்படுத்துவோம். மாறாக, அவர் செய்த தவறை ஏன் நாம் மன்னித்து அத்தோடு அந்த விடயத்தை மறந்து விடக்கூடாது?

ஷாமலா ஸ்டீவன்

மனிதன் பல்வேறு மனப்பான்மை உடையவன். அவனது மன்னிக்கும் மனப்பான்மையே அவற்றில் முதன்மை பெறுகிறது. மன்னிக்கும் மனப்பான்மை இல்லாத ஒருவன், எவ்வளவு பெரியவனாக, செல்வந்தனாக இருந்தாலும் அவன் இறைவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்படுவான் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள்.

நாம் ஒருவரை ஒருவர் மன்னிப்போமேயானால்தான் இறைவன் நாம் செய்யும் பாவங்களையும் மன்னிப்பான்.

ஆதலால் மன்னிப்பு என்பது இறைவனது கட்டளையென்று ஏற்றுக் கொண்டு இனியாவது எமது நடவடிக்கைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவோம்.

மறப்போம்! மன்னிப்போம்!!

16. மறுவீடு வரும் மருமகளே நாளை நீங்களும் மாமியார் தான்!

மங்களகரமாக திருமணம் முடித்து மருமகள் என்பவள் மாமியார் வீட்டுக்கு வருகிறாள். வந்த இடத்தில் பழக்கவழக்கங்கள் வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும். அதையெல்லாம் பழக்கப்படுத்திக் கொடுப்பவள்தான் மாமி.

மாமியார்(?) மருமகள் என்பவளை மகளாக நினைத்து அவள் மீது அன்பு, பாசம் காட்டுபவள், தன் மகனின் வாழ்க்கை மீது அக்கறை கொண்டவள்.

சிலவேளைகளில் தான் பெற்ற மகளை விட மேலான அன்பு காட்டும் மாமியார்களும் எம்மத்தியில் இல்லாமலில்லை.

அந்த அன்பைப் பெற வேண்டும் என்றால் மருமகளும் மாமியாரை சொந்த தாயாக நினைக்க வேண்டும். அவர் தன் உயிரிலும் மேலாக நினைக்கும் தன் மகனை அன்பாய் கவனிக்க வேண்டும். மனம் நோகாதவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

வந்த இடத்தில் உங்களது கைவரிசையை காட்ட முற்படும்போதுதான் மாமியாரும் எதிரியாகத் தெரிவார்.

ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் பலதரப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் இருப்பார்கள். அதில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுபவள் தாய். தன் குடும்பத்தை எவ்வாறு நிர்வாகம் செய்வது, பிள்ளைகளை எவ்வாறு கட்டுப்பாட்டுக்குள்

கொண்டு வருவது என்பது அந்த தாய்க்குத்தான் தெரியும். அவ்வாறான ஒரு குடும்பத்திற்கு மருமகளாக செல்லும் நீங்களும் அதே தாயின் அந்தஸ்தைப் பெற வழிவகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த தாய் செய்யும் அனைத்து காரியங்களிலும் உங்களுக்குப் பங்குண்டு.

அப்படியிருந்தும் மருமகளுக்குப் பணிவிடை செய்யும் மாமியார்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். காரணம் தங்களின் குடும்ப அந்தஸ்தைவிட உயர்ந்தவளாக இருக்கலாம், வீட்டு வேலைகள் செய்யத் தெரியாதிருக்கலாம், தன் மகனை விட நல்ல வருவாய் தேடித் தருபவளாக இருக்கலாம்... இப்படி காரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட மாமியார்களையும் வேலைக்காரியைவிட கேவலமாக நடத்துவது, அவர்கள் பேசுவதை அசட்டை செய்வது, மூத்தோர் என்ற மரியாதை கொடுக்காமலிருப்பது படித்த மருமகள்களின் கைவந்த கலையாகி விட்டது. யார் யாரை அனுசரித்து போக வேண்டும் என்பது படித்தவர்களுக்கு தெரியாமலா போய்விடும்.

மரியாதை கொடுத்து மரியாதை வாங்க வேண்டும். பேச்சால் மட்டுமன்றி செயலாலும் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். புத்தகத்தை படித்திருந்தால் மட்டும் போதாது. யார் யாருக்கு எப்படி மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் கூடுதலாக படித்து வைத்துக் கொண்டால் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு அதுவே அத்திவாரமாக அமையும்.

மணமுடித்து வந்த சில நாட்களுக்கு அனுசரித்துப் போவதுபோல் காட்டிக் கொள்வார்கள். ஆனால் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு நாளில் பிடித்து மாமியாரையே வீட்டை விட்டு வெளியேற்றும் நுட்பம் மருமகளுக்கே உரிய சிறப்பம்சமாகி விட்டது.

பிரச்சினை என்று வரும்போது இருவரும் பேசினால் பிரச்சினை பெரிதாகி விடும், தன் மகனின் வாழ்க்கையில் விரிசல் ஏற்பட்டு விடும், “வாழ்ந்து முடித்த எனக்கு இதுவொன்றும் பெரிதல்ல. வாழ வேண்டியவன் என் மகன். அவனின் வாழ்க்கைக்கு எந்தவிதமாக இடையூறும் வரக்கூடா தென்று பயந்து வாய் பேசாதிருக்கும் மாமியார்களை எப்படியெல்லாம் வைத்து காப்பாற்ற வேண்டும்? அது வீட்டுக்கு வரும் மருமகளின் கடமையல்லவா. (இதற்கு நேர் எதிரானவர்களும் இல்லாமலில்லை)

சிறு சிறு பிரச்சினைகளையும் பெரிதாக நினைத்துக் கொள்வதால்தான் இன்று முதியோர் இல்லங்களில் மாமியார்கள் வாசம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதுவே உங்கள் தாயாக இருந்தால் முதியோர் இல்லங்களுக்குச் செல்ல

ஷாமலா ஸ்டீவன்

அனுமதிப்பீர்களா? இல்லையே. பேசும்போது ஏன் அடித்தால்கூட அதற்கு தலை சாய்த்துத்தானே போவீர்கள். மாமியார் என்றால் மாற்றான்தாய்தானே என்ற போகடிபோக்கான எண்ணம்தான் இதற்கு மூல காரணம்.

ஆகவே, மாமியாரையும் பெற்ற தாயாக நினைத்தாலே போதும். எந்த பிரச்சினை வந்தாலும் இலகுவாக கையாளலாம்.

17. பெற்றோர்கள் காதலின் எதிர்களா?

காலம் காலமாக மாறாமல் வருவதில் காதலும் ஒன்று என்றுதான் கூற வேண்டும். ஏனென்றால் காதல் எப்படி? யாரால்? எப்போது? தோன்றியது என்பதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரங்களோ வரலாறுகளோ இல்லை. ஆகையால் காதலுக்கு ஆதியும் இல்லை அந்தமும் இல்லை. இதனால்தான் காதலை புனிதமானதாக எண்ணிக் கொள்கிறார்கள் போலும்.

எந்தவொரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அந்தக் குடும்பத்தில் யாராவது ஒருத்தரேனும் காதல்வயப்பட்டவராகத்தான் இருப்பார்.

காதல் யாரையும் விட்டு வைக்காது, காதலிக்காதவர் இந்த உலகத்தில் எவருமில்லை என்று கூறினால் சிலருக்கு கோபம் வந்துவிடும்.

மனிதனாகப் பிறந்த எவருக்கும் தனக்கு வரப்போகும் தனது வருங்கால கணவன் அல்லது வருங்கால மனைவியைப் பற்றிய எண்ணங்கள், கற்பனைகள் இருக்கும். அவர்கள் அவ்வாறான ஒருவரை சந்தித்தால் அவர் மீது காதல் ஏற்படும். இதிலென்ன தவறு.

ஒருவேளை அவ்வாறு யாருமில்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம், அவர் தன் மனதில் பூட்டி வைத்திருக்கும் கற்பனையைக்கூட காதலிப்பவராகத் தான் இருப்பார். இவ்வாறு கற்பனையில் காதலிப்பவர்கள்தான் இன்று அதிகமாக தற்கொலைக்கு ஆளாகின்றார்கள். ஏனென்றால் அவர்களின் கற்பனைக்கு மீறிய ஒரு வாழ்க்கை அமைந்து விட்டால் அதை அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் தங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொள்கின்றனர். இதுதான் காதலின் மகிமை.

அநேகமான காதலர்கள் தங்கள் பெற்றோரினால் எதிர்க்கப்படும் பட்சத்தில் வழிதவறிச் செல்கிறார்கள். பெற்றோர் காதலுக்கு எதிரி என்ற போர்வையினால் போர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

அவர்கள் ஏன் அவ்வாறு காதலுக்கு எதிரியானார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா?

காரணம் நீங்கள்தான். உங்களை காதலிக்க வேண்டாம் என்று யாரும் கூறவில்லையே. காதல் என்பது ஓர் உணர்வு. அது எவ்வயதினருக்கும் ஏற்படலாம். நாம் ஒருவர் மீது காதல் கொள்வதற்கு முன்னதாக எமது குடும்ப சூழ்நிலைகளைப் பற்றி ஒருமுறை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

'கண்டதும் காதல், காதலுக்கு கண்ணில்லை, காதல் ஜாதி மதம் பார்ப்பதில்லை' என்ற சினிமா வசனங்களைக் கேட்ட நீங்கள் யாரைக் காதலித்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறீர்கள்.

அதுதான் தவறு. காதல் வேண்டுமானால் ஜாதி மதம் பாராமல் வரலாம். ஆனால் கல்யாணம் என்ற ஒன்று வரும்போது அது ஜாதி, மதம், அந்தஸ்த்து பார்க்கத்தானே செய்யும்.

நீங்கள் காதலிப்பவரையே கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையையும் கடைபிடியுங்கள். அப்போதுதான் நீங்கள் காதலிப்பவர், உங்கள் தகுதிக்கேற்றவராய், உங்கள் மதத்தைச் சேர்ந்தவராய், உங்கள் பெற்றோரால் அங்கீகரிக்கப்படுபவராய் இருப்பார்.

பெற்றோர்கள் அறிவு ரீதியாகப் பேசுவதைப் பார்க்கிலும் அனுபவ ரீதியாகவே பேசுவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் வாழ்ந்து முடித்தவர்கள். எது எது எப்படியெப்படி அமைந்தால் வாழ்க்கை நல்லதாய் இருக்கும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாதா?

எந்தவொரு பெற்றோரும் தாங்கள் இருக்கும் அந்தஸ்த்தைவிட ஒருபடி மேலாகவே தங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பார்களேயன்றி இருக்கும் அந்தஸ்த்திலும் குறைந்து போவதை விரும்ப மாட்டார்கள். காதலை எதிர்த்த பெற்றோரும் அவ்வாறுதான். கண்டிப்பாக அவர்களுடைய தகுதிக்கேற்றவராய் இல்லாதவிடத்து காதலை எதிர்த்திருப்பார்களேயன்றி வேறில்லை.

இன்று எமது நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலே காதலுக்கு பச்சைக் கொடி காட்டிய எத்தனையோ பெற்றோர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆதலால் எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்படும் ஓர் உணர்விற்கு பெற்றோரை உதாசீனம் செய்யாதீர்கள்.

காதல் செய்யுங்கள் அது தவறில்லை. அதற்காக படிக்கின்ற வயதின் காதலித்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்படாதீர்கள்.

உங்களது இளமைப்பருவத்திலேயே காதல், கல்யாணத்தைப் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினால் உங்களுடைய எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் என்று சற்று சிந்தித்துப்

ஷாமலா ஸ்டீவன்

பாருங்கள். படிப்பு, வேலை என்பவற்றை எவ்வயதில் சிந்திப்பீர்கள்? அதுகுத்து வ்யது, நேரம், காலம் வந்ததும் எல்லாம் தானாகவே அமைந்து விடும்.

நீங்கள் காதல் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இக்கட்டுரையை வரையவில்லை. மாறாக, உங்கள் காதல் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சிறு விளக்கம் தர முற்படுகிறேன் அவ்வளவுதான்.

அண்மையில் பலரினது விமர்சனத்திற்கும் கண்டனத்திற்கும் மத்தியில் சர்வதேச ரீதியாக காதலர் தினம் கொண்டாடப்பட்டது. காதலர் தினத்தின் வரலாறு தெரியாதவர்கள், ஒரு சிலர் செய்யும் பிழையான நடவடிக்கைகளால் காதலர் தினத்தையே குறைகூறுவது நாகரீகமன்று.

காதல் என்பது அறியாத பருவத்தில் செய்யும் ஒரு விளையாட்டாகவே இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பள்ளிப் பருவத்தினரிடையே ஏற்படும் காதலை அவர்கள் பள்ளியோடு முடித்துவிடுகிறார்கள். அதைப்பற்றி சிந்திக்கவோ அல்லது காதலின் புனிதம் பற்றி சிந்திக்கவோ அவர்களுக்கு அறிவும் அனுபவமும் போதாமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

அவர்கள்தான் அவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்றால் பார்ப்பவர்களுக்கு புத்தி எங்கேபோனது? அவர்களின் சின்னப் புத்திக்கு ஏற்றாற்போல் அவர்கள் செயற்படுகிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு காதலர் தினத்தையே விமர்சனத்திற்குள்ளாக்குவது வேதனைக்குரியது.

அதுமட்டுமன்றி வாலிபர்களாகிய நீங்கள் பெற்றோருக்கு ஒளித்து மறைந்து செய்யும் இவ்வாறான காரியங்களால் உங்கள் பெற்றோரும் வீண் விமர்சனங்களுக்குள்ளாகின்றார்கள் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள்.

எவ்வளவுதான் இயலாமையின் மத்தியில் வாழ்ந்தாலும் பெற்றோர் தங்களுக்கென்று ஒரு கௌரவத்தை வைத்துள்ளார்கள். அது உங்களால் கெட்டுப்போக நீங்கள் இடமளிக்காதீர்கள். எவ்வாறான சூழ்நிலையிலும் உங்கள் குடும்பத்திற்கு அகௌரவத்தை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் நடந்து கொள்ளாதீர்கள். அது காதலாக இருந்தாலும் சரி.

பெற்றோரை காதலின் எதிரிகளாக பார்க்கும், பெற்றோரை சார்ந்து வாழும் நீங்கள், எப்போது அவர்கள் உங்களில் சார்ந்து வாழும் அளவுக்கு உயர்கிறீர்களோ அன்றைக்கே நீங்கள் காதலிக்கத் தகுதியானவர்களாவீர்கள்.

எனவே பொறுமையோடு காத்திருந்தால் உங்கள் காதல் நிச்சயம் வெற்றிபெறும்.

18. சூழ்நிலையை கீரகீத்துக் கொள்ளும் பெண்களால் மட்டுமே குடும்பச் சுமையை குறைக்க முடியும்

உலகிலே எந்த மூலை முடுக்கில் என்ன நிகழ்ந்தாலும் தவறிழைப்பவனை குற்றம் சாடுவதை விட அவனை பெற்றவளை சாடுவதே வழக்கமாகி விட்டது.

பிள்ளைகள் என்ன தவறு செய்தாலும் பெற்றவள் சரியில்லை, அவளின் வளர்ப்பு சரியில்லை என்று குறைகூறுபவர்களுக்கு அப்படி என்னதான் பெற்றவள் மீது கோபமோ தெரியவில்லை.

பிள்ளைகள் என்றால் தவறு செய்வது இயல்பானதே. அதை தகுந்த காலத்தில் கண்டித்து வளர்க்க வேண்டும் என்பது உண்மையே. ஆயினும் எந்த தாய்தான் பிள்ளை தவறு செய்யும்போது பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள்?

பெற்றோரைப்போன்றுதான் பிள்ளைகள் இருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயம் இல்லையே. பெற்றோரிடத்தில் காணப்படாத சில நல்ல எண்ணங்கள், கொள்கைகள் பிள்ளைகளிடத்தில் காணப்படுவதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. இதற்கு மரபணுக்களும் ஒரு காரணம்.

பிள்ளை கருவில் உருவாகும்போதே இந்த மரபணுக்கள்தான் பிள்ளையின் குணநலன்களை நிர்ணயிக்கின்றன. சிலவேளைகளில் நாம் அறிந்திராத எமது கொள்ளுப்பாட்டன் முதல் பரம்பரை மூதாதையரின் குணவியல்புகளும் எமது பிள்ளைகளுக்கு வந்து சேர்ந்து விடும்.

பிறந்து குழந்தையாக இருக்கும்போது எல்லா குழந்தைகளினதும் பழக்க வழக்கங்கள் ஒரே மாதிரியானதாகவே காணப்படும். அக்குழந்தை வளர்ச்சியடைய அடைய அதன் பிறவிக்குணம் வெளிப்படத் தொடங்கி விடும். அது நல்லதாகவும் இருக்கலாம். தீயதாகவும் இருக்கலாம்.

ஒரு குடும்பத்தில் எத்தனை பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களோ அத்தனை பிள்ளைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான அன்பையும், அரவணைப்பையும்தானே ஒரு தாயால் கொடுக்க முடியும். ஒரு பிள்ளைக்கு நல்லதாயும் இன்னுமொரு பிள்ளைக்கு தீயதாயும் பாசத்தைப் பிரித்துக் காட்ட முடியுமா?

இப்படியிருக்கையில், ஒரு குடும்பத்தில் மூன்று பிள்ளைகள் வளர்கிறார்கள் என்றால் மூவரும் ஒரே குணத்தை, ஒரே நடத்தையை உடையவர்களாகவா

ஷாமலா ஸ்டீவன்

இருப்பார்கள்? இல்லையே. ஒருவனுக்கு பிடித்தது இன்னொருவனுக்குப் பிடிக்காது. ஒருவன் விரும்புவது இன்னொருவனுக்கு வெறுப்பாக இருக்கும். இப்படி ஒருத்தருக்கொருத்தர் வித்தியாசமாக வளர்வது எப்படி? தாயின் வளர்ப்பில் என்று உறுதிபடக் கூற முடியும்?

பிள்ளைகள் வளர வளர அவர்களின் சூழல் வேறுபடுகின்றது. நட்பு வேறுபடுகின்றது. பழக்கவழக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. பாடசாலை, பிரத்தியேக வகுப்புகள் என்று பிள்ளை எனும் வண்டி நாள் முழுவதும் வீதியிலேயே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

நல்லது எது, கெட்டது எது என்று பிரித்தறிய முடியாதவரைக்கும் தான் ஒரு குழந்தை தாயின் வழிகாட்டலை பின்பற்றும். அதுவே அவர்களுக்கு இயலுமான காலத்தில் யார் சொல்வதையும் கேட்கத் தோன்றாது. தன் மனதில் எது சரியென்று படுகிறதோ அதையே செய்கிறது.

எனவே இனியாவது எதற்கெடுத்தாலும் பெற்றவளை குறைகூறுவதை நிறுத்தி விடுங்கள். எல்லா பெற்றோரும் ஒரே மாதிரி வசதி படைத்தவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். கணவனின் சம்பளம் வீட்டுத் தேவைகளுக்கு போதுமானதாக இருந்தால் மனைவி வீட்டிலிருந்து பிள்ளைகளை பார்த்துக் கொள்வாள். இதுவே கணவனின் வருமானம் போதியதாக இல்லாதபட்சத்திலேயே தாயானவள் வேலைக்குச் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறாள். தங்களுக்கு வசதியில்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, பிள்ளைகளை நன்றாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்திலேயே இக்காலத்தில் பெற்றவளும் பிள்ளையை விட்டுவிட்டு வேலைக்குச் செல்கிறாள்.

இவ்விரண்டு செயல்களுமே பிள்ளைகள் மீதான அக்கறையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பிள்ளைகளின் நலனில் அக்கறையில்லாத தாயாக இருந்தால், கணவனின் போதாத வருமானத்தில் அரைவயிறாக சாப்பிட்டு, பிள்ளைகளின் படிப்பை நிறுத்தி வேலைக்கனுப்பியிருக்கலாமே. ஏன் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படியானால் பெண்களை வேலைக்குச் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கும் ஆண்களையே குறை சொல்ல வேண்டுமே தவிர பெண்ணை குறை சொல்வது ஏற்க முடியாதவொன்று.

சூழ்நிலையை கிரகிக்கத் தெரிந்த பெண்களால் மட்டுமே கணவனுக்கு தோள்கொடுக்க முடியும். குடும்பச் சமையை குறைப்பதற்காக சொல்லொணாத் துயரங்களுக்கு உட்பட்டு பாடுபடும் பெண்களை போற்றாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. தூற்றாதிருந்தால் அதுவே பெரிய விஷயம்.

19. மருத்துவ உலகில் சாதனை படைப்போர் ஆண்களின் கற்பை அறிய வழ்காண மாட்டார்களா?

மனித வாழ்வில் சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள் இன்னும் சொல்லில் அடங்கா எத்தனையோ நிகழ்வுகள் அன்று முதல் இன்றுவரை இன்னும் தொடர்ந்தவண்ணம் இருப்பது மட்டுமல்லாது அவை மனித வாழ்வில் ஒன்றிப்போயுமுள்ளன.

சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள் எல்லாமே மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதன்றி வேறில்லை. இதில் எத்தனை பேர் யதார்த்தத்தை உணர்ந்தவர்களாக வாழ்கின்றனர் என்பது கேள்விக்குறியே.

மனிதனுக்கு மனிதன் வேறுபட்டவன் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். அதேபோல் ஒவ்வொருவரினது உடல் நிலையும் அவரவர் தன்மைக்கேற்ப, பருமனுக்கேற்ப, சக்திக்கேற்ப, உடலின் குருதிச் சுற்றோட்டத்திற்கேற்ப, ஹோமோன் கழற்சிகளுக்கேற்ப வித்தியாசப்படும்.

எல்லா ஆண்களுக்கும் ஒரே மாதிரி சக்தி இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாததுபோல் பெண்ணுக்கும் இருப்பதில் என்ன தவறு?

இயற்கையிலே பெண்களுக்கென்று சில மாறுதல்கள் நிகழ்கின்றன. ஆனால் அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பெண்களை இழிவுபடுத்தும் செயல்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது.

சிறுவயது முதலே பெற்றோருக்கு செல்லப் பிள்ளைகளாக வாழ்ந்த பெண்கள் என்னவெல்லாமோ கனவுகள் கண்டு, தமது வாழ்க்கை எப்படியெல்லாமோ அமைய வேண்டும் என்று கற்பனைக் கோட்டையை கட்டி வைத்துக் கொண்டு திருமணம் எனும் மாயக் கோட்டைக்குள் நுழைந்ததன் பின்னர்தான் அதன் விபரீத விளைவுகளை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

திருமணம் நல்லபடியாக முடிந்து விட்டது. அது காதல் திருமணமாகவும் இருக்கலாம். அல்லது நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணமாகவும் இருக்கலாம். எது எப்படியிருந்தாலும் தனக்கு ஏற்படுத்தித் தந்த வாழ்க்கையை மனதார ஏற்றாலும் ஏற்காவிட்டாலும் அன்றுமுதல் பெண்ணானவள் தனது சொந்த பந்தங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு ஏதோவொரு எதிர்பார்ப்பில் கணவனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அவன் பின்னால் செல்கிறாள்.

புது உறவுகள், புதிய சூழல், புதிய வாழ்க்கை எல்லாவற்றையும் சுதாகரிப்பதற்கு, அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பாகவே இடிவிழுகிறது. அந்த இடி அவளது

ஷாமலா ஸ்டீவன்

தலையில் விழுந்த இடியல்ல. மாறாக அவள் கன்னித் தன்மையை சோதிக்கும்படி வயிற்றில் விழுந்த இடி.

நான் மேற்கூறியபடி எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ள தன் மனதைத் தயார்படுத்துவதற்கு முன்பாகவே இப்படி ஓர் இடியைப்போட்டால் அந்தப் பெண்ணால் என்னத்தைப் பேச முடியும்? இலை மேல் நீர்த்துளிபோல் அவள் மனம் அல்லற்படும். தன்னை சந்தேகப்பட்டு விட்டார்களே என்ற எண்ணம் அவள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து விடும். அதன்பின் வாழ்க்கையில் பிடித்தம் இல்லாமற் போய்விடும். அது இயற்கை தானே?

கன்னித் தன்மையை இழக்கவில்லை. அதை வெளிப்படையாக எப்படிப் பேசுவது? எப்படி புரியவைப்பது? ஒருவேளை அதுபற்றிய விடயங்கள் எதுவும் அறியாதவளாக இருந்தால் அவளின் நிலை...?

முதல்முறை உடலுறவு கொள்ளும்போதுதான் கன்னித்தன்மை இழக்கப் படுகிறது என்பது பொதுவாக நம் எல்லோர் மத்தியிலும் காணப்படும் கோட்பாடாகும். ஆனால் கன்னித்தன்மை இழப்பதற்கு இது மட்டுமே காரணம் என்று கூறுவது தவறு. அது பிறபொருட் காரணிகளால் ஏற்பட்ட கோளாறாகவும் இருக்கலாமே. அதை ஏன் யாரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை? அல்லது புரிந்தும் புரியாததுபோல் நடிக்கிறார்களா?

கன்னித்தன்மை என்பது வெறுமனே உதிரப்போக்கை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. திகக்களின் தடிப்பு, அதன் இழுபடுகின்ற தன்மை, மற்றும் குருதி, ஹோமோன்களின் செயற்பாடுகளைக் கொண்டே இந்த உதிரப் போக்கு அமைகிறது. உதிரப்போக்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட அந்தப் பெண் கன்னித்தன்மை உடையவள்தான் என்பது மருத்துவரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ள உண்மை.

இது இன்னும் எம் சமூகத்தவர் மத்தியில் போய்ச்சேரவில்லை என்பதே பெருங்குறையாக உள்ளது.

அவ்வாறு உதிரப்போக்கு ஏற்படாத பெண்களால் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்க முடியாதா? அல்லது உதிரப்போக்கு ஏற்பட்ட பெண்கள் மட்டும் தான் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்திருக்கிறார்களா என்பது இன்னுமே புரியவில்லை.

அதிலும் பெண்களுக்கு மட்டும்தான் இவ்வாறான சம்பிரதாயங்களெல்லாம். ஏன் ஆண்களுக்கு கற்பு இல்லாமையாலா? அல்லது அவர்களின் ஒழுக்கத்தை எவராலும் உத்தரவாதப்படுத்த முடியாததாலா அதைப்பற்றி எவரும் பேசுவதில்லை.

மருத்துவ உலகில் எதையெதையோ கண்டுபிடித்து சாதனை படைக்கும் மருத்துவர்கள், ஏன் ஆண்களின் கற்பை எப்படி அறியலாம் என்பதை கண்டுபிடிக்க முற்படவில்லை? இதுபற்றிய அறிக்கைகள், கட்டுரைகள் ஊடகங்களுக்கு வரவேற்கத்தக்கது. அதேபோல் இதுபற்றிய அறிவில் பெண்களை விழிப்பூட்டுவதற்கும் பெண்கள் மேலும் பாதிக்கப்படாதிருப்பதற்கும் அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்த சிறு விடயத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையைத் தொலைத்த பெண்கள் ஏராளம். அப்படி குடும்பத்தோடு ஒட்டியிருந்தாலும்கூட அவர்களின் வாழ்க்கையில் சந்தோஷம் இருக்காது. கட்டிய பாவத்திற்காக ஒரு மூலையில் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டியவர்களாக நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர் இந்த அபலைப் பெண்கள். எப்படிப்பட்ட படித்த, பட்டம் வாங்கிய பெண்ணாக இருந்தாலும்கூட இந்த விடயத்தில் தோற்று விடுகின்றனர். இதில் விசேடம் என்னவென்றால் திருமணமாகி ஒரு குழந்தையை பெற்றெடுத்தபோதும் கூட சில குடும்பங்களில் இந்தப் பிரச்சினை வெவ்வேறு ரூபங்களில் தொடர்வதுதான்.

“புரட்சி செய்” என்று வார்த்தையில் சொல்லி விடுகிறோம். இந்த விடயத்தைப் பொறுத்தவரை எப்படி “புரட்சி செய்”வது?. “புதுமைப் பெண்ணாய் நிமிர்ந்து நில்” என்று சொல்கிறோம். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணால் தலைகுனிந்துதான் நிற்கலாம். நிமிர்ந்து எப்படி நிற்பது?

எமது சமூகத்தில் பெண்களை இழிவுபடுத்துவதற்கென்றே சில சொற்கள் முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளன. அவை மிகவும் பிரபல்யமடைந்தும் விட்டன. விதவை, மலடி, தாசி... இன்னும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். இதையே ஆண்பாலில் ஆண்களுக்குக் கூறுவதை நாம் காதாரக் கேட்கக்கூட முடியாது. அந்தளவுக்கு அரிதாக உள்ளது.

பெரும்பாலும் ஆண்கள், குழந்தை இல்லாவிட்டால் தன்னிடத்தில் குறையிருந்தாலும்கூட முதலில் பெண்களைத்தான் சோதனைக்கு அனுப்புவர். ஏன், ஆண்கள் முதலில் சோதனை செய்தால் சரியான முடிவு கிடைக்காதா? அப்படியில்லாவிட்டால் இருவரும் ஒன்றாகப் போய் சோதனை செய்து கொள்ளலாமே. எல்லாவற்றுக்கும் நெஞ்சை நிமிர்த்தி முன்னிற்கும் ஆண்கள் இதுமாதிரியான விடயங்களில் மட்டும் பெண்களை முதன்மைப்படுத்தி விடுகின்றனர்.

ஆண்களுக்கு மட்டும்தான் வெட்கம், மானம் எல்லாம் இருக்கிறது. பெண்களுக்கு இல்லையென்று நினைத்து விட்டார்கள்போலும்.

இவ்வாறு பெண்களென்றால் மானங்கெட்டவர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டுள்ள புண்ணியவான்கள் ஏன் திருமணம் எனும் பந்தத்தை ஏற்படுத்தி,

அவர்களோடு உறவுகொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? அது உங்கள் புண்ணியத்திற்கு ஊறு விளைவிப்பதுபோலாகாதோ?

எது எப்படியிருந்தாலும் ஓர் ஆண் மகனாய் சுயமாக முடிவு எடுக்க முடிந்தபட்சத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையை ஆரம்பியுங்கள். அப்படியில்லையெல் பெண்ணை பெண்ணாக வாழவிடுங்கள். வீட்டில் அம்மா ஆசைப்படுகிறார், அப்பா ஆசைப்படுகிறார் என்று உங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக திருமணம் செய்து கொள்ளாதீர்கள். உங்களுக்கு எப்போது ஆசை வருகிறதோ அப்போது நீங்கள் திருமணத்திற்கு தயாராகுங்கள். அப்போதுதான் பிரச்சினை என்று வரும்போது அது உங்கள் இருவருக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்படும். அதை நீங்களாகவே தீர்த்துக் கொள்ளலாம். வாழ்க்கையும் சந்தோஷமாக அமையும்.

20. தன்மைப்படுத்தலே சீறுவர்களின் உள்பாதிப்பை அதிகரிக்கிறது

இயற்கை ஆயிரம் படிப்பினைகளைத் தந்திருந்தாலும் இயல்பான குணாதிசயங்களை மாற்றுவதென்பது சற்று கடினமான காரியம்தான்.

சிலருக்கு தாங்கள் செய்வது தவறு என்று தெரிந்திருந்தும் அதனை செய்யாதிருக்க முடிவதில்லை. ஏனென்றால் அவர்களின் இயல்பான குணமது. தான் நினைத்து மாற்றினாலேயொழிய யாராலும் மாற்ற இயலாது.

குறிப்பாக இவ்வாறான மனப்பான்மை உள்ளவர்களின் செயல்கள் சிறுபிள்ளைகளிடையே மனத்தாக்கத்தை விளைவிக்கவல்லது. ஏனென்றால் ஒரு குழந்தை பிறந்தது முதல் அதன் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கேற்ப தன்னை பழக்கப்படுத்திக் கொள்கிறது. முதன் முதலில் பேச ஆரம்பிப்பதுகூட தாயின் பேச்சைக்கேட்ட பிறகுதான்.

பிள்ளைகள் நல்ல சிந்தனையுள்ளவர்களாக, நல்ல வார்த்தை பேசுபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றால் முதலில் நாம் எம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

சில பெற்றோர் பிள்ளைகள் விருப்பத்திற்கு மாறாக அவர்கள் மீது சில விடயங்களை திணிக்கப் பார்ப்பார்கள். பெற்றோரின் சிறுவயது ஆசைகளை பிள்ளைகளைக் கொண்டு சாதிக்கப்பார்ப்பர். அதில் அந்தப் பிள்ளைக்கு விருப்பம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக்கூட தெரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

படிப்பு விஷயம் என்றாலும் அப்படித்தான். பெற்றோர் என்னென்னவெல்லாம் படிக்க முயன்று முடியாமல் போனதோ அதையே பிள்ளையும் தொடர வேண்டும் என்று நினைப்பார்கள்.

சிலருக்கு பிள்ளைகள் அடிக்கடி விளையாடுவது பிடிக்காது. ஏசி, அடித்து எப்படியாவது வீட்டுக்குள் அடைத்து விடுவர். யாதேனும் ஒரு புத்தகத்தை கையில் கொடுத்து “வீட்டிலிருந்து படி! இதுதான் உன் வேலை!” என்று பிள்ளைகளை வீட்டுச் சிறைக்குட்படுத்தி விடுவர்.

பெற்றோரே சற்று சிந்தியுங்கள். பிள்ளைப் பருவத்தில் விளையாடாமல் எந்த பருவத்தில் விளையாட முடியும்? அந்தந்த வயது மாற்றத்திற்கேற்ற விதமாய் பிள்ளைகள் மாறிக்கொண்டு வருவார்கள். அதை ஏன் பெற்றோராகிய நீங்கள் உணர மறுக்கிறீர்கள்? ஒருவிதத்தில் பிள்ளைகள் விளையாடாமல் இருப்பர் அவர்களின் ஆற்றல் திறமையை குறைத்து விடுகிறது என்பது மருத்துவர்களின் கூற்று.

குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும்போது வீட்டுக்குள் அங்குமிங்குமாக தவழ்ந்து திரிந்து விளையாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதுவே கொஞ்சம் வளர்ந்தாற்பிறகு அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடித் திரிவர். அதுவே கட்டிளமைப்பருவத்தை அடைந்ததும் இவையெல்லாம் தானாக மாறி வேறு வேறு செயல்களில் ஈடுபடத் தொடங்கி விடுவர்.

சிறு பிள்ளைகளின் உலகம் தூய்மையானது. அவர்களுக்கு தெரிந்த ஒன்றேயொன்று விளையாட்டு மட்டுமே. அந்த வயதினரால் வேறு எதைப்பற்றி சிந்திக்க முடியும்?

சிறுபிள்ளைகளை ஒருபோதும் தனிமைப்படுத்தக்கூடாது. தனிமைதான் பிள்ளைகளின் உளத்தாக்கத்திற்கு பிரதான காரணம். ஆதலால் யாரோடும் கதைக்கக்கூடாது என்று கண்டிக்க வேண்டாம். குடும்பத்தில் அனைவருடனும், அருகிலுள்ள வீடுகளிலுள்ளவர்களுடனும் கதைத்துப் பழக அனுமதிக்க வேண்டும்.

சில பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் வளர்ந்தாற்பிறகும் கூட அவர்களை சுதந்திரமாக செயற்பட விடுவதில்லை. “நீ இப்படி நடந்து கொண்டால் அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?” என்று மற்றவர் நினைக்காத தொன்றை தாங்களாகவே நினைத்து பிள்ளைகளுக்கு கட்டுப்பாடு விதிப்பர். அதிலும் முக்கியமாக வெளியுலகைக் காணாமல் வீட்டிலேயே வளர்ந்த பிள்ளையென்றால் கட்டுப்பாடு இரட்டிப்பாகி விடும். மூச்சு விடும் சத்தம்கூட அடுத்த வீட்டிற்கு கேட்கக்கூடாது.

ஒரு விடயத்தை சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் எவ்வளவுதான் பிள்ளைகளை அடித்தாலும் ஏசினாலும் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் உங்களிடமே வந்து ஒட்டிக் கொள்வார்கள். ஏன்? அவர்களின் உலகமே பெற்றோராகிய நீங்கள் தான்.

பிள்ளைகளை ஆதரிக்க நேரும்போது ஒரு நாளும் தள்ளி விடாதீர்கள். உங்களின் அலுப்பு, கோபதாபங்கள் எல்லாம் உங்களோடிருக்கட்டும். பிள்ளைகள் ஆசையாக உங்களண்டை வரும்போது அவர்களை மடியில் உட்கார வைத்து, தலையைத் தடவி விட்டு இரண்டு வார்த்தை அன்பாகப் பேசுங்கள். சில பெற்றோர் பிள்ளைகள் அருகில் வந்தாலே “கிட்ட வராதே, அங்கிட்டுப் போ, ஒரே புழுக்கமா இருக்கு. நீ வேற வந்து ஒட்டிக்கொண்டு இருக்குற” என்று சலித்துக் கொள்வார்கள். வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோராக இருந்தால் “கஷ்டப்பட்டு வேல செஞ்சிட்டு வாறன். நீவேற வந்து மடியில் உட்கார்ந்துகிட்டு இருக்க... எழும்பிப் போ” என்று தள்ளி விடுவர். இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை சிறுவர்கள் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவர்கள் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்பதைக்கூட கேட்கமாட்டார்கள்.

பிள்ளைகள் உங்கள் அருகில் வரும்போது அவர்களுடன் மரியாதையாக “அம்மா இப்பத்தான் வேலைவிட்டு வந்தன். முகம் கழுவிட்டு வந்து உன்னை தூக்கிக் கொள்ளுறன்” என்று சொல்லிப்பாருங்கள். அன்பாக, அடக்கமான முறையில் பேசிப்பாருங்கள். பிள்ளைகள் உடனே “சரி” என்று தலையாட்டியிடுவார்கள். அங்கே எந்தவிதமான மனப் பாதிப்புக்கும் இடமில்லை.

சிறுவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை பேச்சால் கவர்வது கடினம். தொடுதல் மூலமாக மட்டுமே அவர்கள் அன்பைப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

“அம்மா! அந்த அங்கிள் ரொம்ப நல்லவர்தானே” என்று கூறுவதை நாம் வீடுகளில் கேட்டிருப்போம். யாரேனும் ஒருத்தர் அடிக்கடி வீட்டுக்கு வராவிட்டாலும் பிள்ளைகளை காணும்போதெல்லாம் தலையைத் தடவி பேசுவாராயின் அந்நபர் பிள்ளைகள் மத்தியில் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருப்பார்.

எனவே பிள்ளைகளை அரவணைத்து, தட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் விருப்பம் என்னவோ அந்தப் பாதையில் அவர்களை வெற்றியடையச் செய்வதே பெற்றோருக்கு வெற்றி!

21. கருத்தொன்றை கூற முன்வரும் பெண்களைப்பற்றி தவறான கருத்துக்கள் எதற்கு?

எழுத்துலகில் கால்பதித்து சாதனை படைத்த பெண்கள் அநேகர் இருப்பினும் வெட்கம், மானத்திற்கு பயந்து தங்களின் எழுத்துத் திறமைகளை திரையிட்டு மறைத்துள்ள பெண்களே அதிகம்.

தங்களின் அன்றாட வாழ்வில் நிகழும் சம்பவங்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலி மூலமாக தெரிந்து கொண்ட விடயங்கள், ஒருவரோடொருவர் கதைக்கும்போது உள்வாங்கிக் கொண்டவைகள் என்பவற்றை எல்லோருடனும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நோக்காகக் கொண்டு பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுகிறார்கள். ஆனால் அதை வாசிக்கும் சிலரோ அது அவர்கள் பெற்ற அனுபவமாகத்தான் இருக்கும் என்று தவறாக நினைக்கிறார்கள்.

ஒருவர் முதன் முறையாக எழுத முயற்சி செய்யும்போது அவர்களின் கன்னி முயற்சியாக அவர்கள் பெற்ற யாதேனும் ஓர் அனுபவத்தை எழுத்து வடிவில் கொண்டு வருவார்கள் என நம்பலாம். ஆனால் எழுதுவோர் எல்லோரும் தங்களின் அனுபவத்தைத்தான் எழுதுகிறார்கள் என்றால் கற்பனைத்திறன், சிந்தனா சக்தி எனும் வார்த்தைகளே உருவாகியிருக்காதே.

எமது அன்றாட வாழ்வில் நாம் பலருடன் கதைக்கின்றோம், நெருக்கமாகப் பழகுகின்றோம். ஒருவரின் மனநிலை என்னவென்று புரியாத அளவுக்கு பக்குவம் இல்லாமலா போய்விடும்? அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஆழமாக சிந்திக்கத் தோன்றும். ஒருவேளை எமக்கு இவ்வாறு நடந்திருப்பின் நாம் என்ன செய்வோம், அல்லது இவ்வாறு நாம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் எமது மனநிலை எப்படியிருக்கும் என்பதையெல்லாம் கற்பனை செய்தே அதை எழுத்து வடிவில் கொண்டுவர முயல்கிறோம்.

அன்றாடம் எமது வாழ்க்கையில் புதுப்புது அனுபவங்கள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. அதையெல்லாம் எழுதுவதென்றால் முடியாத காரியம். ஏனென்றால் சில நிஜங்களை கற்பனை செய்துகூட பார்க்க முடியாது.

பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில் வெளியாகும் அநேக கட்டுரைகள் குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்டு வரையப்படுகிறது. குடும்பம் என்றால் பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகள் இருக்கும். ஈடுகொடுக்க முடியாத வாக்குவாதங்கள், தர்க்கங்கள், வளைந்து கொடுக்க முடியாத தன்மை, சந்தேகம், மதிப்பின்மை, அன்பின்மை, பேறு இன்மை... இன்னும் அந்தரங்கமான விஷயங்கள் அநேகம் காணப்படும்.

எந்த பிரச்சினையையும் தாங்கிக் கொண்டு சமாளிக்கும் பெண்களால் வீட்டுப் பிரச்சினையை மட்டும் தாங்க முடிவதில்லை. துஷ்டரைக் கண்டால் தூர விலக வேண்டும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஆனால் துஷ்டனாக தன் கணவனே வந்துவிட்டால் எவ்வாறு விலகுவது? அதற்கு சமூகம் இடம்கொடுக்குமா? வாழ்நாள் முழுவதும் நரக வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை பெண்களுக்கு உருவாகிறது.

இவ்வாறான பெண்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படும் உளத்தாக்கத்திலிருந்து மீள்தற்பொருட்டும் கட்டுரைகளை வரையலாம் அல்லது தங்களின் சிநேகிதிக்கு

நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வைக் கொண்டும் வரையலாம் அல்லது தன் உறவினருக்கு நேர்ந்த... இப்படி யாரேனும் ஒருவர் அனுபவித்த ஏதேனும் ஒரு துயரத்தின் அடிப்படையிலேயே குடும்பப் பின்னணிகளைக் கொண்டு கட்டுரை வரையப்படுகின்றது. அதன் நோக்கம் என்னவென்றால் தாம் அனுபவித்த வேதனையை மற்றவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடாது அல்லது இப்படி ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்திருப்பதால் மற்றவர்களையும் எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படி வலியுறுத்துவதே ஆகும்.

அப்படியென்றால், குடும்பமாகாத ஸ்திரீகள் கட்டுரை வரைவதில்லையா...? அப்படி வரைந்தாலும் அது அவர்களின் சொந்த கற்பனையில் உருவானதாக இருக்கக்கூடாதா...?

ஒரு மருத்துவக் குறிப்போ, அல்லது பெண்களுக்கு ஏற்படும் தாக்கங்களோ, கணவன் - மனைவிக்கிடையில் நடைபெறும் ஊடலோ, தாய்மைப்பேறோ இப்படி எதுவாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றிய உண்மையினை எழுத சங்கடப்படும் எத்தனையோ பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இப்படியெல்லாம் எழுதினால் அது தனக்கு நிகழ்ந்ததாக நினைத்து விடுவார்களா என்று அஞ்சும் மனப்பான்மைதான்.

எழுத்துத் திறமையுள்ளவர்கள் அதனை வெளியுலகிற்கு கொண்டுவர சமூகத்தவராகிய நாம் ஏன் முட்டுக்கட்டையாக இருக்க வேண்டும். ஒருவரின் வளாச்சியில் படிக்கல்லாக இல்லாவிட்டாலும் தடைக்கல்லாக இருக்க வேண்டாமே.

21ஆம் நூற்றாண்டைக் கடந்து வந்து இன்னமும் ஏன் பின்னோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். சற்று முன்னோக்கி புதுமையாக சிந்திக்கலாமே.

இப்போது வளர்ந்து வரும் இளைஞர் சமுதாயம் புதுமை விரும்பிகளாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் வளர்ச்சிப் பாதையில் எம்மையும் அர்ப்பணிக்க நாமும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். இது இப்படித்தான் என்று உறுதியாகக் கூறுபவர்கள் கொஞ்சம் இறங்கி வந்து இப்படியும் இருக்கலாமே என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினால் வளரும் சமுதாயத்திற்கு ஊன்றுகோலாய் அமையும்.

எழுத்துத் துறையில் மட்டுமல்ல வேறெந்த துறையில் கால்பதிப்பவர்களும் பலரின் விமர்சனத்திற்கு ஆளாக வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல சமூக ரீதியாகவும் பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டும். இப்படி அநியாயத்திற்கு பலியாகும் அபலைகளின் எண்ணிக்கையும் எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமே.

விமர்சனங்களைக் கேட்டு துவண்டு போகக்கூடாது. அதுதான் எம்மை துணிச்சலுள்ளவர்களாக மாற்றியமைக்கும். எதையும் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய திட

மனதையும் பெற்றுத்தரும். அப்போதுதான் பலரின் விமர்சனத்திற்கு ஆளானாலும் தங்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கொள்கை எமக்குள் பரவும்.

எல்லாவற்றையும் தகர்த்தெறிந்து முன்னேறி வருபவர்களால் மட்டுமே இறுதிவரை நிலைத்திருக்க முடியும்.

சகோதரிகளே! உங்களுக்கு நீங்களே இட்டுள்ள திரையைக் கிழித்து வெளியே வாருங்கள். உண்மைகள் பல உறங்காமல் இருக்க.

22. தற்காலப் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம்?

மனிதனின் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துவது பேச்சுத்திறனே. குழந்தையாக இருந்து தவழும் பருவம், உட்காரும் பருவம், நடக்கும் பருவம் என்று ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் தாண்டத் தாண்ட பேச்சுத்திறன் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. மழலை மொழி சிறிது சிறிதாக விருத்தியடைகிறது. இதுவே குழந்தையின் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துகிறது.

அக்காலத்துப்பிள்ளைகளோடு ஒப்பிடுகையில் இக்காலத்துப்பிள்ளைகளின் அறிவு வளர்ச்சி 50%த்தால் அதிகரித்துள்ளது என்று சொன்னால் யாரும் மறுக்க முடியாது.

பிள்ளைகளுக்கு நிலவைக் காட்டி அதில் முயல் ஒன்றுள்ளது என்று சொல்லி நிலாச்சோறுட்டிய காலம் மலையேறி விட்டது. இக்காலப் பிள்ளைகளிடம் அவ்வாறு சொன்னால் அவர்களின் கேள்விக் கணைகளை சமாளிப்பதே பெரும்பாடாகிவிடும்.

ஏனென்றால் இப்போது மூன்று வயது குழந்தைகூட ஒரு விடயத்தை பற்றி கூறும்போது நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்வதையே விரும்புகிறது.

உதாரணத்திற்காக ஒரு பிள்ளையிடம் ஒரு கதையைக் கூறுகிறோம். சிங்கம் ஆட்டைப் பார்த்து “மலையின் உச்சியில் தனியாக இருந்துகொண்டு என்ன செய்கிறாய். கீழே வா. நாமிருவரும் ஒன்றாக மரங்களையும், கனிகளையும் சுற்றிப் பார்க்கலாம்” என்று கூறியது என்றால்; பிள்ளைகள் எம்மிடம் சிங்கம் எப்படி பேசியது? அது தமிழிலா பேசியது? ஆட்டுக்கும் தமிழ் தெரியுமா? அது எந்த பாடசாலையில் படித்தது? போன்ற கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர்.

இது அவர்களின் வாயாடித்தனமோ அல்லது விதண்டாவாதமோ அல்லது பெரியோர் சொல்வதைக் கேளாமையோ ஆகாது. அது அவர்களின் அறிவு விருத்தியே ஆகும்.

அக்காலத்துப் பிள்ளைகள் எதைச் சொன்னாலும் கேட்டுக் கொண்டு அதையே மனப்பாடம் செய்திருப்பார்கள். இக்காலத்துப் பிள்ளைகள் ஒன்றோடொன்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார்கள். அதன் விளைவாக எழுகின்ற கேள்விகளையே எம்மிடம் கேட்கிறார்கள்.

ஒப்பிட்டு நோக்குகிறார்கள் என்று நான் கூறுவது, இன்றைய காலப் பிள்ளைகள் ஆரம்பக் கல்வியையே தமிழில், ஆங்கிலத்தில் அல்லது இரண்டும் கலந்த நிலையில் மேற்கொள்கிறார்கள். இந்நிலையில் தமிழ் கதைப்புத்தகங்களில் எழுதியுள்ளவாறு கோழி “கொக்கரக்கோ” என்று கூவியது, அல்லது நாய் “வள் வள்” என்று குரைத்தது என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இதையே ஆங்கிலக் கதைப் புத்தகங்களில் பார்த்தால் கோழி கொக்கடுடுட்டு” என்றும் நாய் “பவ் வவ்” என்றும் கத்தியதாக சொல்லிக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் மனதில் இரண்டினதும் வித்தியாசம் குறித்து கேள்விகள் எழுகின்றன.

அதனால் கதைகளையோ வேறு எந்த விடயத்தையோ பிள்ளைகளுக்குக் கூறும்போது அவர்களின் சந்தேகங்களுக்கு உகந்த பதிலளிப்பது பெற்றோர், பெரியோராகிய எமது கடமை. சில வேளைகளில் அவர்களின் கேள்விகளுக்கு எமக்கு பதில் தெரியாமல் கூட இருக்கலாம். அவ்வாறு பதில் தெரியாவிட்டால் “எனக்கு தெரியாது. வேறு யாரிடமாவது கேட்டுச் சொல்கிறேன்” என்று உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக பொய்யான காரணங்களைக் கூறி பிள்ளைகளை மேலும் குழப்பத்திற்குள் தள்ளிவிடக்கூடாது.

5 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு பின்வரும் சில ஆலோசனைகள் தீர்வாக அமையும்.

❖ முதலாவதாக பிள்ளைகளோடு உறவாடும் முன் அப்பிள்ளையின் நிலைக்கேற்ப, வயதிற்கேற்ப நாம் எம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பின்னர்தான் அவர்களோடு உரையாட வேண்டும். எமது உரையாடல் பிள்ளைகளுக்கு புரியும் விதத்தில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

❖ இயலுமானவரை எந்தவொரு விடயத்தையும் கதையொன்றைக் கூறுவதுபோல சொல்லிக் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் சிறுவர்களுக்கு கதையென்றால் மிகவும் பிடிக்கும். அவை மனதில் பதியும் வாய்ப்பும் அதிகமாகிறது.

❖ கதையொன்றையோ அல்லது ஒரு பாடத்தையோ சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு முன் அதை முதலில் நாம் வாசித்து புரிந்து கொள்வது அவசியம். பிள்ளைகளுக்கு அவற்றை விளங்கப்படுத்தும்போது புத்தகத்தையே பார்த்து வாசித்துக் கொண்டிருக்காது கதைக்கேற்ற விதத்தில் அங்க அசைவுகள் காட்டி சொல்லிக்

கொடுத்தால் இன்னும் விரும்பிப் படிப்பார்கள். எமது கண் பிள்ளைகளை மட்டுமே நோக்கக்கூடியதாக பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால், பிள்ளைகளின் சிந்தனை வேறு திசைகளில் செல்வதை தடுக்கலாம்.

❖ இரண்டு, மூன்று பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பவர்கள் ஒருவரை மட்டுமே பார்த்து சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடாது. இதனால் மற்றப் பிள்ளைகள் “இவருக்கு எங்களைப் பிடிக்கவில்லைபோலும் அதனால்தான் எம்மைப் பார்க்கவில்லை” என்று நினைத்து மனமுடைந்து போவார்கள். அதனால், எல்லோரையும் மாறி மாறி பார்த்தே சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

❖ சிறுவர்களில் சிலருக்கு பாடத்தைத் தொடங்கும் முன்னதாகவோ அல்லது படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதோ நித்திரை வந்துவிடும். அவ்வாறான நேரங்களில் கதையை வேறு பக்கத்திற்கு திசை திருப்ப வேண்டும். நகைச்சுவையாக ஏதேனும் ஒரு கதையையோ அல்லது உற்சாகமான ஒரு கதைட்டல் மூலமாகவோ பிள்ளைகளின் கவனத்தை திசை திருப்பலாம். அதை விடுத்து அவர்களை மற்றவர்கள் முன் குறிப்பிட்டுக்காட்டி பேசுவதோ, தண்டிப்பதோ அவர்களை அவமானப்படுத்துவதாக அமைந்துவிடும். அவர் உறங்குவதை நாம் கண்டதாக காட்டிக் கொண்டால் அந்த வெட்கமே அடுத்தநாள் அவரை நம்மிடம் படிக்க வர முடியாதளவுக்கு மாற்றி விடும். எனவே இந்த விடயத்தில் நாம்தான் நாகுக்காக செயல்பட வேண்டும்.

❖ அன்றன்றைய பாடத்திற்கேற்ற விதத்தில் பழமொழியொன்றையோ அல்லது பாடலொன்றையோ அல்லது அன்றைய பாடத்தை சுருக்கமாக ஒரே வரியில் அமையத்தக்கதாகவோ ஏதாவதொன்றை மனனம் செய்யக் கொடுத்தால் அவர்கள் அப்பாடத்தை இலகுவில் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

❖ பிள்ளைகளின் அறிவு விருத்தியடைந்திருந்தாலும் அவர்களுக்கென்று சில இயலாமைகளும் இருக்கும். அதனால் மற்ற பிள்ளைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதை தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஒவ்வொரு திறமையை (Talent) இறைவன் அருளியிருக்கிறான். அதன் பிரகாரம் அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும்.

❖ சிறு பிள்ளைகளாதலால் இயன்றளவு படங்கள் மூலமாக விளங்கப்படுத்துவதே சாலச் சிறந்தது. கதை பெரிதானாலும் அவற்றை இயன்றளவு சுருக்கி கதைக்கேற்ற விதத்தில் எம்மால் இயன்றளவு ஒரு படத்தை வரைந்தோ அல்லது வேறெதிலும் பிரசுரமான படங்களை சேகரித்தோ காட்டுவது மிகவும் நல்லது.

❖ கதைகள் தெரியாவிட்டால் இருக்கும் ஏதாவதொரு படத்திற்கேற்ற விதத்தில் ஒரு கதையை உருவாக்கி கூறலாம். சுருப்பொருள் பிழைக்காதவாறு நன்மை, தீமை

அறியத்தக்கதான கதைகளை உருவாக்கித் தருவதில் எந்த வித தவறும் இல்லை. இதனால் கற்பிக்கும் எமது எழுத்தாற்றல் வளருவதோடு காலப்போக்கில் நாமும் சிறந்த எழுத்தாளராக திகழலாம்.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பே பிரதானமானது. ஆகையால் சிரமம் பாராது பிள்ளைகளுக்கு பாடங்களைப் புரிந்து கொள்ள இலகுவான வழிகளை காண்பிப்பது பெற்றோரின் கடமையே.

23. பார்ப்பவர்கள் கூச்சப்படும் அளவிற்கு கவர்ச்சி தாண்டவமாதும் தற்கால விளம்பரங்கள்

பல்லாண்டு காலமாக பொருட்கள் விற்பனைக்காகவோ அல்லது புதிதாக சந்தைக்கு வரும் பொருட்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்காகவோ தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகை போன்ற ஊடகங்களில் விளம்பரங்களை, சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் வெளியிடுவது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால் அண்மைக் காலமாக வெளிவருகின்ற விளம்பரங்களில் விற்பனைக்குரிய பொருட்களை விட பெண்களை மையப்படுத்தி விளம்பரம் செய்து வருவது வாடிக்கையாகி விட்டது.

பொதுவாக விளம்பரப் படங்களில் நடிப்பதையே தொழிலாக மேற்கொள்ளும் பெண்கள் பணத்தில் மட்டும் குறியாக இராது தங்கள் நடத்தையிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாது தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களை சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரும் பார்த்து ரசிக்கக்கூடிய விதத்தில் அமைத்தால்தானே கலாசார ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கு ஆரோக்கியமாக இருக்கும்.

சிறுவர்கள் என்றாலே பொதுவாக எதைக் கண்டாலும் சட்டென மனதில் பதித்துக் கொள்வார்கள். அண்மையில் வெளியான ஒரு 'ஹெயர் ஜெல்' விளம்பரத்தில் பெண்களை இழிவாகக் காட்டுவது மட்டுமல்லாமல் கூந்தல் அலங்காரத்தை மையப்படுத்தாது வேறுவிதத்தில் அர்த்தங்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அந்த விளம்பரம் அமைந்திருக்கிறது. இது சிறுவர்கள் பார்ப்பதற்கு உகந்த விளம்பரமாகக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. அதேவேளை சிறுவர்கள் அதைப் பார்ப்பதால் வீணான ஆசைகள், வயதுக்கு மீறிய வளர்ச்சி போன்றவற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்தவல்லது.

இவ்வாறான விளம்பரங்களை தடைசெய்ய உரிய மகளிர் அமைப்புகள் தங்கள் கண்டன அறிக்கைகளை வெளியிட வேண்டும்.

பெரியோர்களே பார்ப்பதற்கு கூச்சப்படும் அளவிற்கு இப்போதுள்ள விளம்பரங்கள் மாறி வருவதையா நாகரிக வளர்ச்சி என்பது?

தொழினுட்பத்தில், புதுப்புது நெறிகளைக் கையாள்வதில் தவறில்லை. ஆனால் இவை அனைத்தும் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் விதத்தில் அமைதல் கூடாது.

முன்பொரு காலத்தில் கவர்ச்சி என்பதை திரைப்படங்களில் மட்டுமே காணக்கூடியதாக இருந்தது. இப்போது வெளியாகின்ற அனைத்து விளம்பரங்களிலும் கவர்ச்சி தாண்டவமாடுகிறது. இதனால் விளம்பரத்தோடு தொடர்புடைய பெண்களுக்கு மட்டுமன்றி சாதாரண பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களின் மானத்திற்கு இழுக்காக உள்ளது.

பொது இடங்களில் தகுதி, தராதரம் பாராது அனைவரினதும் விமர்சனத்திற்கு உட்படுவது குறிப்பிட்ட விளம்பரங்களில் நடித்த பெண்களையொழிய அவ்வாறானதொரு விளம்பரத்தை தயாரித்த நிறுவனமோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனமோ அல்ல என்பதை பெண்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு விளம்பரம் மக்களால் அதிகளவு பேசப்பட்டால்தான் அது மக்கள் மத்தியில் போய்ச் சேர்ந்துள்ளதாக அர்த்தம். இவ்வாறு அதிகளவில் பேசப்படும் விளம்பரங்களால் அவ்விளம்பரத்தை தயாரித்த நிறுவனத்திற்கு அதிகளவில் விளம்பர வாய்ப்புக்களும் குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு சந்தையில் நல்ல கிராக்கியும் கிடைக்கிறது. ஆனால் அதில் நடித்த பெண்ணுக்கு...? மானம், மரியாதை அனைத்தும் கப்பலேறி விடுகிறது.

திரையில் வந்து போவதால் தனிப் பெருமை என்று நினைத்துக் கொள்ளும் பெண்கள், அவர்கள் எவ்வாறெல்லாம் மற்றவர்களால் விமர்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை உணருவதில்லை.

விமர்சனத்திற்கு பயந்து ஒதுங்கி மூலையில் முடங்கிவிடச் சொல்லவில்லை. விமர்சனம் என்பது எமது நடிப்பை பற்றியதாக மட்டும் இருக்க வேண்டுமே தவிர எமது ஒவ்வொரு உடல் அங்கங்களைப் பற்றியதாகவோ அல்லது அந்தரங்க வாழ்க்கையைப் பற்றியதாகவோ அமைந்து விடக்கூடாது. திரைத் தாரகைகள் பிரகாசிக்கப்பட வேண்டியவர்களையொழிய பரிகசிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் அல்லர்.

எனவே இவ்வாறான விளம்பரங்கள் தொடர்ந்து வெளியாவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்றால் சம்பந்தப்பட்ட பெண்களும் தயை காட்ட வேண்டும்.

24. பெற்றோரே பொறுப்பு

குழந்தையானது தெய்வத்திற்கும் சமம் என்று சொல்லுவார்கள். ஏனெனில், அது கள்ளம் கபடமற்ற பிஞ்சு மனதைக் கொண்டதாலாகும்.

இவ்வாறு பிறக்கும்போது கள்ளம் கபடமில்லாது பிறந்த குழந்தை வளர வளர எப்படி பொய், களவு, தூர்க்குணம், தூர்நடத்தை போன்றவற்றுடன் வளருகிறது. சிலர் சமுதாய பின்னணியே பிள்ளைகளை தவறான பாதைக்கு இட்டுச் செல்கிறது என்று கூறுவார்கள்.

ஆனால் ஒரு குழந்தையானது தனது ஆரம்ப காலத்தை முற்றுமுழுதாக வீட்டிலேயே கழிக்கிறது. அது ஆரம்பத்தில் பேசப் பழகுவதோ வீட்டிலுள்ளவர்களிடம் தான். அதேபோல் அவ்வீட்டாரின் பழக்கவழக்கம்தான் பிள்ளைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அக்குழந்தை வளர்ந்து வாலிபப் பராயத்தை எய்திய பின்னர்தான் சமுதாயத்துடன் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. இது இவ்வாறிருக்க நம்மில் அநேகர் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களை மாற்றிக் கொள்ளாது எதற்கெடுத்தாலும் “சமுதாயமே காரணம்” என்று குறைகூறுவது அறியாமையின் உச்சமாகும்.

மனிதர்களாகப் பிறந்த எல்லோரும் தன்னில் குறையிருப்பதை உணர மாட்டார்கள். ஆனால் தங்கள் பிள்ளைகள் தாங்கள் பேசுவது, பழகுவது போன்றவற்றைச் சார்ந்துதான் அவர்களும் வளர்வார்கள் என்பதையும்கூடவா உணரமாட்டார்கள்?

தவறுக்கு முதல் ஆயுதமே “பொய்” தான். உதாரணமாக உங்கள் பிள்ளையிடம் ஏதாவது ஒரு விடயத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம், அது உடனே “தெரியாது” என்று கூறினால் பெற்றோர்கள் அதற்கு மாறாக “ஏய்! பொய் சொல்லாதே!” என்று மறுப்பு தெரிவிப்பார்கள். இதுகால வரையும் பொய் என்றால் என்னவென்று அறியாத அப்பிள்ளை இதிலிருந்துதான் பொய் என்றால் என்னவென்பதையும் உண்மைக்கு மாறாக எதைச் சொன்னாலும் அது பொய்தான் என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறது.

அதன்பின் அப்பிள்ளை “நாம் எமக்கு வேண்டியதை செய்துவிட்டு அவர்களிடத்தில் இப்படி ஒரு பொய்யைச் சொல்வோம்” என்று எண்ணி தனக்குள்ளேயே தவறிழைப்பது பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்குகிறது.

இதுபோலத்தான் பிறர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் கொடுப்பதும். அதாவது பிள்ளை ஒரு பொருளைக் காட்டி “இது என்ன?” என்று கேட்டால் பெற்றோர் விளையாட்டாக “புண்ணாக்கு” என்று பதில் கூறுவார்கள். அல்லாவிட்டால் “இது கறுப்பு நிறமா?” என்றால், “ஏன் உனக்கு கண்ணில்லையா?, பார்க்கத் தெரியவில்லையா?” என்று பொரிந்து தள்ளுவார்கள். இவையெல்லாம் சும்மா விளையாட்டாக பேசுவது என்பது வளர்ந்த எமக்குத் தெரிந்தாலும் பிள்ளையின் பிஞ்சு மனதை பாதிக்கும் காரணிகளாகும்.

நாளை அப்பிள்ளையிடம் யாரும் அவ்வாறான கேள்விகளைத் தொடுத்தால் அப்பிள்ளையும், “நான் கேட்கும்போது எனது பெற்றோர் இக்கேள்விக்கு இவ்வாறுதானே பதிலளித்தார்கள் நாமும் அவ்வாறே சொல்லுவோம்” என்று அதுவும் அப்படியே பதில் சொல்லப் பழகிவிடும். “இந்தக் கேள்விக்கு இவ்வாறுதான் பதில்தர வேண்டுமோ?” என்று அப்பிள்ளை எண்ணுகிறது.

ஒருவேளை அதேமாதிரி பதிலை நாளை உங்களுக்குச் சொன்னால், கோபம் வந்து அடி, உதை, மிதி என்று அப்பிள்ளையை துன்புறுத்துவீர்கள். “யாரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டாய்” என்று கேள்வி வேறு கேட்பீர்கள்.

அடிக்குப் பயந்த அப்பிள்ளையோ, “உங்களிடமிருந்துதான் பழகினேன்” என்று தன் பெற்றோரிடத்தில் கூற முடியாது, எப்படிப் பேசினால் சரி, எப்படிப் பேசினால் பிழை என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியாது உளவியல் பாதிப்பை அடைகிறது.

சிறிது காலம் கழிந்து அப்பிள்ளை பாடசாலை செல்லும் வயதை எய்தியவுடன் பெற்றோரும் பலவிதமான எதிர்பார்ப்புக்களோடு பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். ஆனால், ஆசிரியர் நாளை, பலர் முன்னிலையில் “உங்கள் பிள்ளை கேள்வி கேட்டால் அதற்குரிய பதிலைத் தராது வேறு ஏதோ உளறுகிறது” என்றால் அது பெற்றோராகிய உங்களுக்கல்லவா கேவலம்?

பிள்ளையை ஒழுங்காக வளர்க்காவிட்டால், “அவர் பெற்றோர் அவரை ஒழுங்காக வளர்க்கவில்லை” “ஒழுங்காக பேசக் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை”, “அமைதியாய் இருக்கக் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை”, “வீட்டில் எப்படி நடந்து கொள்வது, வெளியில் எப்படி நடந்து கொள்வது என்பது பற்றி சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை”, “தாய், தகப்பன்போல்தானே பிள்ளையும் இருக்கும்” என்ற சொற்கணைகள் யாவும் உங்களையே வந்தடையும்.

இவையெல்லாம் யாரால்? இவற்றுக்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு?

பெற்றோரால்தான், பெற்றோர் சார்ந்த குடும்பத்தாரால்தான் என்றால் மிகையாகாது. உங்கள் பிள்ளையின் அநாகரிக வளர்ச்சியில் உங்களுக்கும் பங்குள்ளது என்பதை நீங்கள் மறவாதீர்கள். வீணே சமுதாயத்தின்பால் குற்றங்களை சுமத்துவதை இனியாவது தவிர்த்து நடவுங்கள்.

ஒவ்வொரு குடும்பமும் சேர்ந்துதான் சமுதாயம் உருவாகிறது. ஆதலால் முதலில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் நல்ல குடும்பமாக மாற முயற்சி செய்தால் நல்லதொரு சமுதாயம் உருவாகும். சமுதாய வளர்ச்சியில் உங்களாலான ஒத்துழைப்பை அளியுங்கள். ஏனெனில் நாளை உங்கள் பிள்ளையும் அதே சமுதாயத்தைச் சார்ந்துதான் வளர வேண்டும்.

25. உயர்வாய் நனைத்து உத்தமராய் வாழ்வோம்

காலம் காலமாக இப்புவிதனில் பெண்களின் மேன்மை போற்றப்பட்டே வந்திருக்கின்றது. இதிகாசங்களில் கூட பெண்களின் நிலை உயர்வானதாகவே கருதப்பட்டது. வீர காவியங்களிலும் பெண்கள் இடம்பிடித்துள்ளனர் என்றால் அது பெருமைகொள்ள வேண்டிய விடயம் மட்டுமல்லாது நல்லதொரு படிப்பினையாகவும் நாம் கொள்ள வேண்டும்.

எமது நாட்டின் இன்றைய நிலையில் எத்தனையோ வீர சாகசங்கள் புரியும் பெண்கள், ஆண்களுக்கு நிகராக செயல்படும் பெண்கள் ஏனோ திருமணத்தின்பின் தங்கள் வாழ்க்கையையே தொலைத்து விட்டு வீதிக்கு வந்துவிடுகின்றனர்.

பிறந்ததிலிருந்து பெற்றோரின் அரவணைப்பில் வளரும் பிள்ளை காலப்போக்கில் உறவினர்களுடன் சில காலம், நண்பர்களுடன் சில காலம் என்று வாழ்ந்து இறுதியில் முடிவது என்னவோ திருமணத்தில்தான். கட்டிய கணவனுடன் தான் எஞ்சிய வாழ்நாளைக் கழிக்க வேண்டியவளாக ஒரு பெண் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றாள்.

திருமணமானவுடனேயே எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அதற்கு சில வாரங்கள் எடுக்கலாம். அல்லது சில மாதங்கள் எடுக்கலாம், ஏன் சில நேரம் வருடங்கள் கூட எடுக்கலாம். அது அவரவர் நடந்து கொள்ளும் விதத்தில்தான் தங்கியுள்ளது.

தொழில் புரியும் நிறுவனங்களிலோ அல்லது எம் அயல் வீட்டாரிடத்திலோ அல்லது படிக்கும் பிள்ளையாயின் வகுப்பறையிலோ அல்லது காதலிக்க எத்தனிக்கும் ஒருவரிடத்திலோ எம்மைப்பற்றி அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கு நாம் என்னென்னவெல்லாமோ செய்து காத்திருந்திருந்து, பிறர் எம்மை தப்பாக புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக எமது பலவீனங்களை அவர்கள் முன்னிலையில் சற்றேனும் அடக்கிக் கொள்ள தயங்கமாட்டோம். ஆனால், திருமணமாகி வாழ்க்கையையே கணவனிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்கின்ற ஒரு பெண்ணால் ஏன் தன்னைப் பற்றி தன் கணவனுக்கு புரிய வைக்க இயலாமலிருக்கின்றது?

அறிமுகமற்றவர்களிடத்தில் அமைதியாக, அடக்கமாக பேசி, அவர்களுக்கு தேவையான உதவிகளைச் செய்து அவர்களைக் கவர நனைக்கின்ற, அவர்களிடத்தில் நல்ல பெயர் வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட பெண்கள் திருமணமானதன் பின்னால் இந்தப் பெண்ணா இப்படி நடந்து

கொண்டாள்? என்று ஆச்சரியப்படும்படி நடந்து கொள்வது எமது நாட்டில் மட்டுமல்ல அண்டை நாடுகளிலும் கூட நிகழ்வது மறுப்பதற்கில்லை.

புரிந்துணர்வு

காதல் திருமணமானாலும் சரி, பெற்றோரால் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணமானாலும் சரி திருமணமான புதிதில் பிரச்சினையென்பது எல்லா தம்பதியருக்கும் பொதுவானது. இருவருக்குள்ளும் சிறு சிறு பிரச்சினைகள் ஏற்படத்தான் செய்கின்றன. அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தாமல் யதார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு வாழ்வது எமது கைகளில்தான் தங்கியுள்ளது.

குறிப்பாக சொல்லப் போனால் திருமணம் முடித்து ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து, அனுசரித்து தங்களுக்குள் பிரச்சினையின்றி வாழ கிட்டத்தட்ட 5-10 வருடங்களாவது நீடிக்கலாம்.

ஏனென்றால் இக்காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அநேகமானோர் நன்றாகப் படித்து, வாழ்க்கையை நன்றாக அனுபவித்து, தனக்கென்று ஒரு அந்தஸ்த்து வந்த பின்னரே திருமணத்தைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஆண்பிள்ளைக்கு 30 வயது என்று வைத்துக்கொள்வோம். பெண் பிள்ளைக்கு 25 வயது அல்லது அதற்கும் குறைவென்றே வைத்துக் கொள்வோம். முப்பது வருடங்களாக தனக்குள் ஏற்படுத்தி வைத்திருந்த கொள்கைகளையும், ஆசைகளையும் திருமணம் முடித்த மறுகணமே மாற்றிக் கொள்ள முடியுமா? அதே நிலைதான் பெண்ணுக்கும்.

ஒருவேளை தன்னைப்போல் தன் கணவரோ அல்லது மனைவியோ இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருவர் மனதிலும் துளிர்விடக் கூடும். அவ்வாறானவர்கள் சற்று நிதானமாகவே தங்கள் நோக்கங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

ஒருவேளை நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதுபோல் உங்கள் கணவனோ அல்லது மனைவியோ அமையாவிட்டால் உடனே இவன்/ள் எனக்கு ஏற்றவன்/ளல்ல என்ற முடிவிற்கு வந்துவிடக் கூடாது. சில வேளைகளில் நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதைவிட வேறொரு நல்ல விடயம் அவரிடம் காணப்படலாம். எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபப்பட்டு எதையுமே சற்று சிந்தித்து நிதானமாக வேலை செய்யாதவர்கள்தான் சிறு பிரச்சினையைக் கூட நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டு சென்று விடுகிறார்கள். இறுதியில் 'விவாக ரத்து'.

நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது போல் வாழ்க்கை அமையாவிட்டால் சண்டை பிடிப்பதோ, விவாகரத்து பெறுவதோ அதற்கு தீர்வல்ல. மாறாக கணவனுக்கு ஏற்றாற்போல் மனைவியும், மனைவிக்கு பிடித்தாற்போல் கணவனும் மாற முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

அந்த முயற்சியின் பலனைப் பெற வேண்டுமென்றால் நான் மேற்குறிப்பிட்டது போல் கால அவகாசம் வேண்டும். அது எத்தனை மாதங்களானாலும் சரி, வருடங்களானாலும் சரி காத்திருக்கத்தான் வேண்டும்.

ஆணாதிக்கம்

கணவனின் அல்லது மனைவியின் பிழைகளைத் திருத்த முயற்சிக்கும் போது ஒரு விடயத்தைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் சொல்லும் போது மற்றவர் செவிசாய்க்கக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும். “நீ என்ன சொல்வது நான் என்ன கேட்பது” என்று அசட்டை செய்யக்கூடாது. இது குறிப்பாக ஆண்களிடத்தில் காணப்படும் ஒரு குறையாகும். ஏனென்றால் எந்த மனைவியும் தன் கணவன் சொல்வது பிழையானாலும் அதைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கத்தான் செய்வாள். ஆனால் மனைவி சொல்வது சரியானாலும் அதைக்கேட்டு நடந்தால் அது தனக்கு தன்மானப் பிரச்சினையாகி விடும் என்ற நினைப்பினால் அவர்கள் மனைவி பேசுவதை அசட்டை பண்ணி விடுவார்கள். இது சில ஆணாதிக்கவாதிகளின் குண இயல்பாகும்.

எந்தவொரு காரியத்தை மேற்கொள்வதாக இருந்தாலும் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்த பின்னரே அதை அமுல்படுத்த வேண்டும். ஒருவேளை இருவரில் ஒருவர் அக்காரியம் குறித்து உடன்படவில்லையாயின் அந்த விடயத்தைப் பற்றி கதைப்பதை அத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். அதைக் குறித்து மற்றுமொரு நாளில் அவருடன் கதைத்துப் பாருங்கள். அதற்கிடையில் அக்காரியம் குறித்து அதிலுள்ள நன்மைகளை அவர் காதில்படும்படி சொல்லுங்கள்.

ஆகையால் சொல்வதை யார் கேட்டாலும் பாதிப்பும் பலனும் இருவருக்கும் தான். ஆனால் ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர் எப்போது கேட்பாரெனின் அவர் மீது முழுமையான நம்பிக்கை வந்ததன் பிறகுதான்.

வெளியுலகோர் சொல்வதை நம்பி வீட்டில் வந்து கட்டும் வார்த்தைகளாலும், அடிதடியாலும் மனைவியை துன்புறுத்தும் சில ஆணாதிக்கவாதிகள் தனக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், தன்னை நம்பி வாழ வந்த மனைவி மீது கடுகளவேனும் நம்பிக்கை வைக்காதிருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவரது நம்பிக்கை அவ்வளவும் வெளியுலகோரில் இருக்கிறது; மனைவியில் இல்லை.

எல்லாம் தெரிந்த மனைவியிடத்தில் இல்லாத நம்பிக்கை, ஒன்றுமே தெரியாத வெளியுலகத்தாரிடம் எப்படி வந்தது? சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதற்குக் காரணம் உங்கள் அறியாமையேதான்.

எனவே திருமண வாழ்க்கை வெற்றிகரமாக அமைய முதலாவதாக நம்பிக்கை, இரண்டாவதாக செவிசாய்த்தல், மூன்றாவதாக விட்டுக்கொடுப்பு இம்மூன்றும் அத்தியவசியமாகும்.

ஆதலால் நாம் வாழ்வது கொஞ்சகாலம். அதிலும் திருமண வாழ்க்கையைத்தான் இறுதிவரைக்கும் நாம் வாழப்போகிறோம். மூச்சிருக்கும் வரைதான் வாழ்க்கை என்பதை நினைவிற்கொண்டு அந்த மூச்சாக உங்கள் கணவன்/ மனைவியை நினைத்து வாழப் பழகிக் கொள்ளுங்கள். ஒருவரை ஒருவர் உயர்வாகக் கருதும்போது அவர்கள் வாழ்க்கை மென்மேலும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்!

26. பெண்மையின் மென்மையை உரசிப்பார்க்க வேண்டுமா?

பெண் என்பவள் மென்மையானவள் என்று கூறுவார்கள். சில நேரங்களில் கொலையும் செய்வாள் பத்தினி என்பார்கள். இவையெல்லாம் அனுபவத்தில் கண்டதால் கூறப்பட்ட பழமொழிகள்.

உண்மையாகவே பெண் என்பவள் மென்மையானவள்தான். மிகவும் அடக்கமானவள், இரக்க குணமுள்ளவள், கருணை மிக்கவள். ஆனால் இவையெல்லாவற்றுக்கும் எதிர்மாறாக சில வேளைகளில் நடந்து கொள்கிறார்கள். சில சூழ்நிலைகள்தான் ஒரு பெண்ணை இந்நிலைமைக்குள் தள்ளி விடுகிறது.

ஒரு பெண்ணின் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தவுடனேயே அவளைப் பற்றி தவறாகப் பேசுவார்கள், அவள் எந்த சூழ்நிலையில் இவ்வாறான ஒரு நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டாள் என்பதை சிந்திப்பதில்லை.

பொதுவாக காதல் விடயத்தை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். ஒரு வாலிபன் காதலிக்க எத்தனிக்கும் போது அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி நன்கு விசாரித்து, அவளைப் பின்தொடர்ந்து, அவளின் நடவடிக்கைகளையெல்லாம் நன்றாக அலசி ஆராய்ந்த பிறகே காதலிக்கத் தொடங்குகிறான். ஆனால் பெண்களோ அவ்வாறு நோட்டமிட்டு காதலிப்பதில்லை. அவர்களின் பலவீனமும் அதுதான். காதலித்த பிறகே அந்நபரைப் பற்றி தேடுகிறாள். அவளின் சுயரூபம் என்னவென்று தெரிந்த பிறகு அதை நினைத்து வேதனைப்படுகிறாள். பின் அத்தொடர்பைத் துண்டிக்கவும் முடியாமல், தொடரவும் மனமில்லாமல் தன்னுள்ளே புழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

பொதுவாக பெண்கள் தாங்கள் காதலித்தவனையே மணம் முடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் பழகுவார்கள். அதுவே, அவர்கள் நினைத்தாற்போல் அந்நபர் இல்லாவிட்டால் எவ்வாறு திருமணம் முடித்து குடும்பம் நடத்துவது?

இந்த இடத்தில் பெண்களை இருவகைப்படுத்தலாம். ஒரு ரகத்தார் தான் காதலித்தவன் எப்படிப்பட்டவனாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை; அவனோடுதான் வாழ வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்தோடு வாழ்வார்கள். இன்னொரு ரகத்தினர் நான் எதிர்பார்த்தவன் இவனல்ல. நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட ஒருவனோடு எனது வாழ்க்கையைத் தொடர முடியாது என்று தாங்களாகவே தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொள்வார்கள்.

இங்கேதான் ஒரு ஆணின் காதல் தோல்வியைச் சந்திக்கின்றது. இதனால் மனமுடைந்துபோகும் ஆணோ தன்னைத்தானே நொந்து கொள்வதோடு பழிவாங்கும் எண்ணத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்கிறான்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில்தான் பெண்களை மட்டந்தட்டவோ அல்லது அவர்களின் நடத்தையை விமர்சிக்கவோ ஓர் ஆடவன் துணிகிறான்.

அவனது துணிச்சல் ஒரு நாளிலேயே ஒரு பெண்ணை விபச்சாரிக்கு சமமாக எடுத்துக் காட்டி விடுகிறது. “இவளுக்கு ஒருத்தன் போதாது, அவள் ஊரையே மேய்ந்தவள்” என்று அவதூறாகப் பேசி அப்பெண்ணின் கற்பை தொடாமலேயே குறையாடி விடுகிறான்.

ஆண்களே சற்று சிந்தியுங்கள்!

ஒரு பெண்ணை காதலித்தால் மட்டும் போதாது. அவளின் நலனில் அக்கறை கொண்டவனாகவும் இருக்க வேண்டும். உண்மையான காதல் கொண்டவன் தன் காதலிமேல் ஒரு தூசி, துரும்பு பட்டாலும் தாங்க மாட்டான். அதற்கு மாறாக தான் காதலித்த பெண்ணையே கொலை செய்வது, முகத்திற்கு அசிட் அடிப்பது போன்ற தீய செயல்களே உங்களின் உள்நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தி விடுகிறது.

ஏமாற்றம் என்பதை பொதுவாக யாராலும் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. ஆணாக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி அதை அனுபவித்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும் என்பது உண்மை. ஆனால் ஒருதலைப்பட்சமாக இருக்கும் காதல் எப்படி இல்லற வாழ்க்கைக்கு உதவும்?

இருவரும் ஒருமனப்பட்டால்தான் குடும்பமான பிறகு எந்த பிரச்சினைகள் வந்தாலும் ஒருவரையொருவர் விட்டுக்கொடுத்து வாழலாம். அப்படியில்லையேல் கணவன்-மனைவி இரு திசைகளில் வாழ வேண்டி வரும். அப்போது சிறு சிறு விடயங்களிலும் எரிச்சல் உண்டாகும். எரிச்சல் சண்டைகளாக மாறும். சண்டைகள் கைகலப்பாகி.. இறுதியில் விவாகரத்து.

இவையெல்லாம் தேவைதானா?

கண்டதும் காதல் என்று அவசரப்பட்டு காதலித்து, பின் தேவையில்லா பிரச்சினைகளில் மாட்டிக் கொள்வதை விட தீர விசாரித்து காதலிப்பது சிறந்தது.

காதலிப்பது குற்றமன்று. ஆனால் தங்களுக்கேற்ற, தங்கள் தகுதிக்கேற்ற, குடும்பமாக வாழக்கூடிய, தங்கள் குடும்ப பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஒத்துப்போகக்கூடிய எந்தவொரு பெண்ணையோ அல்லது ஆணையோ தெரிவு செய்யும் பட்சத்தில் எந்தவித பிரச்சினையும் இராது.

அப்படியே தங்களின் தெரிவு தவறாக இருக்கும் பட்சத்தில் அதனை துண்டித்து விடுவதில் தவறே இல்லை.

திருமணத்தின் பின்னால் கணவனோ அல்லது மனைவியோ தங்கள் துணையைப் பற்றி ஒரு சிறுகுறையை நினைத்தாலும் அவர்களின் வாழ்க்கை சந்தோஷமாய் இராது.

“காதலிக்கும் போது நன்றாக இருந்தோம். இப்போதுதான் இப்படி ஆகிவிட்டோம்” என்று சலித்துக் கொள்ளும் தம்பதிகளையும் எம்மத்தியில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

காதலிக்கும்போது இருந்த மனிதன் தானே திருமணத்தின் பின்னாலும் இருக்கிறான். காதலித்தபோது நல்லவன், திருமணத்தின் பின் கெட்டவனாவதெப்படி?

இங்கேதான் புரிந்துணர்வு அவசியமாகிறது. காதல் என்ற பெயரில் பரிசுப்பொருட்கள் கொடுப்பது, உணவு வாங்கிக்கொடுப்பது, வெளியே செல்வது என்று எதையெதையோ எல்லாம் செய்கிறார்கள், புரிந்து கொள்வதைத் தவிர. ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் உண்மையான அன்பும் இனிமையான பேச்சும் இன்றியமையாதது. அதில் ஒன்றேனும் போலியாகும் பட்சத்தில்தான் குடும்பத்தில் பிரச்சினை.

“காதலிக்கும்போது அவள் நான் சொல்வதைக் கேட்டாள். இப்போது எது சொன்னாலும் கணக்கெடுக்கிறாளில்லை” என்றும் சில கணவன்மார் தான் காதலித்து கரம்பற்றிய பெண்ணைப் பற்றி வெளியாட்களிடம் இவ்வாறு கூறுவதுமுண்டு.

காதல் என்பது இயற்கையாக வரவேண்டியது. யாரும் சொல்லியோ அல்லது கட்டாயப்படுத்தியோ வந்தால் அது காதலாக இருக்க முடியாது.

எனவே வீணாக ஒருவரை கட்டாயப்படுத்தி காரியம் சாதிக்க நினைக்க வேண்டாம். பின்நாட்களில் நீங்கள் செய்த யாவற்றுக்கும் வட்டியும் முதலுமாக அனுபவிக்க வேண்டிவரும். சீண்டிப் பார்த்தால் சீறி எழுபவள் பெண்.

27. அளவோடு பேசினால் மதப்போடு வாழலாம்

யாரேனும் ஒருவரைப் பார்த்தால் போதும், கழுத்தில் கத்தி வைக்காத குறையாய் அவர்களின் கழுத்தை அறுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பேசத் தொடங்கினால் விடமாட்டார்கள். அவர்கள் என்ன சூழ்நிலையில் எங்களை சந்தித்தார்கள், அவசரமாக பயணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைக்கூட தெரிந்து கொள்ளாமல் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டாலே சிலர் ஒளிந்து கொள்வார்கள். “அவளா, பேசத் தொடங்கினா விட மாட்டா” என்று.

எம்மைக் கண்டாலே விலகியோடும் இவ்வாறான ஒரு நிலைக்கு நாம் ஏன் ஆளாக வேண்டும்?

பேச்சு என்பது அளவோடு இருக்கும் வரையில் தேனாக இனிக்கும். அதுவே அளவைக் கடந்து விட்டால் மருந்தாக கசக்கும்.

வாய்ப்பேச்சு என்பது எல்லோருக்கும் பிடித்ததொன்றல்ல. சிலருக்கு தங்களின் வேலையை விட பேச்சு பெரிதாக இருக்கும். எல்லாவற்றையும் பேசித் தீர்த்து விட்டுதான் வேலைகளை செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள்.

முதலில் தங்களின் வீட்டுக்குள்ளிருப்பவர்களைப் பற்றித்தான் பேச ஆரம்பிப்பார்கள். பேச்சு வளர வளர அது அப்படியே வீட்டுக்கு வெளியே இருப்பவர்களைப் பற்றியும் வம்பளக்க முற்படும். அப்படியே இன்னும் வளர விட்டால் அது நாட்டுப் பிரச்சினையையும் பேசாமல் இருந்து விடாது.

இவற்றையெல்லாம் பேசுவதால் பிரச்சினைகள் வளருமே தவிர ஒருபோதும் தீராது.

வீட்டிற்குள் இருந்து பார்த்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு பிரச்சினையாகத் தெரியாத விடயம்கூட இவர்களுக்கு பெரிய பிரச்சினையாகத் தெரியும். அதே நேரத்தில் மற்றவர்களின் பிரச்சினைகள் என்ன என்பதை தேடுவதிலும் முன்னிற்பார்கள்.

பொது இடங்களில் ஒருவரைக் காணக்கிடைத்தால் “எப்படி?” என்று நலம் விசாரிப்பதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். அவசரமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன் என்று நாகூக்காகப் பேசி நழுவி விடுங்கள். அதைவிடுத்து வீணாக ஒருவரின் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை வீதிக்குக் கொண்டுவராதீர்கள். பொது இடங்களில் இவ்வாறு பேசித் திரிவதால் ஒருவரது பிரச்சினை எல்லோருக்கும் தெரிய வருவதோடு, போகிறவர் வருகிறவர் எல்லோரும் உங்களை குறைத்து மதிப்பிடவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அதிலும் மெதுவாகப் பேசாதபட்சத்தில் உங்களை மதிக்கவே மாட்டார்கள்.

பொது இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் மற்றவர் விடயங்களை மட்டுமல்ல உங்கள் சொந்த விடயங்களைக்கூட பேசுவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் சொந்த விடயங்கள் பற்றி நீங்கள் அறியாத பிறர் தெரிந்துகொள்ள ஒருபோதும் வாய்ப்பேற்படுத்திக் கொடுக்காதீர்கள். அது பிற்காலத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையில் விபரீதங்களை ஏற்படுத்தி விடும்.

பொருட்கள் வாங்கி வருபவராக இருந்தால் அந்தப் பொருட்களை வீதிகளில் வைத்து வெளியே எடுத்துக் காட்ட முற்படாதீர்கள். திருடர்கள் உங்கள் அருகிலும் நிற்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

அருகருகே வீடுகள் அமைந்திருக்குமாயின் மெதுவாகப் பேசுங்கள். நீங்கள் வீட்டில் பேசுவது வெளியில் கேட்குமானால் அதுவும் உங்கள் வண்டவாளங்களையெல்லாம் ஊருக்கே தெரிவித்துவிடும்.

பிற்பாடு நீங்கள் எவ்வளவுதான் உங்களை அழகுபடுத்திக் கொண்டாலும் பிரயோசனமிராது. “இவளா, வெளியில் மரியாதையா இருக்கிற மாதிரி ஷோ காட்டுவா. வீட்டதான் பார்க்கணும் உண்மையான சுயரூபம் என்னன்னு” என்று உங்களைப் பற்றியும் அவதூறு பேசுவார்கள்.

பிறரின் கேலிப் பேச்சுக்கும், குத்தல் பேச்சுக்கும் எம்மை ஆளாக்கிக் கொள்ளாமல் கௌரவமாக வாழ்வது நல்லதுதானே.

28. வளர வளர குழந்தைகளாகும் தந்தைமார்

பிள்ளையில்லாத வீட்டில் கிழவன் துள்ளி விளையாடுகிற கதையாக பல வீடுகளில் பிள்ளைகள் இருந்தும் அவர்களோடு சேர்ந்து தந்தைமாரும் செல்லம் கொஞ்சுவது வாடிக்கையாகி விட்டது.

ஷாமலா ஸ்டீவன்

குழந்தைகளுக்கு எதுவுமே தெரியாது. தனக்கு தேவையானதைக்கூட ஒரு தாயின் ஊகத்திலே தான் பெற்றுக் கொள்கிறது. ஆனால் அறிவு, ஆற்றல் மிகுந்த தந்தைமார் தங்களுக்குத் தேவையான சகலவற்றையும் மனைவியே செய்துதர வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது குழந்தைத்தனமான செயல்.

சில வீடுகளில் கணவன் காலையில் எழுந்தது முதல் அவருக்கான ஆடை, சப்பாத்து, சாப்பாடு என்று எல்லாம் கையில் கிடைத்தால்தான் தொழிலுக்கே கிளம்புவார்.

வீட்டில் ஒரு பெண் என்ன பாடுபட்டாவது குழந்தையையும் கணவனையும் ஒரே சமயத்தில் கவனிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறாள்.

கணவனுக்காக உணவு தயாரிக்கும் வேளைகளில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தை அழுதால்கூட தன் கவனத்தை சிதைக்காமல் தொலைக்காட்சியையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வேளைக்கு உணவும், வெளியில் கிளம்ப தூய்மையான ஆடையும் கிடைத்தால் போதும் என்று இருந்து விடுவார்கள்.

குழந்தைகள் பொதுவாக இரவில் விழித்துக் கொண்டிருப்பது இயல்பானது. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் தாயும் தன் தூக்கத்தை கலைத்து விட்டு பிள்ளையை மீண்டும் உறங்கச் செய்த பிறகே தானும் உறங்க முடியும். ஒருவேளை காலையில் தாமதித்து எழுந்து விட்டால்போதும் சற்றேனும் பொறுமை காட்டாது அவர்கள் மேல் எரிந்து விழுவர்.

குழந்தைகள் வளர வளர அவர்களிடம் சொல்லி ஏதாவது ஒரு வேலையை வாங்கத் தான் செய்கிறோம். கடைக்குப் போய்வா, வெங்காயத்தை உரி, தேங்காய் திருவு... இப்படி சின்னச்சின்ன வேலைகளை பிள்ளைகளிடமிருந்து வாங்கும்போது வளர்ந்த, கை, கால் பெலன்கொண்ட தந்தையரிடம் சொல்லியும் சில காரியங்களை சாதிக்க முடியாதுள்ளது.

எல்லாம் தெரிந்த பக்குவப்பட்ட தந்தைமாரே உங்கள் குழந்தைத்தனத்தை விட்டு விட்டு இனியாவது வளரப் பாருங்கள்.

29. சுயநல வாழ்க்கை சுய்சம் தருமா?

வாழ்க்கை என்பது குறுகிய காலம்தான் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயம். பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடைப்பட்ட இவ்வாழ்க்கையை வளமோடு வாழ வேண்டும்

என்பதே மனிதராகப் பிறந்த எல்லோரினதும் ஆசை. இருப்பினும் சிலருக்கு அது வெறும் கனவாகவே அமைந்து விடுகிறது.

முயற்சி, திறமை, தன்னம்பிக்கை இருந்தால் வாழ்க்கையில் முன்னேறிவிடலாம் என்று சிலர் கூறுவார்கள். ஆனால் இவையெல்லாம் இருந்தும் சிலரின் முன்னேற்றத்திற்கு தடைகள் வெவ்வேறு விதத்தில் வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் குடும்பத்தோடு இருந்து கொண்டே தனிமையான வாழ்க்கை வாழ்வதென்பது எவ்வளவு சுயநலமானதாக இருக்கும் என்பதையே இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

ஒரு குடும்பத்தின் வளர்ச்சியில் பிள்ளைகளுக்கு பெரும் பங்குண்டு. ஆனால் அவன் கருமியாக, சுயநலவாதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கட்டாயம் உள்ளதா?

நான், என் குடும்பம், என் பிள்ளைகளை மட்டும் பார்த்தால் போதும். வேறு எவரும் எனக்குத் தேவையில்லை என்ற அகம்பாவம் கொண்டவர்கள் தன் முன்னேற்றம் கருதி உற்றார் உறவினர்களுையெல்லாம் ஒதுக்கி வைப்பது வேதனைக்குரியது. குடும்பமாக வாழ்ந்தால் தனது குறிக்கோளை அடைய முடியாதென்பது இவர்களின் எண்ணம்.

இயலாமையில் வாழ்ந்தாலும் பெற்றோருக்கு எப்போதும் பிள்ளை பிள்ளைதானே. அந்த பாசம் எப்படி விட்டுப்போகும்.

பிள்ளைகள் நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று கருதி பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு வசதியான இடத்தில் வரனைத் தேடுகின்றனர். அவனோ யாரையும் மதிக்காத, பணத்திலே குறியாக உள்ளவனாக இருந்தால் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை எவ்வாறு சுபிட்சமாக அமையும்? அதிலும் திருமணமான பெண் கூடிவாழ ஆசைப்படுபவளாக, உறவுகளையெல்லாம் விட்டு விலகாது பற்றிக் கொள்ள விரும்பும் பெண்ணாக இருந்தால் அந்த குடும்பத்தில் எப்படி நிம்மதி நிலவும்?

கணவன் உறவுகளை வெறுக்கும் பட்சத்தில் மனைவி அதை மட்டுமே விரும்பும் பட்சத்தில் உறவினரின் நிலையே பெரும் திண்டாட்டமாக உள்ளது.

கணவனை நினைத்து அவ்வீட்டுக்கு செல்லாமலிருப்பதா அல்லது மனைவியை நினைத்து எல்லா அவமானங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு அவ்வீட்டுக்கு செல்வதா என்பதே பெரும் குழப்பம்.

பெண்ணைப் பெற்றவர்கள், பெண்ணோடு கூட பிறந்த சகோதரர்கள் தன் பிள்ளையை, தன் சகோதரியை நலம் விசாரிக்க வீடு தேடி செல்வதில் தவறென்ன இருக்கிறது?

ஷாமலா ஸ்டீவன்

ஆயினும் சில சுயநலவாத ஆண்களுக்கு அதிலும் பணத்தில் மட்டுமே குறியாக இருப்பவர்களுக்கு பெண் வீட்டார் அடிக்கடி வீடு தேடி செல்வதில் பிடித்தமில்லை. தாங்கள் நன்றாக இருக்கும் போது எல்லோரும் தேடி வருவார்கள். இயலாமையில் வீழ்ந்து விட்டால் ஒருவரும் திரும்பிக்கூட பார்க்க மாட்டார்கள் என்ற நினைப்பு மட்டுமல்ல அடிக்கடி சொல்லும் சுலோகமுமாகும்.

யதார்த்தமாக சிந்தித்துப் பாருங்கள். இயலாமையில் உள்ளோர்தான் எப்போதும் வசதியாக உள்ளவர்களைத் தேடிச் செல்வார்கள். வசதியாக வாழ்பவர்கள் இயலாமையில் வாழ்வோரை தேடிச் செல்வதுண்டா? அவ்வாறு சென்றால் அது அவர்களின் வசதிக்கே இழுக்காகி விடுமே. அது பெற்றோராக இருந்தாலும்கூட.

எதுவாக இருந்தாலும் பணத்தைக் கொண்டு எடைபோடும் ஆண்களுக்கு அன்பு, பாசம் பற்றி எப்படி விளக்குவது?

ஆபத்து, அவசரத் தேவை என்பது சொல்லிக் கொண்டு வருவதில்லை. அப்போதுதான் இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு உறவுகளின் மகிமை என்னவென்பது புரியும்.

30. இலங்கை மண்ணில் மனிதம் காப்பவர் சாதாரண பொதுமக்களே

அண்மைக்காலமாக நிலவி வந்த தேர்தல் சூட்டை ஒரேயடியாக தணிப்பதற்காகவோ என்னவோ இயற்கையே நீரை வாரி இறைத்து விட்டது. இதில் குளிர் காய்பவர்கள் எத்தனை பேரோ தெரியவில்லை. ஆனால் இரண்டு நிலையிலும் பொதுவாக பாதிக்கப்படுபவர்கள் சாதாரண பொது மக்களே.

ஒரு புறத்தில் இயற்கையின் சீற்றம். இன்னுமொரு புறத்தில் இனக் கலவரம். வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டிய வயதில் அதனை தொலைத்துவிட்ட எத்தனையோ பேர் இன்னும் எம்மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

சுதந்திரம் எங்கே?

நாடெங்கிலும் சமாதான ஒலி ஒலித்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. எந்த சூழ்நிலையிலும் எந்தவொரு மேடைப் பேச்சிலும் சமாதானம் என்ற வார்த்தை தவிர்க்கப்படுவதில்லை. ஆனால் பொதுமக்களிடையே சமத்துவம் பேணப்படாமல் சமாதானம் உருவாகும் என்பது நம்பமுடியாத விஷயம்.

ஆண்டுதோறும் சுதந்திர தின விழாக்கொண்டாட்டங்கள் கோலாகலமாக நடபெறுகின்றன. ஆயினும் மனிதனுக்கு இயல்பாக வீதிகளில் நடந்து செல்வதற்குக்கூட சுதந்திரமில்லை. அவ்வளவு ஏன், நம் நாட்டுத் தலைவருக்கு தனிமையில் வெளியில் செல்ல சுதந்திரமில்லையே. ஒரு நாட்டை ஆள்பவருக்கே இந்த நிலை என்றால் சாதாரண மனிதர்களுக்கு எங்கே சுதந்திரம் கிடைக்கப்போகிறது.

பெண் சுதந்திரம் பற்றி எத்தனையோ கருத்துக்கள் வெளிவந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. இவர்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். “ஒரு பெண் எப்பொழுது நள்ளிரவில் தனிமையில் செல்ல முடியுமோ அப்பொழுதுதான் நாட்டுக்கு உண்மையான சுதந்திரம்” என்று காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார். நம் நாட்டில் தலைவன் ஒரு ஆணாக இருந்தும் அவருக்கே தனிமையில் வீதியில் செல்ல முடியவில்லையென்றால் ஒரு பெண்ணால் எப்படி முடியும்?

நாட்டின் தலைவருக்கே பாதுகாப்பில்லாத போது சாதாரண மக்களுக்குக் குறிப்பாக பெண்களுக்கு இங்கே என்ன பாதுகாப்பு கிடைக்கப்போகிறது? என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நாட்டின் தலைவர் எப்பொழுது தனிமையில் வெளியில் நடமாட முடிகிறதோ அன்றுதான் நம் நாட்டுக்கு சுதந்திரம்.

இன ஒற்றுமை

எமது அறியாப் பருத்திலிருந்தே இந்த இனக்கலவரம் நிலவி வருகிறது. இனங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை வலியுறுத்தப்படுகிறது. நம் நாட்டில் இன ஒற்றுமையை யாதேனும் ஒரு சண்டையில் மட்டுமே காண முடிகிறது. ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் வேறோர் இனத்தைச் சேர்ந்தவரை தாக்கிவிட்டால் போதும். அந்த தாக்கப்பட்டவரின் இனத்தைச் சேர்ந்த பலரும் ஒன்றுகூடி மற்றவரை தாக்க முயற்சிப்பர். இங்கேதான் இன ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.

தேர்தல் காலங்களில் பிரசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். அப்போது வீதிகள் மூடப்பட்டு பொதுமக்கள் பல சிரமங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். பொருட்சேதம் மட்டுமல்லாமல் சிலவேளைகளில் உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படுகிறது. இதில் பலியாவதும் சாதாரண பொதுமக்களே. தேர்தல் முடிந்ததன் பிற்பாடு ஒவ்வொரு முறையும் பாராளுமன்ற கூட்டம் கூடும்போது மீண்டும் வீதிகளை மூடி பொதுமக்களை இம்சிக்கிறார்கள். இதில் ஒருவருக்கொருவர் கருத்து முரண்பாடு வருவதும் பின்பு அவை கைகலப்பாக மாறுவதும் நம்மத்தியில் புதிதல்ல.

இயற்கையின் சீற்றம்

எந்த சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் மனிதனுக்கு மனிதன்தான் உதவ வேண்டும். அந்த மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காகவோ என்னவோ இயற்கை சீற்றம் கொள்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு மனிதர்கள் பலர் ஜாதி

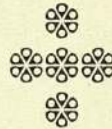
ஷாமலா ஸ்டீவன்

மத பேதம் பாராது உதவ முன்வருவதை காணும் போது இன்னும் மனிதாபிமானம் சாகவில்லை என்பதும் மனித மனங்களில் ஏதோவொரு மூலையில் மனிதாபிமானம் தொக்கி நிற்கிறது என்பதும் புலப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, இதுபோன்ற விடயங்களில் நாட்டுத் தலைவரை விட, ஆட்சியில் அமர்ந்துள்ளோரை விட சாதாரண பொதுமக்களே வேகமாக இயங்குகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதிகாரம் யார் கையிலோ; அரவணைப்பு யார் கையிலோ தங்கியிருக்கிறது எமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில்.

இப்படிப்பட்ட மனித மனங்களில் நஞ்சைக் கலந்தது யார்? ஜாதி, மத பேதத்தை உருவாக்கி பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களை காவுகொண்ட நயவஞ்சகர் யார்?

இதே நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த பிரஜைகளின் தேவைகள் மறுக்கப்படுவதற்கு வித்திட்டவர் யார்?

எல்லாம் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டதே. அதனை இல்லாமல் செய்வதும் மனிதனின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. மனிதாபிமானம் என்பது நம் எல்லோர் மனங்களிலும் காணப்படும் ஒன்றாகும். அதை இயல்பாக வெளிக்காட்டாது வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துள்ளோம். இந்த மனிதாபிமானம் விபத்தின்போதோ, ஆபத்தின்போதோ தான் வெளிப்படும் என்றால் இயற்கை இன்னும் சீறிக்கொண்டேதான் இருக்கும்.



புரவலர் புத்தகப் பூங்கா நீர்வாகக் குழு

1. புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் (ஸ்தாபகர்)
2. கலைஞர் கலைச்செல்வன் (செயலாளர்)
3. டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் (பதிப்பாசிரியர்)
4. சமூகஜோதி. எம். ஏ. றபீக்
5. கவிஞர் என். நஜ்முல் ஹுசைன்
6. திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன்
7. திருமதி நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹுசைன்

8852

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா வெளியிட்ட நூல்கள்

இல.	நூல்கள்	ஆசிரியர்	வெளியீடு
1.	பீலிக்கரை (சிறுகதைகள்)	பிரமிளா செல்வராஜா	செப்டம்பர் 2007
2.	கனலாய் எரிகிறது (கவிதைகள்)	கே.எம்.ஏ. அனீஸ்	ஒக்டோபர் 2007
3.	சலங்கையின் நாதம் (வரலாற்று நாடகம்)	கலைஞர் எம். உதயகுமார்	நவம்பர் 2007
4.	தேன்சுவடு (பூலர் கவிதைகள்)	கல்லொருவை பாரிஸ்	டிசம்பர் 2007
5.	மைமிழிப் பார்வையில் (மாதர் கட்டுரைகள்)	ஷாமலா ஸ்டீவன்	ஜனவரி 2008
6.	நான் நீ கடவுள் (உருவகக் கதைகள்)	கலைவாதி எம்.ஸீ.எம். இக்பால்	பெப்ரவரி 2008

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.
விசேட சேர்க்கைப் பகுதி



குடும்பத்தின் குல விளக்காக அச்சாணியாகத் திகழும் பெண்களை ஆண்கள் எவ்வாறு அணுக வேண்டும்? சமூகம் அவளை எவ்வாறு அணுக வேண்டும்? சூழல் சுற்றத்தார் எப்படி மதிக்க வேண்டும் என்பதை இந்நூலாசிரியர் ஷாமலா ஸ்டீவன் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

‘பெண்களென்றால் பொம்மைகளா?’ ‘பெண்மையின் மென்மையை உரசிப் பார்க்க வேண்டுமா?’ போன்ற தலைப்புக்களில் உள்ள கட்டுரைகள் இதற்குத் தக்கச் சான்று.

அது மாத்திரமல்ல, பெண்களால் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் இவர் மிக மிக தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். உதாரணமாக ‘மறு வீடு வரும் மருமகளே! நாளை நீங்களும் மாமியார் தான்’, ‘பெற்றோர் பிள்ளை பாசம் மருமகள் வருகையால் நாசம்’ போன்ற தலைப்பிலான கட்டுரைகள் அதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

தொழில் செய்யும் பெண்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் பஸ்களில் அவளுக்கு நேரிடும் அவலங்கள் மட்டுமல்ல வீட்டிலே அவளுக்குக் கிடைக்கும் வரவேற்புக்கள் எல்லாவற்றையும் கூட மிகவும் கச்சிதமாக அவர் எடுத்தியம்பும் விதமே அலாதியானது.

மூச்சிருக்கும் வரைதான் வாழ்க்கை. அந்த மூச்சாக மனைவிமாரை கருதுங்கள் என்று கணவன்மாரையும், அந்த மூச்சாக உங்கள் கணவன்மாரை கருதுங்கள் என்று மனைவிமாரையும் அவர் விளித்துக்கூறும் விதம் என்னை வெகுவாக கவர்ந்தது.

சேலை அணிந்து பொட்டு வைப்பதால், அபாய அணிந்து ஹிஜாப் போடுவதால் கலாசாரம் தங்களைக் கட்டிப்போட்டுள்ளது என்பது தவறான கருத்தாகும் என்று அந்நிய மோகத்தால் அருகிவரும் கலாசாரம் என்னும் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முஸ்லீம் பெண்களின் ஹிஜாப் உடையை கூட இவர் மிக அழகாக தொட்டுக் காட்டியுள்ளமை மனதைத் தொடுகிறது.

அது மட்டுமா? ‘சீண்டிப்பார்த்தால் சீறி எழுபவள் தான் பெண்’ என்று பெண்கள் பற்றி வீராப்பு பேசும் இவர், பெண்கள் பரிசுதிக்கப்பட வேண்டியவர்களல்லர், அவர்கள் பிரகாசிக்க வேண்டியவர்கள் என்கிறார். இந்த பிரகாசத்துக்கு ஒளியேற்ற வேண்டியவர்கள் ஆண்களே என்பதையும் ஆண்கள் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு தடைக்கற்களாக இருக்காது, படிக்கற்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர் தனது கட்டுரைகளில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

— கலாபூஷணம் நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹுசைன்

Unie Arts (Pvt) Ltd., 48B, Bloemendhal Road, Colombo - 13 Tel : +94 11 2330195



Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Maivilzhi Parvail

ISBN: 978-955-8354-19-3



9 789558 354193